

הצט שאלה

האכל הגדול אשר נרמז וכו' הנה אחרי דרך
מטא שלום הרלי' לפי כבודו ומעלתו אמר
לפי בקשי פני אה פני חוס אהים ביחוד דיבור מוס' כפי דמיונו
דבר רש"י המהמיל מפני מה לא נכתבו אשר נכתב המוס' וזיל
וגם בהל"מ לא נכתב כדי שלא ישתכח אשר בו עוזו קמאי דקמאי
ול"מ דאשגח רק כסותם המוס' דמה קצ"ל לנו ומה פירו' ומה
מנו ביחודים שונים ואין ח' מהם חלי ומגני' ברוח דברי האור
מזל עמנו כמי' כד' שלא ישתכח עבוד קסם ודמה דבהל"מ לא
הרמזים בהקדמתו לפרושו למשניות עבוד קסם ודמה דבהל"מ לא
שייך שכתב בשם אופן ולכן ראוי לומר על דברי המוס' אלא מאן
לימא דמחל'מ' היא וכו' כי אפשר שגמלי' עושה כמנו על הגליון
ומדמם כפי'ם. והנה מקורו בל' ליד' ספר ש"מ חוט השני שהול'מ'
רום מל'מ' לאור ומל'מ' כמסוב'. שאל' מל'מ' לאורו הגאון על
ביחוד דברי המוס' הרי' וצ"ל לא הרגשם כמה שכתבתי רק חסדסם
במחל'מ' כמסוב' של דברי המוס' וקוס' על כל זה כמה שכתבתי
במי' הגאון אביו א"ל שם בהקדמת הרמב"ם לפי משניות סו'מ'
רבה לדבריו ושני'מ' שם וכו' כל מצי' שם יראה וימלא שני'מ'
סוד רק כבודו וכבוד דברי המוס' :

תשובה

ועוד מ"ש מל'מ' כפי' דבר המוס' נחל'מ' כמה
דמי' מפני כבוד אבי הגל'מ' דלא כחיי' קוס'מ' כמה
גם לפוס' ריבוק' דבריו קשה להול'מ'. ויראה שלא שם א"ל א"ל
לפי לקדק כמה שזכר רז"ל הל"מ בל'מ' כחיי' דמי' הלא ק"ל כל
המורה הוא למש'מ' כמו שזכר גם הרמב"ם וסיד' מה שסיד'
רק פסם במשול'מ' ששכנע'מ' הוא דרשות רז"ל הלוט'מ' מהפסוק'
ובדרשות פסם בל'מ' המחלוק' מד' אמר הכי ומל'מ' זה כמס' כל
משנע'מ' ואל' נרמזים חז"ה הלכות ששם הל"מ ואין כסם מחלוק'מ'
ולא שכתב ממנו כדעת הרמב"ם. רק ס"ל להמס' לפי דברי א"ל
הגל'מ' שאם ה"ם כל משנע'מ' לא יס'ן לדרות מן הפסוקים ולהפסיד
ההלכה לפי דעה חמ' הדור רק כלם הלכות פסוקים או ודאי
לירמז' לא ימל'מ' משכח'מ'. קד' הוא בל' פסוק שזכר א"ל הגל'מ'.
ס' שיה'מ' מקובל סוד ויה' כפי' הקורא או לא [פי' לקמן כמשו'
ז' דמי' והמס' כדרכין ב"א וכו'] אכל מי' מל'מ' לשנ' דברי
המוס' מפני דברי הרמב"ם ז"ל חלילה לו' קד' דנכר'מ' לגברי קרמ'מ'
דמס' היו ד' הרמב"ם עול'מ' יפה יפה כפסוק ונצט'מ' מ"מ י"ל
דמס' לא ס"ל כוס'מ' וחלילה לי להכרי'מ' רמזי' בין ההר"ם להכרי'מ'
משכר'מ' לי' שמוע'מ' זו נאה וכו' רק דאין לנו לדמות דברי גבר'מ'
מס' גבר'מ' והלא כי הראש' כמשו' [כי' בהקדמת' י"ש'מ' לבי'מ'
אף כי לא ראיו' בש"מ הראש'] שקבל'מ' ביד'מ' שכתב'מ' לרש'מ'
המה כפלי' מוס' היו מוסל'מ' וגדול'מ' יומ'מ' מהרמב"ם אף אם ה'י'
קשה לנו ספר'מ' דברי המוס' למי' הרמב"ם ה'י' ביד'מ' לפסוק'
חור'מ' לרברי' המוס' שגמ'מ' דמס'מ' כדעת הרמב"ם ומי' וגם
בהל"מ לא נכתב וכו' הי' דבר'מ' הש"ם ממור'מ' ג"כ קוש'מ' שהי'
לוי' יס'ן כל מורה כפי'ם בהל"מ מפס' כד' שלא ישתכח ור"ל
שכר'מ' בזה שלא נכל' ליד' שכתב וגמ'מ' שזה מקור המחלוק'מ'
וכנ'מ' זו דלמ' חיד'מ' על מפ'מ' זה לא נכתב מל' פסוק ספר'מ'
הכנה וג' ממור'מ' גם זה וסיד'מ' זה לא פולה לשי'מ' וא"ל דברי המוס'
והרמב"ם פולה בקנה ח'. ומי' חלילה לנו להס' דברי אלו'מ' חיי'ם
בכונ' המוס' ויחי' כונ' המוס' אף שיס' ופרי' פירוש' לא
נעלו כפי' לא לא ממשק' של דברים דמי' כמס' דודאי' שייך
שכתב בל'מ' ודלא כדברי הרמב"ם והוא האמ' הדור כמש'מ'
נכרי' לא מזל'מ' חלילה רק ממיל' חל'מ' נגמ'מ' פירוש' כ"מ
באשר גם דברי המוס' קד' הם לא ידעו ולא ידעו לוי' אחר כקס'
המחל'מ' ממל'מ'מ' הקדושים שגם בזה [ומי'מ' י"ש' כי גם כספר
הי"ד כי גבי זקן ממלא ריש הלכות ממרים שכל דבר שבו מחלוק'מ'
אין קבל' ממר'מ' ופי' ל"ל דלא שייך בו שכתב דמ' כהא מלי'מ'
וקי'] כי ידוע שחי'מ' פי' משניות בל'מ'מ' כאשר דמס' סוף ש"ם
דמס' קראק' וכבר אמר מד' בר רב'מ' דמי' דמי' פ"ב ה'א
דלא'מ' דקדושת' היא ודמ'מ' ג"כ ממ'מ' שם דמס' הל"מ דמס'
וכי' אפשר דכל' הם ולי'מ'מ'מ' מי'מ' כהם וכמה וכו' גדול
הנכרי'מ' קשה והפס' ממנו הלכה ומה לא נחת' חלילה ממל'מ'
כי מי' ידוע שלא יראה וז' יס'ן מחבוריו הפלג' השגתו ככל

המורה פס' כל שבת פחמ'מ'מ' פד' שאת'מ' פליו' ממס'מ' פד' משה
וכי' וכמו שפי'ס' המלי'מ' גדול'מ' פשרו כחיי'מ' פול'מ'. ואמרי' לבי'מ'
דברי שכתבתי בקי'מ'מ' כפי'ן סה' פס' כמה דברים המס'מ'מ'
מזה גדולי' המס' אשר ראו לכל חכם לב' לשים לבו אליהם אם
כפ'ל נפש הוא חס' לשור' :

אמרי

אחכמה כפי'ן שאל'מ' בקל'מ' דברים ששם הל"מ כפי'
ובקל'מ' אמרו גמיר' או בל'מ'מ' אמרו שמשור'מ' כפי'
כמס' כ"מ כל בל'מ'מ' הלכה הוא. ובקל'מ' הלכה ובקל'מ' דבר מורה
ויסר'מ' גם כסם הל"מ ורל'מ' שכתב'מ'מ' מנה בהקדמת' פירוש'
למשנ' דמי' ששם הל"מ וכמס' ששם רוב'מ' ואפשר כולם ואלו כן
(א) מלי' לונ' שמן למורה חכרו כפי' הי"ד מפס' קרבות' פיס' גמי'
סוף נדה לרא'מ' ולא לרי' (לשון גמי' גמ'מ' דפי' פ"א ח"ל
לרבי'מ' מקי'מ' אפי' אח'מ' מרבה מל' היום כלו' בשמן אי' שומ'מ'
ק' ללא חלי' לונ' שמן למורה וכו' משמ' ל' שכל' לימוד ריש'מ'מ'
בשמן הוא הל"מ. לכן פי' רש"י שגם חל'מ' לחלות וכו' הוא הל"מ
דל'מ'מ' מלי' דלא סיל' לרא'מ' כל לימוד בשמן כלל' ואפשר לוי'
לשום דמס' וכל אלו דברים פשוטים מאוד ולא כמכחי' רק לאסוק'
ממ'מ' כפי' דבר'מ' פ"ש וראה כמה דחק מל' לא דבר ופי'מ' פד'
ולדפי' וכו' שגל'מ' רבי'מ' דמיר' וכו' פי' דבר'מ' ללי' שלא מחלקו
אם ואיך ומי' שם סוף הפסק אי' רק להשו'מ' (דוק) ומי'
הרמב"ם שהוא הל"מ הראש' ולא כרי'מ' אפי' חל'מ' הלכה כרי'מ'
מחבור' (פי' משוכ' ליד' דמי' אפי') ר"ל משום דמל'מ' אמר'מ' ר"י
ור"ל אלי'מ' הראש' (ומי'מ' כפי'מ' פי' זו פי'א מ"ז דבר')
ובל'מ' כי ממרי'מ' סוף שור'מ' קסי' דכל' כללי' פסקי' הלכות אי'ם
רק מל' דברי' כסות'מ' כונן' הוא רק דק'מ' מהפס' דומ'מ' ריש'
ד"ז : (ב) רבי'מ' י"ן לומר פס'מ' שלא זכר שהוא הל"מ כספרו
הפלה מיד'מ' פ"ה. ולדרכ' בזה לא מלי'מ' כפי'מ'מ'מ'מ' דמל'מ' ואפשר
דס"ל לרמב"ם דמי' פליו' ריש' פי' וכו'מ'מ'מ' וספק כרי'מ' מחבור'
וס"ל דלי' ל' מלי'מ' לימוד מקרא משל'מ' כפי' פרי'מ' דלול'
שי'ת' שפי'ם אלי'מ' הראש' ק"ל כונ'מ' קד' יל' דמנו בחיבור'
הגדול' וחור' בו ממ'מ' ש'י' וחשבו להל"מ בהקדמת' פירוש' למסרי'
כי ידוע שפי' המשניות חכרו בל'מ'מ' וכו'מ' מלי'מ' כמנה דומ'מ'
שפסק' כספר'מ'מ' מ"ש כפי' המשנ' ורוב' הרג' כסם כפי'מ'.
ומי'מ' אפי' פס'מ' מל' מ"ש מל'מ'מ' ה'י' דכל' הל"מ לא שייך
מחלוק'מ' וכתב' והלא אלו שפי'ם שייך ל"ל דמשכחו ומו'מ' מול'מ' מ"כ
מחלקו כסם ולרי' לא ס"ל כלל' ששם הל"מ וכן ברוב' הל"מ דכפי'ם
מל'מ' כה מחלוק' כמו שכתב כל ח' במקומו בפי' : (ג) י"א יוס'
שכן מה למד' זכרו כפי' קדושה ליסרי' ביה' פי' שהוא הל"מ
בפי' שם לרא'מ' ובפירושו מחלק' גדולי' הפוסקים ורוב'מ'מ'מ'מ'
ראשונים ואחרונים ומס' הרמב"ן השג' מל' סדר' ח' שכן מה
למד' שזכר הרמב"ם כהלכות אסורי' ביה' פי' גם מזה פס'מ' על
הרמב"ם וכו' אין זו שכתב דמיר'מ' הדבר וכתב' פירוש' לא חסיל'
(ד) שיעור' חל'מ' ומחלי'ן פירוש' ד"ד פי' פירש' דבר מורה
הל"מ כמורה שפי'ם וכפי' רש"י מל' ד"מ כרוב' מל' דמי' פי'מ'.
והנה מ"ש שיעור' כולל' כמה פרי' דמי' כגון חל' הגם דמיו'
ספ'מ' זכור רש"י שבת פי' פי'מ' וכו'מ' לקרב' בפי'מ' ספ'מ'
ד"ז פי'מ'. וכו'מ' כפי' חל'מ' פס'מ' פי' דפי' פי'מ'. דכפ'
מל'מ' כסופ'מ' מיר' דמי' פי'מ'. ובגיד' הגם' שכתב' דמשפ'מ' כספר'
בל'מ' כחלי'מ' דמי' פי'מ'. וכו'מ' בזה לא ק"ל הלכה קד' רק ק"ל אין
בגיד' כפי' ופי'מ' כפי'מ' ל' ליה'מ' הל"מ. ובפי'מ' דמיר' פי'מ' ריב'
כפי' רב'מ' הקרי' וכו' כפי' רב'מ' מל'מ' שכתב' וכו' שיעור'מ' גמיר'
ל' וכו' שפי' שכתב' אף קבל'מ' הל"מ ומל'מ' מרוד' רק' שהוא ג"כ
הל"מ וכפי' רש"י חול'מ' דקבי' וכפי' רש"י ברק' ספ'מ' מיר' ריב'
י"א. ובמל'מ' כמל' מרוד' שגל' בו פס' כל שהוא כמיר' דמי' ספי'מ'
ובמל'מ' מרוד' ושור' פס' קב'מ' כל' פי'מ' מ"כ. ובמל'מ' והרמב"ם
למך הכי'מ' שם רש"י ודוק' גדול' לוי' שפי' הל"מ חס' פרי'מ' דמי'
ומי'מ' מלי' דלמד' רז"ל שיעור' שקרא' כמו שפי'מ' מרוד' כפי'
כחול'ן ושיעור' מרוד'מ' בירושלמי' הוכח' כמס' קידושין ר"כ בדרך
אשכנז'מ' וכו'מ' בפי'מ' פס'מ' דפי'מ' שפי'מ' האמ'מ' י' כה' דמי'
פרי'מ' שזכר' רז"ל כהם הל"מ אף שכללו ככל' שיעור' ובקל'מ'
י' פלוגת'מ' דמה'מ' מבוחר' כהמס' דברי' (ה) ובמחלי'ן דמכ'מ'
מחלקו

נחלקו ריש ורנן אי אפא סלכא וכלה מחילה או האספה מחילה. (ובל שריל למטה מן המזבח אחי קרל או הלני ואירך לסלח הדק דמינ זולא ודירק. ומלאנו בכסינ צמי מנחום דמינ פיל ובספרי דנחם הוכח בילקום דרינ פיל ושם ובסוכה דפיו פיל פלינו אמוראי בספרן כסומד וברי מחילין הלימ ונחלקו פיל שים שכה ריש מהלוקם כהלימ ומה ריל ראי כוכה שמינ פילין פיל דכח פיל מלמד שנקודה משו וכו' שהוא הלימ שש דכח פיל נחלקו אמוראי גבי שחיקה מחלה פל מחלה בלשון הכי אגמרי רמנח למשה וכו' מוכח מדברי המוס' שם פיל ריג דיה מרי פיל ודוק אף דדברי המוס' שם פיל סן במ"ש דהא לקמן וכו' דלכתי כשר סרה במליקה במקום ששוחטין ושד קשה במסקנא המוס' היל לשים שם פל מה דמקשה דליכשגר סרה בפריסה למרן מליקה יוכיח ופיל) ומ"ש הרפ"ג ג"כ ריש פירובין זה גבי כסדר ממי דכח פלינו ריש וביה וכו' ר' יהונתן ולימ מנה לכו אדרבה צמי שם דריא פיל לא משמע כן תקום מיהא ריש מחלוקת כהלימ. ורמינן שהרמב"ם ז"ל זכר בספרו היד הא דמחילין כהיל שכם פיו. ושיעורין כהיל מאלכות אסורות פיל ובסומא מן פיל ותימא דלא זכר דבר בחילין כהיל מקוואות פיל: (ו) ויש פירובין חיר שמים חיר יודע ופיל חיר נחלקו המוס' בחילין דנח וכה מפקנא השים ריש פירובין דהא דמחילין הלימ אחאי לגוד וללמד ולחון פקוקה. מפרי דמקשה גובה מחילה דלוריי וקשה לפרי לי דמינ הלימ ריל במספר מחילום דהלימ גרשה דחא או כוסיתא דחא ככמי דפוסה דיו פיל זכריהו בסמוך. נקום מיהא שמינ הרמב"ם סה גר ולבד וכו' הא פיל מחילין דנקס. וכה דלכוד זכר בו הרמב"ם הלימ היל שכם פפיו. והנה רש"י פיל דין לבד דייס גם נחלקו אמוראי אי אמרינן לבד בחלוא פיל מוס' סוכה דריא פיל. שים שים שכה ומחלוקת כהלימ מפי ככלו או כספרי וסירחו ומנח' כהיל מוכח בלשון גמירא או גמירי הוא הלימ. ותימא להרמב"ם אין זה כלל רק ריל קבלה לפסוקים הלימ ולפסוקים מרוב או ממשה מסיני שאין זה כמו הלימ וכמו שכתב' צמי לקמן ובסוכה דריא פיל שארי סומא דהרי גמירא לה דאין לבד בחלוא גמירא זו הלימ שברי לבד הלימ: (ז) פסילין פל הקלף זכר ריש הלימ פסילין. והוא גמי דכח דפ"ט: (ח) מחנה פל דוכסוסס ממנה שלא זכר הרמב"ם ב הלימ כהיל פסילין שים גמי מנחום פיל דליג פיל: (ט) ס"ם פל הנויל פיל דגמי שכה דפ"ט פל הקלף או פל הנויל וכו' הרמב"ם גופ' שם פיל ופ"ט ולא זכר בו הלימ וגם כה"ם לא חכר ב הלימ: (י) טין של פסילין וקשר של פסילין ורש"י שחורות ופסילין מרובם ופסילין דפסילין. וכרס הרמב"ם כספרו. והוא גמי מחנה דליג ודליה. ופ"ט כי צמי פיל כהה חשה דפ"ט פיל שם יד ודלם כס הלימ. פ"ט דכח פיל ופגילה פיל מיה: (יא) כוסבין ס"ם דיו ומסורג. כמימור לא זכר דיו כס"ם רק כפסילין וסרגול כה כהיל. וכס"ם לא מלאמי גם שיהיה רק צמי כי יד פיל רש"י כס' רש"י שים רש"י שים דיו הלימ ופ"ט כי פוד: (יב) דיי ס"ם סקרי וכו' הלימ יפ"ט ובגמי דמחמה דליג כסרגול במחנה הלימ וגבי פסילין כהיל כי הרמב"ם דיו הלימ: (יג) נכריות כספרן ומסורג צדין. פיל הפסילין זכר הרמב"ם כספרו והוא גמי פיל כי דכח ולא שייך במחנה כספרן ולשון רש"י מגילה ריש פיל פ"ט: (יד) מחנה מנה ג' שרים ויוס ח' אין בראש דכח. זכר כה' המנה פ"ט דמה והוא גמי שם דליג פוד שם גם כן פ' שרים ויוס ח' כזכר ובספרו ריש הלכות חסורי בראש ולא כה' יז ובגמי פ"ט דמה דמינ חיר חירי כסם שכל הסורה הלימ כן מחנה מנה ג' שרים כהריה לכהנה הלימ ולא חיר דרך כלל אין בראש ומ"ש שכל הסורה הלימ פ"ט ולקמן חירי אדרה ב: (טו) חזרע שרש שרי מיי חסרי וכו' זכר ממנה שרי פיל והוא המנה פ"ט דמלה. וסם במשנה שדרי ה' נפלה מריג ופלה לנחל מלכות כגורם ואמר נחום הלגל סקבלה כידו שהוא הלימ לכן פ"ט יס שכה והפסל כהלימ: (טז) ארשוי גינה שאינה מאלין וכו'. והוא לשון כהמם וסם כירושלמי כל כהמם הלימ וגם כה"ם דין צמי דים פיל פל כהמם נסמוך. ומנה שלא זכר כה הלימ הרמב"ם פיל דכלא"ס. לכן לפסיר דחפ"ס כירושלמי סה אמר כהרי

כי כהמם הלימ לא פיל להרמב"ם זה מדאמר צמי דין צמי דים פיל כל כהמם הלכה הלא ולא אמר הלימ היל ופ"ט כהרי צמי היל שרי הלכה ריל הלכה פסוקה בלי נמנום פ"ט כהרי שארי לפרש הלימ וכדכשיק למימר לקמן חיר רק דקשה מ"ש כפגול של דכילה ומ"ש שפרלה כהיל הלימ כהלכות מאליו אסורות פ"ט ממנה סוף פדלה דמרי' הלכה. ש"מ דסיל לשון דהלכה הוא הלימ ריל בלשון משנה שארי. ושד דשם נלמד מפרי' יפ"ט. ובמנה ימנום דש"י פ"ט הלכה חיר חומר לריס לא ריל הלימ ובסוף סרק כה"ג פ"ט פ"ט הלכה הלימ ופ"ט ופ"ט שם ופ"ט מוס' שכם דקליג פיל. גם מלד הסברה ריל דפ"ט חין כהמם המור הלימ שהרי אמר מקמי הכי שם במשנה כל סאה ש"ס ב רוכס ממין אחר וכו' ופ"ט דנחמם דגבי ורש"י גינה הלימ והוא סוף פרי' מכלל שורס דין ח' מכיר והליל שם גבי כל סאה כהמם. וככ"ג הקשו הפו ריש פירובין פל פרי' רוכס ומקשר דהקל כספרו חלל פ"ט חין לשון כהמם רק הלכה פסוקה ופוד חס הוא הלימ ה' ככלל כשיעורין שאין דרך השים להזכיר גביהו כהמם כהריס: (יז) פשר נפישום מסורות וכו' זכרו כה' ארסי שמי' פ"ט והוא משנה פ"ט דשכ"ס. ובגמי ריש מיק ד"ג פ"ט שהוא הלימ ופ"ט למע לא זכר במשנה שהוא הלימ. וכלה"פ פ"ט פל שלא כהרי כהמם ריל רק ממסרס ממי מספר והנה שם במשנה פ"ט אסומא דחא ח' דיוסין כהריס. גם אזה שמי' דפלה שכה כהלימ או ימא דהלימ לא בירא כל לכה ופ"ט פד חירי קרלא נפישום פ"ט וסם כה הקשו המוס' שם כהמ' דהיל חסור מוס' שרי' הלימ יפ"ט ומס"ק שם השים דרי' פיל הלימ וליג יליק לה מקרלי. ורמב"ם מיימי לה כהמס' פ"ט שהוא הלימ והוא כרי' אפ"ס דקיל כרי' מחירו מסי דמסיק דרי' וכו' פיל כרי'. וקיל מ"ש ר"ג וכו' נמח מה לורך למצין ולסירר וי"ל דכרי' זו למדו מדפסם דהרי דומי' דייסוך המים ופ"ט צמי: (יח) פגול של דכיל שנקמא וכו' זכרו כה' ארסי פרומוס פ"ט והוא לשון כהמם אמר במשנה פרומוס רפ"ט גם פה ר"ס דפ"ט הלימ כהמם אמר חין פורמין מן הסאה לכן חירפך הלימ פגול של דכיל ואיך דלא חיר שפר לר חין פורמין וכו' הלימ שאין כה גזרי חכמים שמה יפרסם שלא מן המוקף ח"כ מרי' דלא יסכן הלימ כהריס פגול של דכילה. וכו' כי הרפ"ג דפ"ט לא כלל הוא דכל כהמם מהא דכמנה פ"ט דשם האסם חונג כסיר וכו' ובמהמי דהיל להוכיח דין המשנה הו פלמה דפלה קאי דלא יסכן כה הלימ. גם פל הרמב"ם מהמי צמי כספרו הגדול שהוא הלימ ומ"מ מכלן משמע דסיל להרמב"ם דכמם הלימ הוא דלא כמו דמשמע ממה דלא כי הכי גבי ורש"י גינה שמי' כסמוך. והנה במשנה היל אמר ר"א פורמין מן הסאה פל הסאה גם מה שמי' ריש שכה ופ"ט כהלימ: (יט) החן דחא מסי' פיוקוס קוראין לשון כהמם אמר פיל דכח ולא זכר בו הרמב"ם שהוא הלימ לא כה' המשנה ולא כספרו פ"ט דהיל שכה והריס כי שחא לוי כה שהוא הלימ. ופ"ט כי וכבר כסמוך כסמוך דכמם הפגול של דכילה וכו' ג"כ קשה זה. וככ"ג ק"ל פל דכ"י המוס' כפירובין דיה פ"ט דיה שפרלמו חיל דלא וקרה דיוסל למבי וכו' גמירי לה מסרי והלא מרי גם חיר שים להס ג' רוחות רהי גמירי סס רק חיל סקנו למקס ואף יסכן לוי כהס הלימ. ומדע דאי פ"ט דהימר הוא הלימ אף כהי למליק שם ק"ו להסיר מה לוס סלל קיל חין דין ק"ו מכלס. ופה פ"ט פוד מה שפוררס כסמוך דהיל כהמם אמר לא יקרא ללור סר חס ה' פולה פל דשם שיתכן גבי החן דחא הלימ: (כ) חלשה חונגם כסיר כי ג"כ לשון כהמם אמר פ"ט דכח. אבל לא זכר בו הלימ לא כסירס כהמם ולא כספרו פ"ט דכח ופ"ט למ: (כא) כין חסיר לפד קשה כך. גם זה לשון כהמם אמר פ"ט דרימ ומל זה אמר השים כך. כהמם הלכה היל ומנה שלא זכר בו הרמב"ם הלימ כה' קין מכירס פ"ט. וכבר זכרס ליל חסר הרמב"ם פ"ט כסירס רש"י דלא ריל מ"ש כהמם הלכה היל הלימ רק הלכה פסוקה ולכן גם כה' המשנה כה לא זכר הלימ. רק דקשה מה שכתב גבי פגול של דכילה כה' המשנה. וכדכ"ג. חן מלאמי שם הפוך כערך חמם חלשה שמשרס שהוא הלימ

וְאֵלֶּיךָ מִדֶּלֶת בְּחַמֵּם עַל אֵין מַעֲרִיבִין פִּירֻחַ נִפְרֻחַ וּבִנְיָן
 בְּקִשְׁתִּי בַּמִּסְדִּי. וְחִילָה לְמִדְקָה בֵּין לָם" הִלְכָה רַ"ל כֹּלֵךְ בְּלִי סִקְסֻק
 בֵּין שָׂרִל הֵלִימ מִזֵּי אֵילֶפְדֵּךְ וְעַד קִצְלִי שֶׁכֶּרִי מַשְׁבִּיחוֹ וּבִנְיָן אֲמִדוֹ
 רִדְלִי בִּפְרֻחֵינִי דְּכִימִי וּסְמִימִי לְהִיבִי פִּיֵּל אֲחֵל מַמְרִי וְשִׁילִם גְּרוֹנֶרֶר
 פִּסְפִּי. וְיִיל לְהִלְקִדְרִי הֵלִימ דִּלָּה גְּזוֹר וְחִסּוֹר מְצוּרָה סָן יַעֲרֵב
 רִךְ בִּקְשָׁה. כִּימִי לִמִּשׁ בְּנִמִּי דְּחֻקָּה בֵּין הִנְיֻסֻם שְׂרִי דְּשִׁיךְ גְּזוֹר
 אֲחִסּוֹ אֲחִי. אִלֵּךְ הִיא דִּישׁ קִסְרֵס בְּלוֹקָה דְּרוּלָה לְשִׁמּוֹת יִין רִךְ מִשּׁוֹס
 גְּרִיזִים גּוֹסֵף בְּחֶשֶׁר יוֹדֵם בִּימִי שֶׁכּוֹחַ רִךְ וְהִיבִי רִל לִכְלֵךְ דְּחֻקָּה
 בִּסְסֵם מַפְרֵס מַשְׁאִלֵךְ אִם מִכֵּר חֲכִיזִם מִיִּחְחִידִים כִּימִי אִם בִּסְמָה עַל
 יִין רִךְ דְּחִינֹי רֶשֶׁף לִפְרֵס. וְלִפִּי הִרְאִישׁ שְׁמִימִי מַפְסִי שֶׁמַּשְׁבִּיחוֹ
 רִל שְׁמַקְבִּימִי יוֹמֵר יֵל דְּקִמְלִל אֲסִיבִי דְּכִרְךְ סוֹב וּמוֹשֶׁסִי יוֹמֵר רִק
 דְּקִשָּׁה לְוִמֵּר רִךְ וְכִימִי אִם זֶס בִּסְמִיכֵר רֹחֵלֵה לְנִשְׁכֹּר הִיין אֲחִסּוֹ
 לִלְחֵם בְּדִרְךְ הַחֲמִיזִם מִדֵּס וְעַמְדָּה וְהִסְכּוֹר בְּצוֹדֹר בְּסוֹסֻוֹ יִלְכֶּסְכּוֹ
 מִזֵּי אֲחִיכֶם לִי אִם מַקְבִּימִי יוֹמֵר. וְיִם לְחֻקֵּךְ לְחִלָּץ לָהּ רִל
 בְּמִימִי מַפְסִי שֶׁמַּשְׁבִּיחוֹ וְלִקֵּן סוֹב לִיין וְלִלּוֹקָה רִק רִל מַפְרִי מַקְבִּימִי
 סוֹלֵם שְׁלוֹלִי זֶס אֵין הִיין מַתְקִימִי זִמֵּן רִב וְיִסְפִּירוֹ בְּפִילִי יִין שִׁלְטֶרֶס
 לְמִטּוֹר מִיד הִיין לִלְמֹר וְלִפִּי אִישׁ גֵּס אִם יַפְרֵס בִּלְחֵם הֵלִימ
 וְכֹחַ דְּחֻקָּה. וְעַד לִכְלֵכֵה דְּסִקְסֵךְ פִּסְמֹךְ בִּפְרֻחֵי אִם יַעֲרֵב בּוֹ קִשָּׁה
 יַדְמִי שְׂרִשִׁי לֹא פִירֵס כֵּן בִּלְמִנִּסִּי בְּלֹא הִי מִלֵּךְ הִרְאִישׁ עַל פִּי
 רֶשֶׁף וְהִסּוֹר כִּי בִּלְבִיזִי בִּרְאִישׁ בְּסִי רִכִּיָּה וּבִמֵּד אֲחִי קִשָּׁה בְּרִךְ
 וְלִימִי דְּפִינִי מַפְרֻחֵס בִּלָּל פִּינִיו מַעֲסֵב בִּכְרֵבָה וְאִלֵּךְ אֲחִסּוֹ דִּלָּה
 שְׂרִינִי רִק בֵּין הִנְיֻסֻם מַפְסִי שִׁמּוֹסֵם עִמּוֹ וְלֹא יִמְכֵּן זֶס רִק בִּפְרִיזִי
 וְרוֹנוֹ מִדֵּס. רִל שְׁסִיל לְהִרְאִישׁ דִּנֵּס זֶס בִּסְמִיכֵה דְּכִין הִנְיֻסֻם לָהּ
 קִלּוֹ רִק עַל מַפְרֻחֵינִי אֲשֶׁם בְּרִךְ מַשְׁאִלֵךְ לִיכִיכֵךְ לֵל הִשְׁנָה לִלָּה
 וְכִי רִחוֹר פִּי בִּסְמִיכִי מַקְבִּימִי הִרְמִיבִים בִּפְרֻחֵי דְּמִיכֵרָה דִּלָּה כִּי
 כִימִי וְלֹא אֲחִי מִרְאֵה דְּסִיל כְּדֵםִי רֶשֶׁף. וְלִקֵּן סִסֵּם הִנְיָ כִךְ
 בְּסִי. וְפִימִי בִּכְרִאִישׁ שִׁנֵּם בִּסְפֻרֹּבִי יַפְרִים הַסּוֹבִים בְּחֶדְשׁוֹ גְּרוֹסִי
 לְוִסֵּר דִּלָּה בְּרֶשֶׁף. וְכִסֵּה הִרְאִישׁ מַפְרֵס גְּרִימָה בִּסְמֻכֹּסֵה לְמִשְׁנָה
 בִּסְסִסֵּם וְסוֹחַ מַמֵּשׁ כְּדֵםִי וְדִיל לֹא לִחִסֵּם נֶאֱדִיר רֶשֶׁף בִּפְרֻחֵסִי
 מַפְסִסֵּם וְפִירֵסֵה בְּלֹאֵן רִחוֹף וְחִין כֵּלֵן מַקְסִי לְהִסְרִיךְ בִּסֵּם וְהִפְרִיךְ
 לִשָּׁן מַפְסִי שְׁחִרֵם רֹחֵלֵי לִישָׁן דְּהִלִּיל דְּמִי אִיל לִישָׁן בִּפְרִיחֵה לִי
 וְכֵן לִשָּׁן גִּמִּי גִבִּי כִסְפִי דְּמִימִי פִיבִי וְסוֹד דִּלָּה קִקֵּס הִשִּׁים מִילְכָּה
 דִּלָּה שִׁכִּיחֵה שִׁיחֵי הַחֲדָשִׁי יַקְרִים מִלֵּד פִּלְמָן רִק בִּסְפִיכֵךְ כְּדִמּוֹחֵה
 בְּסִרְךְ בִּרְיִים דְּפִיבִי פִיבִי הִיוֹ חֲדוֹסֻם מֵאֲרֻבֵּס וְכו' וְהִרְרִיךְ יִם לוֹ
 גְּרִי אֲחִסּוֹ וְלִכְלֵכֵה בְּגִימִי בְּחִידוֹשִׁי. (כב) וְעַד מוֹלֵן אֲחִסּוֹ מַפְרֻחֵי מַפְרֵס
 עִינִי בִּנְיָיִם וְאִילֵךְ זִכְרוֹ בְּרִמְבִּים סִסֵּר אֲרִימִי מַמְמֹת פִּימִים פִּי.ו
 וְאִם דְּבִנְיָמִי יִבְחֹם פִּיֵּךְ דְּפִי מַשְׁמֵם שֶׁכּוֹחַ סִיקוֹן חִזִּיל וּבִפְרִי
 דְּמִי יִדִּים וְכִרִּישׁ שֶׁס דְּמִימִי שֶׁס הֵלִימ לֹאֻ דְּחֻקָּה אִלֵּךְ מִימִי שֶׁס
 מוֹסְסִי לְמַשְׁמֵם שֶׁכּוֹחַ הֵלִימ מַמֵּם. פִּמִּים פִּימִים שֶׁס יִדִּים נְקוֹם מִיֵּכוֹ
 דִּישׁ מַחְלוֹקֵם בְּכִלְיָם וְעִינֵה מוֹכֵחַ דִּישׁ גִּיבִי שִׁכָּחֵה וְחִמְכִּים כִּיזוֹנוֹ
 בִּסְקִינֵם לְהֵלִימ וְכִי מַשְׁמֵם בִּתְשִ

מלי' והוא ממש כשיחם הרמב"ם ומ'א חזו נראה לספיד דמה ל' אס סליג' כסרס' דיוו או מחלוק סל מאלקו שהוא הליג' וסל' דליק' מקרא או מחלוק סל גוף סדין' וסל' דליוו הליג' דסוף כל סוף נאמר דסכח בירור סליג' והלא מחלוק אס היה הליג' נס בחסאם נכור וסכסרו כסליו כממורה ס'כ מ'כ וסמס' ס'כ מ'ג סלונג' דרי' והסמ' ונגמ' שס איד' נפלו מור ססיקר' וטולדו מחלוק' בחסאם לסר שאכדס. אק כסופ' יכסום סוף דפ'כ כסכו כדרי' כמ'ס הפי'ס דלי ס'כ דפ' הלכס אזי אומר רל' הליג' לא הר' סליג' עלי' והוא דסח הרמב"ם דלא שיד' מחלוקת כסליג' וסס כל אז מסי' גולד הקסום' שסול' לס'ו ולסך לומר סליג' אסמרו נלסח' מוסקס' וססול' לס' כל נפל מחלוקס כסרס'ס וס'כס'ס לרסס'ס דרס' וסס כל זה לא ספיק' הסיוון כסמס' וכסח' כגון אה וס'א שכל אלה לא הרניסו הסוס'. לכ' רל' כספס' הסוס' שנאס הסמס' כסרס'ס אומר שהוא הליג' לא יסכן שיחלוק סליו חסרו מסא'כ כס'אומר דכריו ססס' אף דנגמ' מסרס' שהוא הליג' אספס' כ' חסרו לא ירס' זה לכ' חלק סליו. ומסי' מוכח כגמ' דממורה דטול' סכמס' כסרס'ס וכלל'ס רק כסרמב"ס יאמר שאל' זס הליג' רק הלכס' שקכלו ממסח' כסרי ופי'ס מוס' ססס'ס דפ'כ ס'א. וסרמב"ס לא זכר הליג' לא כמסמס' ולא כסאס' סריד דססול' המוקדסין דלא סיל' הליג' רק כסכר כס' כגז'. (כו) מיר שסמון מיר מולס. כגמ' סיק' דמיר ד'ד ס'כ נמיר נמיר'ס לה ונמיימוי' חסרוס' ס'כ הלכס' מסי' הקכלס. אסור פכדס'ס הארל' לא יוס' לפי' ראש הסנה. כ'כ' המיימוי' ורס'ס שמיסס' רס'ג שהוא הליג' ופי' דמסי' ריה ד' יליק' לה מקרל'. ואספר דסיל' דזס מוכח מלס' דספס' נספיו' הליג' וכו'א ליל' ס' ס'ו וס'כ' יליג' כדסי' מוכס'. וסמ'ס' לסיל' סל פסר נסיונ' כמ'ס מוס' והכס' לריג' סיל' מסי' מוססום סבינ' סג' כיוס' א'. סמ'ס' לקחן כגסי'. (כז) חזי חק לרורוס. כגמ' ס'כ לביק' הלכס'א נמיר'ס לה. וסרמב"ס הלכס' חק' רס'כ' הלכס' מסי' הקכל' ולסון ש'ס ח'מ ס' ס'ין הליג'. וכל ג'ס' דילס' רזיל' כדס' דייס' ס'כ פירס' כ' וסליו נפל כזס' כמחלוקס' כין ככלל' כין כסרס'ס כמ'ס כספרי' מ'ק. (כח) כ' קכרוס' מיוחס'ר' לסרוני' כ'ד. כגמ' ססכרדין ד'ז' ס'א נגמ' נמיר'ס לה. ונמיימוי' ססכרדין ס'יד' הלכס' מסי' שמוסח'. (כט) פכדס' סיק' דפיק' ד'ס פ'כ. וסרמב"ס כומסי' כוסר' ולולג' ס'ז ככס' שהוא הליג'. (ל) וס'כ' המ'ס שס כמ'ק. וסרמב"ס כס' פכדס'ס מסידין ומוססין ס'י. וס'כ' כגמ' סס'ס'א דוכסי' דפ'כ ס'כ. דסס' מוכח דליכס' למיד' שהוא רק דכסן וליכ' למיד' דפסק' מקרל' וסל' דלייג' הליג' סימ' ד'ס מחלוקס' ופ' כס' מגילס' אספס' כסורס' ראשון ד'ז ס'א. (לא) ארבע' מיוסח' כ'ד כגמ' ססכרדין ד'כ' ס'א נמיר'ס נמיר'ס לה פירס' הליג' ולא כ' דסח' הרמב"ס כס' שוסס'ס' ססכרדין ס'כ. (לב) אריח' נמיר' חמס' סכילוס' וכו' כגמ' יומא' ס'כ דליג' וסירס'י' הליג' ומיימוי' כסורס' יוה"כ ס'כ לא זכר כ' דכר' דלא סיל' לסרמב"ס פ' נמיר' הליג'. (לג) ליון קכדור' כגמ' כסמ' מ'ק ד'ס ס'א נגמ' נמי' לה פירס'י' מסיו' ס'ס כגמ' יומא' דפ'א ס'כ. וסמ'ס'ס' ד'ז ס'כ. ולא זכר הרמב"ס כ' דכר' כס' פכרס' סומאח' ממ'. וכסי' פכדס' כ'אס' מקדס' ס'ו זכר כ' קרל' ד'זוקאל'. ונגמ' ד'זוקאל' אספ'ס' אקרל' כמ' מ'ס כסורס' נרס' וסרל' לקסן וס'א סיל' לסרמב"ס פ' נמיר'ס להליג'. (לד) נמיר' דליון יסיכס' כסורס' וכו' כגלגס' חלק וסירס'י' הליג' וכסי' ככר' שכס' ססיג' ס'ז וגס' הרמב"ס לא זכר כ' דכר' ככסי' כסכרס' ס'ו. וכג'ס' דליון ס'י נמיר' ק' לרמב"ס. (לה) נמיר' ליון ח'ס' שכיחוס' גלילס' וכו' נגמ' ססס'ס' ס'ד ד'כ' יג'כ' פירס'י' מסוריו' מאחוס'. לא זכר כ' הרמב"ס דכר' כסמיס'ס' ס'ו. ומכאל' רח' לרסס' כרמב"ס דסיל' ג'כ נמיר' חזיו' הליג' דמנוכס' מנכוס' דכדכרי' אגדס' רכ' חן מסכר' חכיר' קלס'ס' לקסן כגסי'. (לו) ססול' מוקדסין כסריס'ס' נגמ' נמיר'ס לה ססס'ס' דפ'כ ס'כ. ונמיימוי' ססול' המוקדסין ס'ס'ס' לא מנמס'ס' כן וכמ'ס' כסמוק'. (לז) נמיר' דכל פכרס' דלא פסס'ס' מ'ס וכו' נגמ' כסרוס' ססיק' לא זכרס' הרמב"ס כספ' אלהס' ספלס' ס'כ וס'כס' כסמיון. (לח) ססס' ססמ'א' כריס'ס'ס'ס' לא נמיר' לה מוסקס' [ולסי' אהס' מקוס' לסון זה דנמיר' דכסורס'ס' לה סרל'מיו' כסריס'י' (הוא כגמ' חולין דף ס' ס'כ וס'ז' ל'ז ס'כ) וסמיימוי' לא ככס' כן כספס' פכרס' שאל' אכוס' ססמולס'

[illegible]

[illegible]

ככלם מסוקה צמחשם שישל נחל כדבר ה' חים רשאי ומש
 יצאח מקום ריל לרש ומקום וככס' צמי דיה ריל פיר מ'ז
 מיקון דרש ומיקן ואיכ לוי כמלכר מאחר שלח שלח' סכרלים
 כדבר ה' רק שכלה לרש מן כסאים איח ככלל אלה המלש שחן
 נחל וכו'. וזה ימורן מ'ש כנמי פנייה ריו פיר דיליך פרוס
 רלש דנמייה ופרל לסולל לפבורה מקרל דיוחקלל ומקשה ה'ח
 מקמי דלחמ יחקלל מלח לן ומצני גמרי גמרי לן ויוחקלל אסמכניה
 אקרל ולח מקשה מללה המלש ומיח ל'ס דבנח' הסכרס ריל לארן
 דשכחוה דחור יחוקלל ויסדו ריל דניח' לי פ' מירון אסמכסו
 אקרל. ופל ק' קסיוחס הריל דבנמי' ל'ס' ככמס דוכמי' כנמי' דלח
 מקשה קל דודח פ'ס דמליו ככסי' כמילי' דרבנן ריל דליוחס רק
 אסמכסא כנח קסיה דמזמוד מוקל' יחוס וכל ריל חכל' וכן
 פניי מוסר ודברי אגדה מלמו מספר כמין כל המל'יך דיבורו
 כאלו יסוד פיו וכל המלגס וס' וכל המספר לה'ר. ומליו דספלינו
 חסמים אף לרנן נפשוה מלסמכסא דקרל דקבלה כמי' סלק' וסכס
 סוסין לאוהו לכיסה ממחמסח רשע רשע (רק דקיל מליון קברוס
 שחול ג'כ דרבנן ומקשה כמין דיה פיה ככסי') מ'ש כמילי
 דלורייחל ענח סוד מקיוחס מקרל דלוחס מרשסח אס סיסרל
 [ומס לבי נקריי ככסי' כספר אש פל שלח הכנמי שורש דבר הזה
 ככסיס כמילס וכסוריס שחל'ל כ'כ' דס'י' ע'ל' כי זלח הסורה
 יסמו ש' מרפ'ס מ'י הקב'ה מנרלס'ס פד ישרלל כמ'ס רחל
 כסוקה וכמ'ס הרמ'ן. אכל כ'ך מ' יסן וזלש אפי' שחולל ס'ר'
 נחל המוסל'ס אחר 'לרפ'ס דלכוכח מדברי סרמל'ס כנמי' מ'מ
 ל'ח כי דסרביס כנולס שדבר כמי' קולמסן כל המל'ורוסו דבריס
 כלליס ומרפ'י' גדולי' וקס'יס שפנרו כדורות שפנרו כי א'ן ז'ס
 גדר דברי נחלס נס שנלמד כרוח הקודש אמרו ל'ח ככוכ' שפני'
 מ'ס ס'י' ל'ח מ'ס ס'י'ס ו'ך יפ' וכו' מ'ס 'ל'אמרה אס סיסרל
 ומ'ס שפ'ס שרוס' ודברי יפסח וגדפון סס גלפליס ודברי מללך
 ה' אל גרשון וממח ודברי דוד סס יסומן ואני'ל ש'י'ס פל פ'י
 ס'סס. ולספר כל כללי' ססיפוריס יסו כקכלס וסרפי' דסרביס
 ככוכ כרוח הקודש שדבר כס ומרוח הקודש ככוכ אף מ'ס שלח
 רל' ול' סמנו וגדולס מ'ז ארל'ל כמדרש ש'ס מ'ס שסככו ל'ח
 ככוכ דספסס ורלונס וסוכי'ס ז'ס מ'מ'ס ויסלח ה' אס ירובלל וזלח
 גרשון וזלח שחולל ומ'מ' כל ז'ס אינו ס'ס ל'י' ויחל' ל'ס כנמי'
 ריל ח'ך וסיפס'ס ככוכ מ'ש'י' שיר ספרי'ס וקסלל. ול'ח מ'מ'ס
 מוסל'ס דרנח הקודש כחוקי' ומספ'קן כככסס סוף יד'יס שלח נחלוק
 כסיר ספרי'ס שסמל'ס א'ס הידי'ס. וכלס'י' כאלו ל'ל שסני'ס ל'יח
 כככ' סכרי' ל'סן סכרי' סכמפ'יס מ'סמפ'יס סס ול'יס איכ מ'ס
 סל' ל'יק כ'ס. וככס'י' אכסי' ש'ס'ס יחוקלל מ'י פסר וס'י' קס'ה
 ככס'י' מסוקי' ככס'ס למדי'ס ל'ו ככ'ס הלכות וסרי'י' סורי'יס]
 וככ'ס סוסק'יס פ'ל דספל'ס דלוריי' וככ'ס מילי' שסמין מקרל
 דסכ' ורין דכ'ס ככורסו איח מקל'ל מ'סמל'ס מ'סרס דכ'ס דירי
 נפשוה ממחילין מן כ'ד מ'מ'רו איח חר'ס וכן פ'י' פסנו נפשו'יס
 מ'ס קרל פ'יוי אף ש'סס מדרבנן וסיפור רלס'יס כ'ז מ'מ'ס א'ן
 ספיוס ורין ל'י'רן כמלל רגל רוש'ס כ'ס'ס דככורות מקרל ספסור'
 א'ן פ'י' מ'סס ורין יקל'ס מללסור כן אכרן מ'ס ורין ורין קר'ס
 כככ'ס מ'ס'וס כככ'ס וזלח מלכ'ס דקרי' מ'קס'ס מ'סמל'ס א'ס
 נלח כמל'ס ורין כל דלסור להדי'ס אסור לגבוה ממקס'ס ישרלל
 וכן ד' ל'רי'י' לסחוס וסס'ק לקס לקס מ'פ'י' ור'ס כלדי'ק וככ'ס
 וסכרי' רק מסככ'יס כסכרי' ודל'י' כמספ'י' י'ל ש'סס רק מילי'
 דרבנן מ'מ' רוכס מ'ק'סס מדלוריי' ומ'ש'י' מסל' דמקס'ס ס'ס'ס פל
 סיפוריס כנמי' ז'מל' הריל דג'כ סס רק פסרי' די'יס וכן פל ג'
 ל'רפ'ס הלכות ש'כ' אי'ס ג'וי' מלמוס רק פסרי' סכלוס ספלו'יס
 ככ'ס ג'ס כנמי' הריל דפ'ל פ'כ מקס'ס ס'י' פל מ'ס דכמי' למיליך
 ש'ס כיסר כול' וזלח רק בי'לור מ'ס שככ'ס מורס ומ'ש'י' מסודר
 מקיוחס ומ'מ'ס סרמכין כשורש ש'י' ככסי'נו פל י'ד שורשי' סרמכ'יס
 סוד ל'ס מ'מ'ס כנמי' ר'יס כ'ק פל מ'ס דכמי' למיל'ק סס ד'ח מ'ר'ק
 וזמ'ר כ'ו ס'מל' ד'ס מ'ר'ק ל'ח ל'ס'ק ה'ח מיליך הול' ג'ילי' מ'ל'ס'
 כמלמל וס' וזלח י'ל דג'כ פל ש'לוי רק ל'סר'ס המקרל כ'סו ד'ס
 כמקיוחס איח ככלל קסיד'ס דלל'ס המלום רק דקס'ה ג'מ דש'ס כ'סמ'
 הול' וזכמי' דחולין דס'י' פ'כ י'ליך דקס'ק'יס לכוש'ל הול' מ'פ'רל

דלגום ויל ג'כ חולין דלזיו רק ס"י-סעקרא שפיר ימכן . פ"ב
כסאר קשה דסיל לשים לסקשות. בכל ילפוטא מריק מקצ' דלחא
הכניא סחא מלן ולמרח סירדו דלפוטא וקבלתס סיל לקשות
מאלס העלים חאר דמקשה על שיפוריס הכי-ונקלסס סיל לקשות
הא ד"ס מריק לא ילפין כמו בלמר בדה דד"ג פ"א על מלס
רוח ופי רשבים ב"ב דקכ"ג פ"א. והנה לא נמלס הרמב"ם מלכח'
הספדה בלכ"מ כי ח"צ: בסקדמפו לס' משניות דברים שהס הל"מ
זכר סלחם ויל זכרס בספרס אחרול כגון רביעיס י"ן לניזר חליץ
ונקח סל חלוקסססס וספס בדיו חרופו גינה וסחזן רחול וסלס'
חונגת ביין ססירו וכבר כסכנו בלסלס דמפו בספרו בגורל שחר
ב ממיס בסקדמס סירדו לסזריוס נספרותס גם דלס סיל הל"ג
רק כדפפורט סל"מ ח' כמיס לשון למשה ולס ממשה וס"ג יס
למסוה בל"גס. כיס דסיל דלזין ל' הל"מ חס לא חכר כלל פנין
דיווח לו: (סו) כמו כל ש"ס לו קשקשת יס לו סוסיר שכסחס סור'
ססורל הל"מ מפ"י ססור פנין יריסה כמילוט וס"מ חיו מורכח
דייל שסיה להס זס בקבלס פ' סוס' חליץ דס"ו רפ"ב. וכן משנה
דספ"ו דמנחוס: (סח) הפוסק היה מטוסה ב"ג נפס שפ"דס רש"י
הל"מ וליס מלס ל"י לרש"י זל וסספר דסיל דכלל כמיס שיפורין
הרמב"ם לז זכר בו דבר רק על שסיה כס מן הפסור"י כ' סלכס
ומרביס ולס ר"י כוס הל"מ וסמס. ודווס"י פירש"י סל: (סס) חסב
לסוילס הנס כס' מן ספסחיס ככילס דליס פ"א : (ס) וכסומלס
רזלס כסוכס ד"ד פ"א ולס זכר כסס הרמב"ם דבר כס"ו וס"ב
מסימ. [נס סוף חר על שכוסס קברוס פירש"י קן וסמס' סס
וככ"ב ססיו כסד דסוס' דלר"י לא ס"ד סלכסל שסרי יס לו ססס
וליס מלס להסוס' דכללו הל"מ כלי ססס סס פ"ג"ס בל"מ כיל
על ביין ססירו דקס"ס פ"ב. ורש"ל כ' כסירדו על ס"ד דל"ז פ"א.
חיל כסוכ כס' היסר דג' לזיין הל"מ וכן פסרו הסוס' פ' הגזל
ור"י חונר סלס מלס דבר זס פכ"ל . וח"י סמס מלס פ' רש"ל
דמיס' דבר הזס דלס חס רלכו כס' היסר סיה לו לסלוס פ'
בל"ד סופס סל"כ (הלל סור) כ' כסלס על רמיל כסירדו סל
ס"ד ס"י ל"ג דל"ז סכס מל כס' כ' ח"י מלמזין יפ"ס על דין כ"ס
דכל' (סס) כ"ס סלס נסכס שסס קדוס ר"ס כגל סספר יסכס סורל
גס מ"ג ס"ס סוס' סרק הגזל לא מלססיו לא כקמל ולס כסמל
כ' חל סכרו סוס' סס ד"ק פנין פיסול מקוס חיו פנין לוס חל
כ' מלסל סס כסוס' פנין חלר ג"כ זר מלס כסיר וכו' מלס
דסיור מ' סלס רק דרכן וסל כ' גס הכ"י זכר ג"כ זס כ"ד
ר"ס ר"ל חל זז ען ססוכס כ' סור כד גמ' פסוכס כס פסירזין
ד"ר פ"ב. רק דלפוטא גסורס מ"ס סכל גסו סולס כ"ס וסספר
חול' חלס על חלס כרוס ג"ל סורל מ' סלס וסל דרביסס חד
לכס"ל כיה מחסין וליטרוס בייו ל"ס דוקס ויכ' רש"י כלר"כ'
כס' דססחיס דיו פ"ב וסס כליסס כסלו קולל זז וס"ס כסוס'
לחונר ר"י דסקוס סכלו סלכס כסירה מדלור"י וסמלס ד"סס
כ' מרוכס דס"ו פ"ג מסיספ"ס כמיס סל"י סלכס דמדרכן וכבר
סלריו סוס' וסר"ן מלס כוס על מ"מל' דסלכס ססס"סוכוס
פ' סוס' סמירה דק"כ פ"ג וסס הרמב"ם כס' הי"ד רפ"ד דסכ"ו
מקולוס זכר דסס זז ולס דחי לה רק סמיו לא רלס לסס' מלס'
חל סכס' כססיוס סיר מ"ד דמס' מקולוס קסגר מלס על מ"י
ססורס כ' וסל ססיליס נרלס דסיו דסכס דסכס וס"ל על דסס
ד"י לזיין סוסלין מל"מ דלזיס ככל פנין כדלור"י סלס זס לא
סיה סרי חונר כ' לא מל' דבר זס סיס דוסס חלס וסוס
סור ס"ל דלכס כלו כסירה מדלור"י חס' כלי סססכס] וכ"כ
רש"י גס על : (סל) דלזלין כסר דוכס דליסל קמן כחלין ר"ד
י"ב. גס ח"סמ"ס' בסקדמ' סיל מה סכר כס' כמי"מוי ססורל
הל"מ . וסס פלס כח' וסכס"ס ל' יוס לסר ר"ה יסור כמיס
סמורס מיני ססיוס סממי קסורס סלס חכרו כקרל יני דכס
לחיר כריסס ססלין כססליס ס"ס כספסר כריין ססור ולס ססוריס
קידוס חורס. וסלסי כס"ס סרל"ס ריס כלל י"ו (סכ) סכין י"ג
ויס ח' לסוכין סורל סל"מ וס"יס סוד סס (עג) כילס כס ג' וכן
פ' חמני גלולס סריס וסססר ד"ג ס"ל ססס ככלל שיפורין רק
דכס ג' וכן פ' זכר ס"סס כסרסוס כיל וסריכ' כסס' חלס כסכס
סל

כל בן י"ג למלך דמקל מקרא וסמי' שדי ביה מרגל האמנם
מח דמקל מקרא חית מוכח דמקלמח לאאכאז' ניש כמקל בן סורר
בילסוף דרורום ראשונים יע' וס' מדום אכר דיו ס'כ מכח
ספס שאין דמן ק'ז מבלכס מסי (פר) שאלו י"ג מדום סלכס
למשח מסי ס' וס' אצמ' רחמנא למשח על קרף או על דמחא
מכח קרף (ריל למד מן בלמד) וגסח רש' בשכס דקלי' פ'ל לא
ימן ספספ'ס לידון י"ג מדום וק'ל סלכ כל דבר שלמד י"ג
מדום הוא ספספ'ס ומ'מ חורין ולומדים למד מן הלמד ונלך
לדמק ולומר דכונס רש' י"ג סל ספספ'ס שאין לו לימוד מקרא.
סוד נלך לומר ש"ס כוא סלכס נמרטי כ"גס שסרי אין ארס דן
ג'מ ספספ'ס משי' א'ק ס' דרך כלל שחכמים ידרשוכו כאלו המד'
ומס ש'ס לדקדק ס'כא בכלל זה שאין ארס דן ג'מ ספספ'ס
ככמס דוכמי הארמנא כ"גס כספרי מ'ק ודק מס שולך למקדסי
הוא דמכ'ס יס מחלוקס כה"מ סכרי כל מידום כלל וסרס סרס
וכלל כלל סרס וכלל חית רק לר'ס ור' יסמחאל ס'ל כווס' ככמ'
דשכוסס ד'ר ס'כ ודכ'מ ס'ל וק'ל סלכס כר'ל וכ'כ מ'מ'ס רס'יו
דכ'ק וע'ס ס'כר עפ'ס ס'כ וככמס דוכמי מלכד מס שחלוק
כספרי כמ'ד' כגון דן מינס ומינס ולי כללל קמא סיקר או כסר'
וככ'ר כרס ככל מדום אכרן זכר סלונמס דר'ל ור'ס ממה ח'ס על
מ'ס סוף סכר הכ'ל דלי כמס שחמס על סלל שדרס רק ז' מד'
וז'ל כ' סכרי מקובלו מכר סרי ולא יסול מחלוקס כמס שסוא
מקובל וכ' לקס או מדכרי כרמכ'ס א'ק סלל זכרו וכרי ככס
מחלוקס ר'ל ור'ס ד'ק י'ס כ' כ'ל כ'כ וליכא כ'יכ'כו סוכא
כמכור נמ' ב'ל ור'ל מדרס ריכס ומיכוס מיכוס וריכס ריכס
מיכוס וריכס. וסכס כפין מלס נמירי י'ס על רש' ספסס ככלכו'
שכוא סלכס ודלי דלך ככרס דמ'לטי לשון זה סוכא נמיר וסכרי
גמורל נמור לסולס לגמור ח'יס נמורל נמורל שפין כלס כלימוד
מסי כרס כפין מ'ס מס' מחמס דס'יו ס'ל לימוד סירך הוא כסי
ר' וס'ס כפ' כרפ'כ. כמכס כ' ס'כ סס וכרי מלל'ס רכ מאד
דכרי ג'כס סר'ל קכלס כ'דיו כגון נג'רי מן שמי' מיכס יכרי
חפ'ס דכ'ס. נמירי כדכ גזרו גזר'ס דכ'ס סס. נמירי אין אכס
מספסרס מסומד סכסכרין דלי' נמירי אין יכ'רי שולס שס דמ'ס.
נמירי מלך דקספ' ל'י כדקלל סר'ק יוכ'ק. נמירי דלי יכ'ר אכר'ס
סר'ק ח'ס. נמירי דכל סומ' וכ' סוס'ס ס'ז. נמירי מספין כקורס
כרסוס רכ'ס. נמירי דכל סומ' וס' ש'ס מלכ'ל ככס דלי'כ. נמירי
ימל ככרל וכ' גכ ר'ל דוכין כספ'ס ללודלי גיטין דמ'ז ס'ל.
גמירי דלל ח'סכס ספד'י דמורל ככונ' ד'ז. נמירי דסכסכרין
כמלקו סל יכורס זכמ'ס דכ'ר. נמירי דלכר'כס כככוא ספס' ס'ז
ד'ס. נמירי דלל מס'ק ש'ס לכמלס מנילס ג'. נמירי דכל סכא
דליכא זכר כ'לס ד'ז. נמירי דמלכר אכור סוכס דס'ז נמורל נמ'
לס דשגל כלכ'ס' הוא ר'ס ד'ד. רכ אכא נמ'ר נמירל לס ספ'ס
ד'כ. וקלסס ככלכוס ר' יוכח נמ'ר נמירל לס ככוסוס ד'כ. גיל
כספין נמירל לס כ'כ ד'ג ספ'ס ס'כ. נמירי דמק' קי כ'מ דפ'ל
ס'ל. סוד רלס ר'ימי סמסורל רמכ'ס ככקדמסו הכ'ל ספין
חור' כדכר סל'מ וכוא שספס'ס אכר דק'ל דכל סר'וס'ס המקרא'ל
כס סל'מ וס'כ קרל ספספ'ס מס סס אלו סר'י סלכוס סל'ר'ל
סכס סל'מ וכל'ר'ך וסמ'יס דססו סלל דרז'ל כדן מן סדי' סכוא
סל'מ רק כדכריס סל'ן לסס רמז כלל כמקרא משי' דכריס
סלמ'דו רז'ל ס' מדום סכסור'ס דרש'ס או ס' דקדוק' ורמז' לא
קראס' ככס סל'מ א'ק שולל סס סל'מ. כ' סוד כחל' ג' שזכ'
סס סכל מקוס סמלקו רז'ל כדכר אין לומר שחלמס מסס הוא
סל'מ וסמכמס כ' זה ססוס גדול מהלומדו רק חז'ל חדשוכו ס'ס
כסכרל וסמכ'ס ס'יכ'ס ודספ'ס'ס וכ' סוד שספ'ר'ס'ס המקובל'ס
אין ככס סוס מחלוקס כגון מס הוא סרי ט'ן סדר ואין חולק סמ'ס
וכס א'ס ככ' וגי' דמירי לכ'ס כלכ'ס א'רס לא כספ'ס וכ'כ סכר
כססר'ו כגדול ס'ל מכל' מנמיר'ס סכל דכריס סקכלו ממר'יס ל'ס
ככס מחלוקס וסרלכ כ' לא סל'ללס הוא ולא רחוקס ולא סלמלס
מכרס דרז'ל כמסר'סמ'ס נמ' סכ'מי יסזר א'ס ל'ריה סכמ'לו
מחלוקס כד'ס (ור'ל מחלוקס כלי ככרפ'ס וס'י כמי סלמ'דיס אלו
גכר אלו רק כ' יסלל דכר למססס סלו לסכסכרין וסל'לו כמס'ר'ס
כסור'ס) וסמן רכ'ל ר'כריס נחלקו סמל' וכלל כ' דכריס וסל'ר'כריס
כמכרס מחלוקס ס'י סלמ'דיס סלל שמש' כל לר'ס. רק דס'ל

לכרס למס גדר לסכמס ולומר כ' כל דכר שכוא סל'מ סן ס'י
כמקרא'ס או ח'ס דריס סכ'י ארז'ל ככס סל'מ וסס אכר אין
לכס רמז ככר'ל כללס לא יסכ' סכמס ולא מחלוקס וכן כלימ'דיס
ס'י י"ג מידום סכס ג'כ מסי' וסין מחלוקס ח'יס רק כדכריס
ש'יס סל'מ כלל רק מחלוקס ס'ל סככרל כמז סלונמ' דר'מ
ור'י כפין שאלס שלוס כ'ק'ס. וי'ס וי'ס אס מוכרין סל ח'יס
ואח'כ סל ס'ין או סרי'ך וס'ל לכר דכאלו דכריס נסככר מחלוקס
ס'י סכרסלום סלמ'דיס סלל שמש' כל לר'ס. סכס סכר כמס סל'מ
כלורס סכרי ספספ'ס כמ'ס סלל ס'ך כס שכמס אלו'י סככל
לחוקס ולספס'דיס מס ש'ל'ל לרש'י (א'ק) כ' ילל סכר כסכס'
כמ'ס סכל ש'לר מחלוקס חז'ל סכס כוכל דרובל מלכ'ס'ס וסמכ'ס
כל סדרי מלכ'ס ח'יס כלל מסי' ודמ'ל למ'ס רמכ'ין סל סכר
כמין המל'ס סל מ'ס כללו ססור סככל גס ס'סול מחס ככמס
וכל מ'לי דככין סכסכור לוקס מל'לו סזס ס' כקוסר'ס כ'ך ח'
דכ'ס ס'כ וס'ך ככ' כ' זכר'וס ככסכוס מנילס אכסר כמ'ס סס
ד'לס ס'ז. כ' כל דכרי סס סמוכ'ס וס'ל לס'יוס דמ' וקולסס
סכל' לסולמס ולכר'כס אל דמס טוסכ ודמס סורס כמ'ס. (ואין)
דכרי דרך מ'י שמש'ין ודומס דכרי מ'י סקדמו רק כמ'דיס זכרו
לכריס כמס סלל יכר לסלונס חק'י לכ ודסס קר'וס'ס) ונחק'ר
וככ'כס סל אכמ'רן רל'סן כ' ילמ'ר סכל מחלוקס ש'ל'כס כס'
כסוכ'ס או ס'ס י"ג מידום אכ'ו ספין שולס ס'ל' מסי דסוס
סח'ן כ'ו כלי'מ. וס'כ סל'לס חרז'ל סלל ח'יס מחלוקס כ'סר'ל
סד סזונמס ומסס כמכרס וסלך. א'ך יקכל סככל אס לא ס'ס
לכס קכלס סד מר'ס'ס ח'יס מ'ס' א'ל' א'ך סשוו כל כמ'י יסרלל
לרש'ס אכס כדכריס ככמ'יס ס'ס סככל וי'ס סריס לכלן ולכ'ן.
סריס לימוד'ס סלמ'דיס מ'י'ג מידום סכ מסי' כמ'ס וס'כ לא
ס'ך ככס סכמס וס'י סלמלוד מלל כמחלוקס ככס וס'ר ג'ס
סלכ'יס ל'ך ס'ס'ס ללומד כקכלמ סד מר'ס'ס וכל' ססס שמש'ס'
כ'ל'ר ס'ס'ס כ'ל'ר ס'ס'כ וס'ר'י נחלקו כס [ז'י] להלן כד'ס'ס גס ככמס
דוככין) מ'יכין יל'ך ג'ס אס מדכר סלוי או מדכר אכר שפ'כ
כמכ'ו סלספ'ס'ס ס'ו מקובל'ס סלמ'וס לכר לא סמקומ'וס ולספ'ס'ס
כ'ס'ך חס כ'ל ס'י סכמ'וס סלמ'וס או סמק'וס'וס כ' חלילס לומר
כ' קכלס מר'ס'ס מסי' או מסי'ר'וס ל'יכ'ס'ס א'ל' סכר סכ'ס וס'כ'
הלומד ר' סלמ'וס מן ספ'ס'ס ח'ן מקי'ז או ס'ו אפ'קורס וס'כ'
כ'ך ר' דמ'ס ס'כ כזס גס כספ'רי מ'ק. סל'יס'ס דפ'ק דכריס
דר'ס מקרל וסמכ'ס לך אס לח'ס סל'ק וג' סגס מל'ל וסלמ'וד
ימן למר'ס'ס מסי' וס'י דמס סכר לא ימן רק ס'י סמקרא'וס
ודכריס סכר'ס'ס כמ'ד' סכס חל'ק סח'ס מל' מלמלס מדי'ס
סכריס כמכסס וג'מ גס על כל אכר מל'ס קיכל סורס מסי'
וסכרס ל'יכ'וס'ס (וככ'ל מלמלס גופ') דרז'ל מקרל דל'כ'ס לך וג'י
ס'ך דכריס דמכ'ס וסלמ'וד כמ'ו למל'ס מסי' י'ס מק'ס ס'ין רכ
מל'ר דלס ריל דכל דמ'וס סככריס כמכ'ס וסלמ'וד וסל'קי ססור'ס
כלמרו לו וכמסמכ'וס נמ'ר דמ'כ'ס סל ססוק כלס כמ'ו מר'וס'
ל'ל ור'ל דסוס סמספ'ל'ן וסמסכר'ין סס'ל'י' וס'כר'י' סל'וס'ר'
והמסי'ר'יס סמ'י'כ'יס וסמ'כ'יס וס'י ר'יס'כ'ל דמ'ס אלו וסל'ו דל'ל
ר'ל סכק'כ'ס אכר ל'סר'ס'ס ס'יס'ס סלכ'ס מסור'ס ל'כמ'י סוד'
[ז'י] להלן כד'ס'ס גס ככמס דוככין כ'י] מלכד סככר זכ סמ'ס
כ' מס יוס'ל דכר סכמ'מס סמל (וס'ד'י' סח'ק ס'י דס'קל ככל
סכור'ס ואין סכס כקד'וס'ס וס'ל כ'ל לק'ל'סס גדול ממה וק'ל כר'כ'
ס'יס כלל דק'ל דל'י ור'כ'ל סלכ'ס כר'כ'ס דס'ל כס'י'ס דס'ל ס'כ
דסככר ס'ז מלכ'כס סכ'ר א' לא קכלו לל'לוס וי'כ' אין ג' סכסכור'י'
ר'ס א'כ'יס דל'סור מ'מ כל'י סמ'ל לא ס'ך ססור אכ'ל אכור רק
ככל מקוס מדככין הוא מל'ס'ס א'י נקכ'ס סלכ'ס כל'י' דס'ל דמ'י'כ'
ס'ס ס'יס מל'ל מסי' סככמ'ס חז'י' כהלכ'ס ח'יו ס'יסס וסולל כ'וס'
ל'כ'י' ימן ל'כמ'יס כ'ס זה וספסור'ור'ס סל'יו'יס מל'י כככ'יס
סמכ'וס'יס דומס למ'ס רז'ל כ'וסל'מי סד ללל גומ'ר ס'י מלכ'ו
כ'ד לסכר סכ'ס ככ'ול'ס חחורין ודס'י קלס כלוקכל זכ כ'וסכ'ס'
דל'כ' וסל'ל'ס לסכ'ר ס'ל דכרי'ס) ומכ'י מסי'ר'ר קלי'ס'ס וס'וסמ'ל
וס'יסר'ל אכמ'ל מס ס'יס'כ'י'ס אכ'יס שכוא סכור ומס יוס'ל סככמ'ס
ס'וסל כלמרו על סס סמ'וס שכוא סס ח'יס כסכ'ל
סס זכ וספס'ק כס'ר'ין סכמ'כ'ס ח'יו מס'ס'ק וסלמ'ר סל'ין סככור'י'
ס'וסמ'לס וסקלי'ס'ס מכל כ'יס'ס וס'ל'לס וי'כ'ל וכל מל'ס'ס נמכ'ר רק

[illegible][illegible]

אמר לו רק האמת לבד מדבר שאלו לו מה פירי פן סדר ולא חיל שר פירושיו אחריו ורמון ופלטל ופליסור חיל כלבו וכו' וכו' וחיל שבת פלין ר' מרשום אף שיהיה אסור לומר וזמר במש' הסוס' ובסדר כפרשום חיל כדפס ר"ם ור"ל כוקן . ולפי זה לא האמר בשום מחלוקת ששפחה בליט רכיש בלא מחלוקת. ומה מאל זר לומר שלא אמר הקביה דמה האמת ודעו ית' הן ככלכה או כפי הכפונים. ואיכסא מסתברא מפני שהם המחלוקת היה לו יתפי' לנדר הדברים ולסודי ראו. וע"כ תאמר שלא יספק בליט לרודם מפני השכחה וכ"כ הסוס' על ד"ס במס' פירושין ח"ל וגם כהליט לא נאמר כדי שלא יפסחמו. וחיל' מגלן לבדום ולומר שהקביה אמר דמה הכיזו עם דמה האמת ולמה לא אמר רק האמת ושכח. והנדר מה שסיים הריסביל שמש' אלו וחלו דלמי ית' לו סוד וכבר האריך בשליט . ודבריו הראשונים ה"ל חיל ליתפס לפספס. מש"כ פירוד הכבדו ודעו דפס' ה"י ממחן פורה וחיל' ולכן תאמר כי ישאל וגו' בין דס לרס וגו' והיינו שכתב הרמב"ם פ"ק א'ממרים כשהי' ביד גדול קיים לא יסמה מחלוקת בישראל וכו' ומימי חיו מדוקדק שהי' שפא' והכל כ"ס וזוהו שקדמי שמתקין בזמן הכיזו היו רק שלא הי' כאלוץ לילך לבד גדול בשביל דייס' הסוס' ומשמאי והכל וחיל' שלא שמשו כ"ל גם נהרבו גליות וזריות כזיר דפתיסו נהרבו המחלוקת מפני השכחות וחיל' שישכחו כלם שפא' כי לא תפסחו ודוכס' נשאר בקבלה כמו פיר' סדר וכמו [פי' לקמן מ"ס כה] בת ח"ס כסן ששאלה הקבלה דמיי' כגלית פורה ושכחו או מיי' בארסות או כשנשאלה וכל השאלה כלי מחלוקת ודאי הוא הליט רק שגלשין ח"ל לא נקרא בליט רק דברים פרי' בלמי רמח נקראי כמיס' הרמב"ם חס' נסן לבאורה ולא לבד יתן רשום לסקות אחר רביס' כפס' המחלוקת רק אפי' הי' עד האמת המסור בליט כענין חסור של פכני' שכלי פסק הכת קול יאל כהליט ומימי לא חסו לו שפך רעו' ית' ככפוב נהרסו אחרי רביס' להקות ולא הוכס' שמשאר למרעיה מפני שיסו הי' מרשום כפסלין שגלשין ח"ל הכרה מן הפורה למסור ארס' פי' מוס' פ"ק סנהדרין ד"ד פ"ב ואף שגלשין כהס' ספרי ס'אריס וסודי סודות אחר שסכסכו ח"ל שיסו רק ד' זה הוא רעו' ית' וכפי רעו' ית' יתחברו הסודות וגו' פלין ואף להאריך בזה. אף גם מה שפסקו הלכה כר"ם מחזירו וכר"ם מחזירו וכפלי' בדינה וכל שפסקי הלכות הסוללים היו מחזירות בדינה ורב אפי' שידעו כל דברי הקדמונים והסכסכו בזה והוא ככלל אחרי רביס' להקות לא לבד מה שיאמרו הם רק על מה שיסכסכו לפסוק אחר אחריס' . ואי' אי' ח"ל נאלקו ב"ס וגו' הללו אותם הלכה כמותינו וכו' הא ב"ס רובא (פי' מוס' ב"ס דייס' פ"ב ובספר מנח' להחמה דכ"ב) י"ל משום שפסו'רס היו מפני דמחזירי פ"ס' הם רוב ב"ס וכו' ארז'ל למיד אחר שפ"כ פשו' ב"ס כדריס'ס כמס' יכנסו פ"ק ולולי זה היי' אומר דס"ל לב"ס אחר דלא מאלקו בריס'ס אמת ח"ל כאל' מלוה אחרי רביס' להקות שרץ שיסו כסוד אחד [וראי' מש"פ הי' פ"ס י"ג ועי' משפטי שמואל סי' י"ג] ולכן הוצרכו לב"ק שהלכה כר"ם. והרמב"ם כבז שגמנוה מאל וזוהו תמל לומר שגלשו המחלוקת מאל שהכחה והוא פנס בקבלה ובמקבילים רק פלוגתא' בדבר מה תלוי באורך פלוגתא' ומיי' לתמל פלוגתא' דמסלין לדיס' ואח"כ מוצין תלוי באם מותר לשמש בשמש פ"ס ודאי הי' סוד וסדר ספארת למכפ"ס אס' הי' השכל ס"ל וסדפס' מקבלו מה שאל' בשום ד' ויאמר נא במה תלי פלוגתא' ית' אס' מותר לשמש בשמש פ"ס וע"כ יאמר מסבירא כגלמא כמו מחלוקת מנכר על היס' ואח"כ מנכר על היין וככס"ג ולא תלי כפליים מחלוקת כמחלוקת אחר רק שמהלוקת כסבירא לא האמר פ' ענין בליט ואי' ית' רובא ורובא דרובא דמשפכ"ס שלא מפני . והסוס' [פי' כמיס' מחילת הסתובות] כפי' דפירושין דכ"א פ"ב ככבו של מ"ס שס' כמיס' ואי' אס' ית' כהס' ממש מפני מה לא נכסבו וגם כהליט לא הכנו כדי שלא יתחבמו. וס' קאי על כל דברי סופרים הן מה שלמדו ודעו מקראי הן וזלס' הן כדברים שגמריס' כמחלוקת הן וזלס' לכן י"ס מ"ס האוס' גם כהליט לא נאמר שהי' כל הפורה נמנה כהליט וכאמת בירור הסלכות כשכסכו ותסס' סולדו המחלוקת רק השאלריס' כלי מחלוקת הם באמת בליט רק

דחיל לא קראו כ' בשם רק אותן שאין להם רמז מקראי . לרפס' הרמב"ם . גם מ"ס כמ' על זס פיל פשום ספריס' ח"ל קן פ"י פ"י רש"י דמשמש שר"ל שאל' לכפוב כלס' חס' פיתח הי' ס' מקאר מלכסכו ספר דמות המייסוי שכללו פ' כל מלח' ס' וסריס'ס ואף כי לא יסרסו כל הסולדות ואזרסות מ"ס י' דמות מיל' למילתא וכמו שפכ"ס מוכרחים אלו לפשום ק' . י"ס שר"ל כדי לזכורס' שאלמנו נהכר ספריס' ח"ל קן וגם זה הכל כי לולי פס' לפשום ל"י היו דברים שפכ"ס אפוריס' לכפוב ושאלס' בלאר מוס' כר"ל לאי' האון וזלס'ס' וכמו שדפס' כפסרי חס' שפ"י ולא הרוז למאוריס' כלל ולא הכיז דפמיס' ממכובתס' . ועל מ"ס הרמב"ם שכל בליט ח"ל לו רמז בקרא הקסס' הרמב"ן ורבי יסוק המיס' שאלר'ל מ"ס י"ד מ"ס מכאן רמז וכו' וע"ס' מניל' אספר שורס' הראשון מ"ד שורס' רמב"ם לספר המלח' ד"ז פ"א. ומ"ס' א"י כניס' כקייסרס'ס ומלחמי כפוס' ר"ס מ"ק דקרי ל"ה אספכס' ועי' לשון הרמב"ם כפי' המסנה ס"פ לולב וערבה . ולפי' ית' להקשות על הרמב"ם כמיס' ח"ל לו רמז כ"י כתב פמרי קפזרת שלא נספדשו חס' בליט ובגמ' דכריסות יליף לכו מקרא פמיס' כפסוק ב"ס' כה' גם פל ישיבה כפורה ובכס"ג הליט' מליות רובו ואי' מקפיד מ"פסוח ומקפיד אפי'ס' דהסיק מקרא דלח' כשור (ככרס' פירושין) נמלא בליט הוא רק פי' הכפוב וכ"כ כה' הרמב"ם בשורס' כ' מ"ד שורס' הרמב"ם כהשגס' וכן נמי כדפסות הסוס' . סי' י"ב ובגמ' פ"ב דרס'ס אריס' כסס' שכל הפורה בליט' כ' פחוסה מכס' ג' שריס' ויוס' אחד בליט' ממיס' כל הפורה בליט' מוכה ג"כ שכל דרז'ל כעשנה וגמ' הסלכה האמתית היא בליט' ואמר כ' פחוסה מכס' ג"כ שאין בו ראי' ורמז הוא ג"כ בליט' . ודבר חדוש הי' לריס' כי דרכו להוציא דברים דסכרל ל"ה לאתריס' סלכה למשה מפני מלי פסס' ודאי' מקרא כמו ח"ל לוג שסן לפורה וריס'ס' י"ן לחיר רי'א יוס' שכן מל' לנהר וגולל ודוסק' כי זה כמו ס'ד משפכ"ס [אמיס' כחסימת הספר] וסלס' ס'סימתא חליכ' וספריה כן יוסק' ג"י משנה ולפי' ד' זה פסס' כל יקר וגו' שרז'ל אפי' דברים שלא נפלו למרעיה נמלנו לריס' ר"ל שריס' הכל מדקדקי' אוחיות וקולתס'ס' כרמז. והס' סממני הקפזרת בליט' נגמ' דכריס'ס' דק' י' פ"ב אחר רב' הו'א מאי קרא וכו' . כבז כרס' כניס' דפי' לא ר"ל אחר מאלמר מאי קרא דלדרכה דרך הש"ס להקשות למי לי בליט' הא דלורי'ס'תא [ויס'ס' כבז כהס' פי' כמ' ר"ס פירושין ד"ד פ"ב] ותמ' על המייסוי כסכס' ספגניס' שלא נספדשו חס' בליט' ואין זה קייס' דס"ל להרמב"ם ג"כ שמיס' נאצרו למשה לא ר"ל כלשון בליט' דכפ"ס מרס' שהי' כספרו כבז ג"כ לשון הש"ס י"א סמריס' נאצרו למשה מפני ד' נספדשו והשאר בליט' ומ"ס' ככ"ס סוד לחק קסרי' שרפכ"ס'ס' גופי' לא מאלו כהליט' כהקדמת זריס'ס' ח"ס' תמ' כלל כי הרמב"ם גופי' לא החליס' שזכר כלס' ומימי דבר נסן ומתקבל מ"ס כריס' שכל השמית ח"ל הן הוא בליט' וכו' מוכה לשון ואי' דוקא כמו שחשכ' ועל גמרי' שאין ישיבה כפורה וכו' פי' רש"י גמרי' בליט' וסד"ג על זס כריס' סוף דפי' מדחסי' לה בירושלמי כסס' פני ר' חיל' ובלמי דקוסה ס"ז יוס' פ"ב כסס' אחר מר ועוד אס' הוא בליט' לא הוי יליף לה מקרא דבליט' ח"ל לו פסוק אפי' דרך אסמכסא כמיס' כש"ס כמס' חוכמי' והבאריס' פ"ק דכריסות ומסכס' מאל על כרס' דהספד הוא דסס' מיי' דכרך אסמכס' שפרי י"ל דמקרא ית' סמך ככפ"ק דפירושין על שיעורין (פי' כניס' ד"ס פ"ב) ואי' ודאי י"ל דקרא דיושב דוד ח"ס' רק אסמכסא וכן דרפס' פוסה ר"ל מפשה שיהי' כ' הי' שישכ' לפי' הארון כפי' רש"י . לו לשון יסוב דפסס' כאלף מ"ד דכריס'ס' ומ' מפריס'ס' פלס' כ"ס' אל ושכ' שס' דפיקב ועוד כ"י דמל'ט' שדפסי' יסב מגלן דלשאר מלכ"ס' אסור וסוד קפי' דלחמ' דוד מגלן אלא פ"כ פיקר' מסלית' ולשון כרדיק כפסוק הר"ל מכאן אסמכ' ר"ל שאין ישיבה וכו' ואי' תמנה דלא מיי'ס' ככ"ס' מ"ס' רש"י גופי' כפי' דיומא' על ח"ל ישיבה וכו' קרא הר"ל והי' למרמל' לפי' דפסו' דרי' אורי' ועוד לשון גמרי' גם מענין שס' ירכסס' מוכה שסוד דבר מסורס'ס' ואס' מקרא הר"ל לא הי' מסורס'ס' כולי' הא' שרי' מוסמאל' מם וחיל' ככבו נסן סביר' וגד' החס' וע"כ הי' מקובל וידוס' מקדס' . ומ"ס' סוד הכ"ס' ח' ח"ס' שסוד בליט' לא הי' מחלוקת

בדבר שגרי ברושמי פליג דייא נס למלך ביד אין יצירה ודאי
האנן נדולה הוא לדפס הרמנים שריב בהקדמת ס' משניות נס
פיל דממדים דכלל הליג לא שייך מחלוקת רק שרטי לא פיל הכי
כאשר נס נפשי לא יתכנס דבריו כזה וכאשר הוכחנו ובאשר נבטי-
ודבריו רזיל גופייהו נפנין הליג לא נדך נכמה דברים . ח' .
למס אמרו נכמה דברים נס' הליג ונאחז דברים הלכה ובקאס
באחז אמרו ונפטר נפישות לא זכר נמשנה נס' הליג וריל דלא
נאמר באחז אמרו רק נפרס הולא מן הכלל . ב' . למס לא זכר
רבי נמשנה כל הליג שזכר ננמי וכי מלמי וזמתי היא . ג' . שאר
הלכות פסוקות דנמשנה ודבריהם שיהם גלי מחלוקת מבטן מי יאלו
אם לייס כלמי מדימי אין פוחתין לפאה מששים ומאום נכחי
שבי אין לנס סמך מקרא . ולפי מ"ש דלא אגזר באחז אמרו
רק נמקום שהוא חידוש דין הולא מכלל הקדום הליג וכן כל
דברי המשניות הם הליג . ולא הולך רבי לזכר רק נפרס הולא
מכלל אמר באחז ריל שנס פרס זה נאמר נפירוש בהליג כזה
יחשבו נמסס כל פסיקוס שפטרס סס נמלום באחז נס למסלה
נמקום שנאמר באחז יפ"ש ודוק . ומ"ש הרמנים שאין מחלוקת
נשום פריס כפי המקראות ונכנס למשל ונס איס כהן אין מי
שחמגר דמירי נפמיה נמנה הרי נמי מחלקו אס מיירי בלחוסה לו
נכחואס ומחלקו נפירוש נכגדו כה כפי המלה . ומ"ש ונחן פדיון
נפשו אס ריל דמזק או דריזק וכן מיסב שדכו ונס כמה פגלה
ופרה ומה פי נשכך ובקוץ ומזה מלכ נמסב קרוס ונקף ומאום
כללה . פכיל בקווסרס' . ונא אחר נשיא ראש משך האכמה אל
נמס עלי חקאה גלוס גלון חלו חיו נככו פס שפכתי דברי הוקן
ורמס רוחא הוא דנקיס לי חליה כי לא כי היא לא מיכה ולא
מקאבה ונס לא ידעתי מי שס נמנה בלחן הנשמה השפלה נממי
לשום לדברי שס השנה לו קושיא רק הודעתי לפרי ומישום השנתי
נכגנה דברי גדולים ואס מנפטרס על הראשונים ה"ה הרמנים
והתוס' ופל באחרונים החיים ונפל קיא שדכריסם עולי נקס
אחר שלא יתכן לומר מחלוקת על הליג ומה נמנה חקרא לא
פליסם רק עלי ועל מישום השנתי וקולשם דפתי וחולשם שכלי
שלא השנתי לפגנום בן רחוק חקרי לב להבין דבריהם וליסב
השנתי שפלה נשים לפי מונה קיים זה קאסם איא ליסב כלל
וקאסם מרחס קאס יסוב שנאמר שאין מן הנמנה לחלוק על מ"ש
אחר שהוא הליג אס איס חולק על גוף הדין רק סיל שהוא מן
הפורה . ובקאסם יל שלא מחלקו לכחם חיו דדן הוא לגמרי לומר
שאיס הליג רק ודאי סיל שמקורו הליג רק נשכחו פסריו ודילורו
נחן אין חולק דמן המוס' וכמה סרטי דייס מסמפסיס ופולייס
נס מחלק נכמך וכן המוס' ונכמה סרטי דייס מסמפסיס ופולייס
כס . וכן אין חולק שהליג דלפסמיס אמריק נכחואס לביד אף
שיס הסרס כאלו מחובר רק נכמה נכמה . ולכ"פ הליג דפדון
נמנמ הליג רק מחלקו בלשון גזור רוכח ופדון נמנמ אסר וכו'
ונכחיג יס ליסב כמה מכס רק שאין המידון הזה מספיק נכלס
נס איס עולה לרזן לפר ולא נמיסב דפתי ב' כי אס נאמר שרי'
כלל מפורש בהליג רק נכמה דיי פסרטי ולפסמיס ביאורו ועל זה
אמר נכמורה דף פיו נשכחו כמה גיש נאכלו של משה והחזין
אמניאל ביק נפלסו מוס אכרי לן זה שנאמר שורשו נכחורו
אמר כי לא נדפ מוס נפשה וליך נכיו . מלבד מוס שיס מן הלחן
ז החלק לומר נכחואס נשכמה קאמו ולא כלו ואס נאמר שזה
הליג נכסרס נלשן בלי מנחן וכלמי מפורש רק חלי דפסם נממי
החיות נס על זס יס למסוס המישהמיס הכסרס . וידעתי שיס
מקום לחלמד לומר שכלר מליני מנחם נכחיג מספיק הליג שרי'
מיסדחין אלו לומר נכחיג וואו ילפסי דג"ש דמפורש נשים נכדיא
נמס' מה דיי פ"ב שריג שריס מקובל וליא לדורשו מנמנו
ונכחיג נשים נכמה דוכמי גיש לא נמיר וקקשו על זס נכמה
נמרות שאמרו מוס חזיס דלסת מנחן גיש מילף מנחן . נס נכמה
דוכמי פליג נמלי מלחז מלום ומלחז דבר יליף גיש נס אמרו
אס ה"ש נלמי מופסה אין למידן ואס היא מופסה מלח אהם
למידן ומיכין ואס מופר' משרי דדריס אין משיגין נס אמרו אלו
לא נאמר קרא היימי ואמר גיש ולפסמיס סד"ל יליף גיש ועוד
כמה סוגיות דמוסח דגיש נלמדת כרלון הולמד לא מהליג ולכן

אמרו שלפסמיס ה"ה להס נככלה רק המלה פליסם דלמי לגיש
וקאסם אמרו נכפסל יזמר שרי' הליג נכפסוק פלוי מלה לגיש
ומקום מלה השרי לא נאמר . ולפסמיס ה"ה הליג רק שיס דין דבר
פלוי נלמד גיש מדבר פלוי ולא ביאר לא המלה ולא הדין פ"י
נרטי ס"ס סימקין סיד פ"ס ובקדושו דיי ספ"א . ונמסי'
שנה דקליא פ"ב ונכחיג דכ"ב פ"ב ודכ"ס פ"ב ונכחיג דמיר ספ"ב
ונכחיג מ"ס' כריסות דיד פ"ב ונכחיג נשורש שרי מיד שרי
הרמנים על מין המלות נכחיג דף י"ח שמעיק מיהא דניכ נאמר
שרי' הליג בדרך סאוס ונכסר ונכסל מלח מלח . ואיך ודאי יס
למחן גיש ממישהמיס הריל אסס קאסם . רק דכסא מילמח גופא
אמינא אס קבלה נקבל ואס מסנרמא אמרו בן יס נשורש נס זס
אין כונמיו מליה להשיג על מלל הנכריסם שפס אחד אמרו ק'
חף כי לא כיוזם יחד לגמרי רק אמינא שקלרה דפתי להכיל יסוב
זה באופן שפסיק כלל מקום ומה נאמר גיש הרחוקים נחן הא
דפירובין דריא דילפין יריס מרססה וריסס מנכול וכי' ופ"כ כל
המלות והמקומ' הרי הליג ונכחיג דקדושוין איכסי' לי אי נמר
גיש או ימנא היכא דגלי גלי פיש ד"ך פ"ב וסס דיי פ"א מחלקו
ג' מיד גבי העוקה כל חד יליף גיש ממלה אחר וממקום אחר
וקסס מה יכ"י הליג ונכחיג לופס כס פ"ס נכס' מה סוף דכ"ב
והרי מוכח נמשנה ינמס דס"ז פ"ב ונכחיג מ"ק דיד פ"א דנוכל
ללמוד גיש מנממיס אס אין כזה ניוול קרא לו הליגס' . ולולי
שידעתי מישום ידעתי' הריס משרס נס מ"ש נכמי דשכס וליז
פ"ב גבי מקושש גיש לא נמיר ריל ריש נמלום למד גיש דנמנמ
רק שחמקסס ה"י סבר שקיכל מרס כרוז גיש דכסיס וכן נכמה
גיש שלמדו לפסמיס מדפססם ליסב קבלסם דין מרסס או לאסמכס'
ודרוס נפלגא נחן פילי פילי' דכדברי אגדס נאמר כריס נמלה
ונאמר כריס כיוסריס וכן נכחיג למדו ריש סוסה דנמנמנאס כאלו
עובד פ"ז ורלוי לגדסו כאשרה ונכמה ווא דמקיש ג"כ דברי
דרוס ואגדס הוא ק' סיל להפדן ולפי זס ידעתי קושיסם הסוס' .
ומ"ש ר"ס שרי' לנס מספר גיש ינע מכמה פריס ומכמה מקומות
ומס אי לא אדע שרי' אפשר להפס' למידן לשיסם שרי' דלא
שיך קבלס גיש רק מרסו לא מחברו ולא ה"ה ר"ס רבו דריכ"ב
שיכלו נמנו שרי' חיל פקידא אהס פסיד לופן אס דין ואין מן
הדוחק לומר דאין מקבלין גיש רק מרסו דאמר דלממחי ללמד
לממריס לב מסממח קבלמו נדורס ומשואת משיכ פססל לא אדס
ומלמד ואף כי נס על קבלס כרב אי ממה למס יספיק להלמיס
כאלו היא הליג שרי' מלמדי ר' מליר שקבלו מרסס שיעור העוקה
דעבד פיו סלמי מ"ש דריקס ריקס וכן מלמדי מלמדיהם שקבלו
ק' מ"ש ונאמר שקבלס דגיש ז' לדורי דורות אף כי מחלקו פליג
חבריו ר"י וריס וס' למד לו מן סלס גיש מ"ש אחרס נכמי' הכיל
ועל כריסו שלא נכונמיו נאמר להכיל להרמנים הללס פורסי'
ש"ש סלמי אין ב' מחלוקת ריל כלל הדבר בדרך מחלוקת
סמא סבור אסר נמנמ כס פסול כדרך החולקים וכן נפרש שאין
שכמה כלל הדבר וכמיס למעלה (א"ס מנחן ידעין זס לדרבה
אלו יונח קיים שלא מליס פלונחם' נכחיג כליסו סיס אפשר
להוליד מוס דלא נכסכחו פסריס סליג ופ"י משיכ לומר זס על
כלל סס סליג אפשר שריס אכלו של מרטיס ג"כ נשכחו כמה
מאום אשר לא יזכר עוד פד ביאס חלי' ודוק) ומדברי הרמנים
פלמו רלוי נכמס נמשנה זכרס הרמנין נשורש השני מיד שרי'
הרמנים שחקריס למחן המלות וממלחא מספר מ"א דס"ז רע"ד
חיל נכסכסובס הרמנים כריסס מקום על מ"ש נשורש שרי' חלי
וחיל וסס ביאורתי שחסי' דבר שהוא הליג מדיס קריק ליי ואין
סס דבר שהוא מן המורס אלא דבר שהוא מפורס וס' וקסס שפמי'
מלי ומלחס נכמיס כל לו לקרות הליג דברי פוסריס כי מה דברו
הס ב' וסיל לקדושו קבלס פוסריס או דברי קבלס ופ"כ שסס
נפסריו ודילורו מחלקו הפוסריס . ומ"מ אחר שחריס מקום על
מיס נשורש שרי' ולא מלחא שזכר שס לשון הליג רק דבר המדרס
כ"י מדרס ושכל מה שזינא אדס פנסיס מן השרשים הנאמריס
למשש מסרי ואפי' המולוי משה נכמנו אין רלוי למנמחם ומימי'
רלוי מחלק ופ"ס קיו ונ"ש נשככחו כאלו של משה ש"מ דלא
מיירי בהליג שדכרס הכמיס כלל מקום שרי' כתב בהקדמת פירוש
למשניות

קצת שאלה יבאר לנו דברי הסו' ר"ס הירידת דס"א פ"א ד"ה אמרי הכי נמי שכתבו הסו' ח"ל ווא"ם וכן אין מחזירין מן הרין וי"ל דגול לאו הכימק לעשה הוא כדלמחרין בפרק שס"ק ומעטם דלחן מחזירין מן הדין הוי מ"ל וכי' וז' הפל"ס ממע' הונת כפ"ס דלדלח דדריהם כטעמו חס"ס וכי' דמה מלחן הסו' נמי"ש דגול לאו הכימק לעשה הוא וכי' :

תשובה פ"ד בקשאתם לדעת פ"י הסו' מה זאת בלחם חלי' דדעתי שאני כלפור גודלת מקינה וזכרה מסני השעה רעה לקיים חבי' כמעט רגע ופזר רגלי' ובידי' אין לחם ואין שמלה עלי' משמיש קדושה דלף ש"ס פה ש"ס אין אפי' מפרסני' רש"ל

והשיא וירמ' חולי המה דברו נו וביאורו וימ' נפי גדול פסוקים
שפתי לא אכלה מלחדיכם מה שלפסוקי פסוק של דברי המוס'
שפסוק של המבין דמי' אין מוסיף מן הדין ר'ל אזהרה נמורה
לחייבו מלקות מש"כ אימורה בעלמא ודאי ילפינן וסוף גמי פרוכה
במס' מכות ד"ר פ"ב לכן אם היה מלקות נבי לאו גדול היסב
קשיית המוס' בסנה על מ"ש גמי' אמרי ה"י שר"ל שלא אימור
לאו גדול מסר דמיוני למילף ליה מריבית ואונאה והרי אימור
אזהרה שחיה לאו כפי עמדה ללקות פלו אכל מסר דאמרינן
דגול הוא לאו היתקן לפסח ולכן אין בה מלקות מפנה שסיר לא
אימור דלא לפרסור בעלמא ודאי ילפינן מן הדין [מש"כ ל"י מה
מסקין דלה תגול אפי' לעשות שכר שר"ל אפי' דליק ש"ך ביה
מלקות מימ' אימור לנפש' דליק ללמוד מכלוא חלק וימ' ק"ל
דאכתי לא אימור והלא ק"ו הוא מלא חלק פועל שר"ל רק
דל"י במ"ש המוס' דגול לאו הימק לפסח הוא אם כינונו ר"ל
שאין בה מלקות למע לי יתקן לפסח הא ק"ל דליו לוקה ומשום
[ע' תשובה קס"ו דף פ"ה ע"ב] וכל היכא דאיכא ממשן ומלקות
כמו גול משום חזיו לוקה וכ"כ הרמב"ם בסנה' דרפ"ח דהלכות
סנהדרין שכבז כללות לאוין שאין בהם מלקות חכר שם לאו
הימק לפסח כגון לא תפא אם על בריס ופסח ולא זכר גול רק
נבי מ"ש שם מקמי הכי כל לאו שיתן למשלומין כגון לא תגול
לא תגנוב. האמנם לא על המוס' פלוגתי שהרי הראו מקום על
גמי פרק שילוח הקן רק דשריין קשה דשם גמי' דחולין כפי'
להוכיח ד"ר פ"ל לאו היתקן לפסח לוקה עליו נמנה דשנה דבריה'
גבז וגולן יסבז כלל מלקות ופי' מדחייב בגול מלקות מוכח דר"ל
לאו היתקן לפסח לוקה דכ"ס גולה הוא ריקן לפסח ומ"מ חייב
מלקות אכל למע דמסק' דג' אין בכלל מלקות י"ל מהי טעמים
מסרי שיתקן לפסח וגם בלה"י מסרי דה"ל לאו שיתן למשלומין
ואי' י"ס על המוס' למע הריחו טעם משלומין ותפסו טעם דיתקן
לפסח ופי' מאחר שכאר לתוס' קשה להי' דכ"ז ללמוד אונאה
ורביית מן הדין דשם לא מצינו דיתקן לפסח ומדחקו דשריף קאמר
וטפי הל"ל לפי מ"ש בסנה' המוס' דלא אורא בעלמא מזהירין
ולמלקות י"ל גם אלו אין לוקין מסרי שאן בששלומין וכל היכא
דמשום חזיו לוקה תבדי רשעתו. וי"ל דלא ברירא לתוס' כלל זה
שכבז הרמב"ם לאו שיתן למשלומין חזיו לוקה ח"ל הכי' שם על
דברי הרמב"ם אלו בפרק בחרא דמכות קאמר גמי' דלאו דה"ל
תגול כיון דרבי' דמשלומין אין חדש לוקה ומשום וק"ל דה"ל כפי'
אלו נעומו אמר ר' יוחנן דמילקא לקי ממואל לא משום ול"י פכיל
והא דפרק בחרא דמכות הוא ד"ר פ"א ופי' כפוס' דאין ראה'
כלל משום דרשם הרמב"ם רק הסי' טעמא' ג"כ מדגרי ר"י היא
דס"ל דמילקא לקי ממואל לא משום רק דלא מצינו ביה כסלו ולא
כסלו ופי' [בכ"ז זה לפי גיר' ספרים שלנו אכל הרמב"ם וגם
רבו הרי"ף גרס' דבריו ר' יוחנן קיימו ולא קיימו וכ"פ הרמב"ם
סיו ורפ"ח למסקנת כסף משה' ולפי' זה י' חילוק גדול בין אם
טעם דאין לוקין על לאו דגולה משום דיש בו משלומין דלאו ככל
המלקות ממנו מש"כ אם ה"י הטעם משום דיתקן לפסח אמר שכא'
לכ"ד ואל' הכז ולא פשה מלקין אורו פ"ס במכות דס"ו רפ"ב
במוס' דלרשי' חולין דקמי' משמע למ"ד קיימו ולא קיימו דוקא'
תוך כ"ד ומפרש ספר פ"מ שנה שני'א' גדולה משלמ' מכבוד
רבנותו כ"כ מדי' חז"ל פס"י ד"ר רפ"ב] וי"ל לא ברירא להמוס'
(לחיסור) [לומר] דלא לקי על גול משום שאר בר משלומין ומסקי'
לאו היתקן לפסח ולא מצינו ביה מלקות כלל כיון דחזונה דמשלומין
רמי' עליה אם' נאבדה בגולה ואין לו לשלם כדמוכח בגמי' שם
דלא ש"ך כסלו ואפי' אין לנו יישוב לדברי הרמב"ם במה דחשיב'
גולה כדרי' איך דמשלמין וגם בכל בני משלומין שאינם יתקן לפסח
מנא ל' דמשום חזיו לוקה ולפי' מוס' באבות ל"ב פ"ב ור"י
פ"א קשה יותר דפרשו דלפי' מר' דשמעתי דמשום חזיו לוקה
דוקא' בלאותם חלם פ"ס דר"ה אלו פילא ור"ה ועולה נפקא'
ואפשר כ' הרמב"ם לא ס"ל דבריו המוס' הכס' ויש לו מירודים
אחרים על קשיית המוס' שמהם הוכיחו זה ונשני' דמסקנת הש"ס
ד' יוחנן מפ"י ל"י טעם אמר פניה כרבי' ועולה נפקא' ל'
מדרכא וכתבו המוס' דמשמע דר"ה סבר כשאלו והלכה ככר' לגבי'

מה שארציל גבי ריבית ודי אחד עמך אחד ליה וכן מ"ש חז"ל
דמחזיר חובתא מסרי ש"ה חכד בסדרה כהר"ל וא"כ לסוגיית הספד
גמאר קסא כתי דמיל דריבית ואותה לא סווי רמק לעסא [דפסטי-
דקרא הוא קסא על חיסור לקיחה פמיס כשסמכות סוף משוכס
קסין] מ"ס אמר דכ"י פסולות נכח חיל לומר דלוקס ומסלם דס"ה
ליכא למיד ופי"כ רימא דלמ"ס לוקס וא"כ מתורין נס ריבית ואותה
דכ"י ה"סס למימר שלמידין מן הדן לאתכרה דליכא למימר למלקוט
לית כהו כעו שמתרע נס גבי גזילה לפי פירושיו וע"י כסופי
דמכות הכ"ל ד"ו פ"ב ד"ה חיסורא כשלמא דסקסו קושית גמרא
וסרט דדוחק כנלא יעמוד עליה הספין כנקל. וקסא מ"ס בגמ' דריבית
דפי"ה פ"ב מ"ס שס חף פוסל אס חסממו פסור פי רש"י מלאו
דלא מתקסו ולא פליק מביס לחזקתא מקיף כולקין ולכתורה מ"ס
פסור דלא ממלקוט וסלא כזכ"י ח"י שוועל מן הדן ר"ל דמיש
פסור ר"ל מותר וס"י שחמס לשון דכ"י מילקין מקיף חסמ' מלוס
על חסיממו וא"כ ר"ל אתכרה כשלמא וכפי קרא למעוסיה וק"ל
וככ"ה מ"סו גבי שבת תלם דעבד משכס וסין פסור דר"ל פסור
ומותר פ' ר"ש שבת ר"ד ג'. לא כהכתי בסדרה גזילה ס"ה
מחלס דרס :

קצת שארה רחוק מבני לוי בשכר שחייב לו מאה רים
והוא דבר שלא נחייב לו כלום פנים הדין
מכה אסמכתא וכן הדין לוי רק מפני שנכתב בשכר שנשבע הכב
במ"ב ובשמיטה נשבעל מנה פסקו ב"ד שישלם אף שהוא כחכרית
שמיטתו לא נשבע רק שנכתב ק' מימ מאחר שנכתב בפ"מ לא
הוסיפו דבריו והמ"ש בפ"ט פ' פ"ג ס"ק י"ח וכתב"ל פ' ר"ח
פ"ט דשנשבע מהרי באסמכתא' ואחר ימים רבים בא מכל רחוק
לד לוי לפרך הכל ולא רש ליתן לו ותבע שרי רחוק לוי בדין
וכדי לוי חייב ק' ושאל רחוק איך ומה וכי לא בא ליד הדין
דך כלל לוי חייב ק' כלום ונשקק דין שישבע לוי ושלל לוי
מאחר שידע ששנים' ראשונה שהיה רק אסמכתא ומימ סתמך
לפרוש לו מפי שהיה נכתב פ"ב בפ"ג ומאחר שהוא יודע שלא
נשבע ולא נתן פ"ב וקמי שמיא גליה מה הוא שיהיה לשבע סתם
שאינו חייב לו כלום :

תשובה סוף דין אם לרץ הסופג לברד דבריו וכן הספיק
בסוד משפט דהראש חולק על הרמב"ם ואמר רמ"ה
פ"ל דמל"ה ומל"ה ולי"פ והכל מלי' בדפס הדין אם נראה לו דיש
לד רמאות בדבר יחידו לברד. והנה בזהו המסד אפשר שלא יס"ר
הדין שדפס לו להל"ל את שלו ושל"ה לו לברד כי ר"ל אם יגלה
לוי הדברים כמשפטן יחידותו ב"ד לשלם דלמ"ה א"ן לראובן פדים
נס מלי' לטעון פרסתי א"ן לספור לוי כמשפטו האמת שלקח ממנו
כספסו ראשון ק' רי"ס שלא כדן כי לא נספסו מזה מנו דלהר"ם וא'
פרסתי דט"ל מנו כמקום פדים שחשמו על הספור ששפסו כספ"ס.
ולכן אפשר שיעריכוו הדין לברד וא' יסר"ס לו וקרינן ביה י"ס כספסו
בלא משפט. כי ודאי מלי' יספסו דרך כלל שא"ס חייב לו כלום וא'
שחייב לו ג"ד אז כק"ח ו' וכמ"ס כמ"ס ש"פ כ"י פ"ב ס"י. והם
ל"י"ט דמה פ"ק שם ל"ד יסר דבריו ויפסדו כספסו שחייב ט"ל לפר"ס
דברים כסחוי"סן י"פ"י. וכן אם יספסו פדים ראשונה על ראובן
כ"י"י של אסמכתא וכמחייב לוי י"י שח"ס פלגו כספ"ס וא' חספ"ס
מ"ש אחר הכ"י נספסו כמ"ס כספ"ס וכשפסו דמלי' לנספסו כמ"ס
ש"ס שא"ס חייב לו כלום אם לכו ידע שלא נספ"ס מ"ס ולא נספסו
וגם בזה אלו י"י"ס הדברים לפני דיי"סו הכ"י"ס כסחוי"סן יסחייב
דאחלה ב"ד כ"י"י הראשון כמל"ה פדים ד"ג וט"ל כמנו כמקום
פדים. וכל זה כשנכתב כ"י קבלתי פלי כמ"ס וכשפסו דמ"ס
סודא"ה מה שפסו שרוב כ"י מנחילין מורה א"י וכל שאחרי גר"ר
בפרי"ה לכן א"ן רא"ה מלשון כמ"ס דקדק פ"י סוד ופ"ס וכו"ס רמ"ה
ר"ס רמ"ה שחייב כמ"ס וסכומה לא סגי בלא הכ"י שגר"ך לפספס
דבר כסופה וא' בדיבור והרי לכו ידע שלא פס"ס וכן אם כס"ס על
ה"ל נספסו כמ"ס וכשפסו. מש"כ כשכתב וסר"י נספסו לשלם דמ"י
וא' הרי"י מקבל פלי בלא"ה כשפסו וכמ"ס ר"ל דמ"י כשפסו ממש
וכדן יסחייב לוי לשלם לראובן כשפסו ראשונה ופלי"ג דק"ל
הגורר מלברד פ"ס כדבריו מותר לבח"כ לו שא"י דברים דמל"סן כס"ס
גמר

[illegible]

אחר לשון בני אדם ודלי דדבור אינו מטען כתיב מימ לא יזרע
 כח כתיבה למען קיום הדבר ומלכו דפדף מימי שברי לים היה
 עשנה השפחה ועשנה השפחה משיב דבור מים מי וסי' פ"א
 וזכר לדבר כי אשר נכתב בשם המלך אין להשיב כי הוא דבר
 המעקרים יותר מהכל פי דבור גם ממשה ספי וכוזהר פי כהנאופך
 ע' רפ"ב תל חזי מלך ב"ו לאו יקרא דילי' לאשטטוי מילין
 דהדוטה כ"ש למכתב ליה וכו'. ופל פי אורח מאגור המלתי מים
 במדרש רבה חולדות שאל הקיסר מי מוסק מלכות אמריו והביא
 כהנאל ייר חלק וכו' עליו ואחרי כן יאל אחיו ולמה לא הגיד לו
 אלא שרמו לו שלא כהנה תורה ואחרי כן וגו' לסיפור בעלמא כי
 אחי' ב"ו לא יחזיב דברי ריק על ייר חלק וק"ל. ולכן כ"ל פשוט
 דכל שמקבל עליו נכדור או כשביטה ולא דבר דבר רק כי כשקט
 אי מקבל עליו לזום כה"ב או ליתן לנדה כד וכן הוי כאלו הולילו
 בסיו. וק"ל גבי כוסב דית לנך לבדק דכתיבה המלוה הוי כאלו
 דכרס. ולווי דמיסתפחל אחיהל חס היה לו נדר על חיי שנה אחיה
 פרישו' וכו' אחיב הריני מקבל עלי לשפוט כמו שנהגתי עוד חיי
 שנה או נדר נחלוס לפי דפס יאל שאליו כלום וכיס זקני טערת
 משפחתינו הגאון מוהרל"ס ז"ל חס כשקטן כ' או אמר הריני
 מקבל עלי לקיים מה שחלתי' אפי' שלא פי' גוסי הדברים היל דר
 כמדר משפ' סהם ומושב מאזיה סת רק דזה ל"פ. פכ"ס כשמפרס
 ככתב פשיטא לי' דה"ל כדבור וכמדרמה לי' שראיתי כשפר י"ש
 כדברים אלה ורואה עוד מדלאלתוך מיוסע גבי עדום מפיסה ולא
 מפי' כהנא (פי' שית מזורחי פי'. וככתב וכמה תשובות דברו
 מזה זכרס פ"ס חדשות דייח פ"א) ומי' בקלם דברים החמירו
 רז"ל דפיי דבור וק"ל פני כתיבה פי' ביה סי' ק"ב וסי' קמ"א
 סי' כג' ה"ג וסי' קמ"א סי' ה"ג [וה"ל] ואח"כ איב למה ק"ל גבי גם
 עד ש"מצי מפי המגדש ולא מהי' חס כוסב לסופר כמ"ש פור
 סי' ק"ב י"ל שאלו חס דהחורה אמרה וכתב לה משמע הנפל
 שאלו יכתוב רק כשנאזה לו ושומע קולו ה"ל כתיבה סופר כאלו
 כהבו הכפל משיב כשכותב לו ואינו אחר. סוף דבר חומרת דליא
 שאלו ידפתי ממעלה הדיבור שבוטל נדר האדם חי מדבר וכתרגו'
 לנפש חיה וכמה החמורות יעורר אדם כהכל פיו לטוב ולמיסע
 מי' לצין קיום דבר לא יגרע כח כתיבה מדבור [וכמו שיש
 פצולות תוראות נלחשים ע' תשובה רל"ד ה"י י' פצולות נפלאות
 בקמיעין ומרוריו לפי מעלת הכותב והמבורחו וכוונתו ולא יאומן
 שיש בהם ממשות ואם זה והרמב"ם לפי שלא ידע תחכמה הקבלה
 (מד וקטנו ע' מ"ש מ"ס כפ"א מ"סודי תורה) כי כתיב וכמה
 דוכתי' טהכל המה ומכח הדממה] אף כי כי כהבו גורי סארי'
 שמתקן האדם טולם העשייה ככתיבה דים ופמי' הרד"ק בהקדמתו
 לפי הכתיב ופי' הסוד גדלם מעלה תורה שכתב משפטים.
 והנה פוסרים דין כותבים בכל השטרות ח"כ כפ"מ כ"ס' ומי' ומהי'
 ד"א אכל לא לחייבו דייח [ומעשה כאלו שטען שנתן סי' בידו
 השמאלית ולא י' שלא האמנתי לו רק אמרתי שהוחזק כסרן כי חזק'
 שאם נתן ח"כ ביד שמאל היה חזירו זה שלו נתן הח"כ מרגיש כי
 לא יתקן תקיפת כף איש לכך חזירו מימין לשמאל חס לא כשחזירו
 חסר יד. ומי' לא מהימנין ל"י רק ככל דוכתי אמריק כהנ"ג
 מסתמא היה כחוש המועיל ואפי' אח"כ שאלמה אחרו לא חס הוא
 טלמו אסריר וקטב שמאל דיד' לא ידפתי הימר כי כ"ל שציינו
 ופורשו פ"ס הסוד חיבור וקישור חמש מול חמש שנספר י"רה
 והפוסקים זכרו מ"ש וגם ידו נתן דלקויה וס"ל שמי' אשר שבישו
 כאלו היה כתיב כתי' וכן הוא כל סתם ח"כ ומי' כתי' ב
 לאסוקי דרך הבגדים ויתכן שפיר בשער מכירה. ומי' עוד קראי
 סוכא פני' ח"כ לקיים כל דבר ולחזוק כמי' חקקה לזר כסך כי
 כאם כקך רסן ולרעמי גם מזה מ"ש ויחזו כף ויאמרו יחי המלך
 גם מ"ש כל הפמים תקפו כף כל אלו ציינים חיבור וקישור קשר
 אחי' וכלם לא רמזו דבר שהוא של ימין ושי' קסידה כזה ודברי'
 נערות ובורי' הם. כ"ס אף כהנא כ"ס' או כהנ"ה. ופי'
 במדרי' ריש שבוטל רמז אף ק"ה וסי' מהי'ק שורס י"ב.
 ולפיר' שזה מ"ש יד ל"ה לא ינקט כמי' גבי שבוטל כי לא ינקט.
 אכל מס שקלס' כותבים לספיל כל שובר חס לא שריחב על גוף
 השמר ממש ואינם מודיעים זה ללוח הוא שלא דת' של מורי ואפשר

אחר לשון בני אדם ודלי דדבור אינו מטען כתיב מימ לא יזרע
 כח כתיבה למען קיום הדבר ומלכו דפדף מימי שברי לים היה
 עשנה השפחה ועשנה השפחה משיב דבור מים מי וסי' פ"א
 וזכר לדבר כי אשר נכתב בשם המלך אין להשיב כי הוא דבר
 המעקרים יותר מהכל פי דבור גם ממשה ספי וכוזהר פי כהנאופך
 ע' רפ"ב תל חזי מלך ב"ו לאו יקרא דילי' לאשטטוי מילין
 דהדוטה כ"ש למכתב ליה וכו'. ופל פי אורח מאגור המלתי מים
 במדרש רבה חולדות שאל הקיסר מי מוסק מלכות אמריו והביא
 כהנאל ייר חלק וכו' עליו ואחרי כן יאל אחיו ולמה לא הגיד לו
 אלא שרמו לו שלא כהנה תורה ואחרי כן וגו' לסיפור בעלמא כי
 אחי' ב"ו לא יחזיב דברי ריק על ייר חלק וק"ל. ולכן כ"ל פשוט
 דכל שמקבל עליו נכדור או כשביטה ולא דבר דבר רק כי כשקט
 אי מקבל עליו לזום כה"ב או ליתן לנדה כד וכן הוי כאלו הולילו
 בסיו. וק"ל גבי כוסב דית לנך לבדק דכתיבה המלוה הוי כאלו
 דכרס. ולווי דמיסתפחל אחיהל חס היה לו נדר על חיי שנה אחיה
 פרישו' וכו' אחיב הריני מקבל עלי לשפוט כמו שנהגתי עוד חיי
 שנה או נדר נחלוס לפי דפס יאל שאליו כלום וכיס זקני טערת
 משפחתינו הגאון מוהרל"ס ז"ל חס כשקטן כ' או אמר הריני
 מקבל עלי לקיים מה שחלתי' אפי' שלא פי' גוסי הדברים היל דר
 כמדר משפ' סהם ומושב מאזיה סת רק דזה ל"פ. פכ"ס כשמפרס
 ככתב פשיטא לי' דה"ל כדבור וכמדרמה לי' שראיתי כשפר י"ש
 כדברים אלה ורואה עוד מדלאלתוך מיוסע גבי עדום מפיסה ולא
 מפי' כהנא (פי' שית מזורחי פי'. וככתב וכמה תשובות דברו
 מזה זכרס פ"ס חדשות דייח פ"א) ומי' בקלם דברים החמירו
 רז"ל דפיי דבור וק"ל פני כתיבה פי' ביה סי' ק"ב וסי' קמ"א
 סי' כג' ה"ג וסי' קמ"א סי' ה"ג [וה"ל] ואח"כ איב למה ק"ל גבי גם
 עד ש"מצי מפי המגדש ולא מהי' חס כוסב לסופר כמ"ש פור
 סי' ק"ב י"ל שאלו חס דהחורה אמרה וכתב לה משמע הנפל
 שאלו יכתוב רק כשנאזה לו ושומע קולו ה"ל כתיבה סופר כאלו
 כהבו הכפל משיב כשכותב לו ואינו אחר. סוף דבר חומרת דליא
 שאלו ידפתי ממעלה הדיבור שבוטל נדר האדם חי מדבר וכתרגו'
 לנפש חיה וכמה החמורות יעורר אדם כהכל פיו לטוב ולמיסע
 מי' לצין קיום דבר לא יגרע כח כתיבה מדבור [וכמו שיש
 פצולות תוראות נלחשים ע' תשובה רל"ד ה"י י' פצולות נפלאות
 בקמיעין ומרוריו לפי מעלת הכותב והמבורחו וכוונתו ולא יאומן
 שיש בהם ממשות ואם זה והרמב"ם לפי שלא ידע תחכמה הקבלה
 (מד וקטנו ע' מ"ש מ"ס כפ"א מ"סודי תורה) כי כתיב וכמה
 דוכתי' טהכל המה ומכח הדממה] אף כי כי כהבו גורי סארי'
 שמתקן האדם טולם העשייה ככתיבה דים ופמי' הרד"ק בהקדמתו
 לפי הכתיב ופי' הסוד גדלם מעלה תורה שכתב משפטים.
 והנה פוסרים דין כותבים בכל השטרות ח"כ כפ"מ כ"ס' ומי' ומהי'
 ד"א אכל לא לחייבו דייח [ומעשה כאלו שטען שנתן סי' בידו
 השמאלית ולא י' שלא האמנתי לו רק אמרתי שהוחזק כסרן כי חזק'
 שאם נתן ח"כ ביד שמאל היה חזירו זה שלו נתן הח"כ מרגיש כי
 לא יתקן תקיפת כף איש לכך חזירו מימין לשמאל חס לא כשחזירו
 חסר יד. ומי' לא מהימנין ל"י רק ככל דוכתי אמריק כהנ"ג
 מסתמא היה כחוש המועיל ואפי' אח"כ שאלמה אחרו לא חס הוא
 טלמו אסריר וקטב שמאל דיד' לא ידפתי הימר כי כ"ל שציינו
 ופורשו פ"ס הסוד חיבור וקישור חמש מול חמש שנספר י"רה
 והפוסקים זכרו מ"ש וגם ידו נתן דלקויה וס"ל שמי' אשר שבישו
 כאלו היה כתיב כתי' וכן הוא כל סתם ח"כ ומי' כתי' ב
 לאסוקי דרך הבגדים ויתכן שפיר בשער מכירה. ומי' עוד קראי
 סוכא פני' ח"כ לקיים כל דבר ולחזוק כמי' חקקה לזר כסך כי
 כאם כקך רסן ולרעמי גם מזה מ"ש ויחזו כף ויאמרו יחי המלך
 גם מ"ש כל הפמים תקפו כף כל אלו ציינים חיבור וקישור קשר
 אחי' וכלם לא רמזו דבר שהוא של ימין ושי' קסידה כזה ודברי'
 נערות ובורי' הם. כ"ס אף כהנא כ"ס' או כהנ"ה. ופי'
 במדרי' ריש שבוטל רמז אף ק"ה וסי' מהי'ק שורס י"ב.
 ולפיר' שזה מ"ש יד ל"ה לא ינקט כמי' גבי שבוטל כי לא ינקט.
 אכל מס שקלס' כותבים לספיל כל שובר חס לא שריחב על גוף
 השמר ממש ואינם מודיעים זה ללוח הוא שלא דת' של מורי ואפשר

כזה שארה פ"ד חילן אסרסקין שטלם מאליו בחזירו ומאחיל
 עליו חלוט אי שרי למקליה שטוס דשרי דכל
 שבו לזורכו מופר ככניק ר"ד ג"ב לזורך פליס לבין ויש לו ג"כ
 אליו סרק רק שפלי מאכל מסולה בדמים שדיק ומי' דלס אף לו
 פליס זולם חילן מאכל דשרי לזורכו לבין או נפליס ולא חסרה
 מורה רק דרך השחטה כלי לזור (פי' כפי' ס"ס ק"ו מ"ש בשם
 רש"י ולכאורה קש מ"ש כש"ס ס"ק דחילן שאמר רבי על פירושיו
 קפילתא להו והשיב ר"ס איהל כל תשחי' ויש למרן דלמר דכ"כ
 ידעין דדרך פירושם להזיק כל הפולס ממחרתן מהס והיל כהנאס
 דפלמא דלח' לסמיחה חסס לפעם הפוס' גבי מים המגול' ופי'
 לסלגת חסידות רש"י לא רחל לכנס לרים שבו חיות מוקום
 ואמר מלך המום כדיתו וכו') ח"ל כזרך ואפשר לו להספיק
 זורכו כאלני סרק וכן אמריק שס דלס חילן מאכל זס וינק הממליס
 סטס חילן אמר החשוב ממנו מופר להכריטו והיס הי' מאחיל
 עליו דמשי' מוקום כחשס הפוסס או כחשס הראיס וכ"ש הוא דהזק
 חוש הראיס סדיר ויש קסידה ספי' וברא"ש ככס שס דלס ל"ך
 למקום האילן ג"כ שרי לקלס. ומי' נראה דלס אפשר לו למקן
 החקוק כחלית קלס פסיו המאחילס עליו לא יקלס חש"ס שכתבסך
 השנים חזירי' ודילי' ולימך לחזור ולקרות משוס פרוח כל דסו
 לא נפיר מה שהוא סכנה פס לים דלזורי'. ויל גס מ"ש הרא"ש
 לסמיר לזורך מקיס ר"ל שרואה לבנוס שס או למקן לו כמקוטו
 דבר הנלך לו משיב להכריח חזירו ולזורך סיול ופוס' אור ורוח
 כפלמא לא אמר [ויש לי קלס מוכה כהנ"ל ל"ס דשרי רבנן כמזיק
 אילנות אחרים או כמטולה לבין. ופשטן לא דברי המקרא כמי'
 רק סן אשר מדש כי לא סן מאכל אורח שחשים וכרס וכי'ס מור
 וכו' משמס דמסן זס כונס סוללות ומאור על הסיר ומי' דוקא
 מאחילי' שחיס של מאכל ודך נפיר לזורך כין ופוסס כל דסו.
 וי"ל דגס חז"ל הרגישו כזס וכאשר כלי' מסאכר שסאכור הפורה
 השחתי' סן מאכל חס נלך למאור ולכיתוס השואל כ"ש חס מלחמס
 מלוח הוא לכן פשוט ככרי' רק סן אשר מדש זס חילן מאכל כי
 לא סן מאכל הוא זס חילן סרק ור"ל דירשא דקראי אורח השחתי'
 פי' סרי דרך השחטה למקום כלי' כזס שחמר ג"כ כסארי' שחן
 מועי'ס מהס חמס המיס ונקסס כרמב"ס כהדרי' ספי' ממלכיס
 וסדר חמר להסיר שיהס לזורך מאור. וקמ"ל שגס לזורך מאור
 'קרי' סרק למאכל. וכמחלס מכבוד הכי' כמי' ג"כ כמי' כמי' כמי'
 רק סן אשר מדש זס חילן מאכל כזן שסוקין ור"ל שצוה דבר
 מועס. ונדחק עוד יוסר שס כסיקא דכמר ככי' וכן חילן וכו'
 וא"כ מ"ש כמי' כ"ק ס"ד יאל לסקדיס סרק למאכל ג"כ כהנ"ג
 מיירי ונלך לומר דהאורס סממה ולא פדשס כמ' דבר מועס וא"כ
 אכור גס לקלן חסס חילן מועס פרי כל דסו ולא זכרו שוס פוסק
 דחרבא כס' כ' הרמב"ם דמואר לקלס ואפי' כלי פוסס וסכרל הוא
 חס אינו מועס כדי סיטול חן כו לזורך ויאל מכלל חילן מאכל חן
 גזית ואחלס דחשיבי וכו' מוכה כפירי' שס שז"ש סן אשר מדש
 זס חילן מאכל כלי' יסה ומטובה הוא יפי' שדחק רש"י לפרס
 אשר מדש. וחס מלוח זס גס כמחמס מלוח ל"ס דרש"י פי' כחושס
 פל רישא דקראי כי פלור וכו' כמלך אמרו חן ל"ס וכו' וכתלמס
 רשום כהכוס מדבר וא"כ דלי חס ללא שפחית ג"כ מיירי דוקא
 כמלחמס רשום דהא הא דלא פשחי' קאי על כי פלור וסי'
 כמרי' עד דרסס דמוסכ על כי פלור ככמי' שגס (י"ס כרמי'ס)
 ולשון

ולשון כרמנים פ"ז דמלכים פל סא האין ר"ן וס' ב"ן מלחמה
מלח ב"ן מלחמ' רש"י (ויה שם פסוק בדפוס כמ"ט הכ"ט)
וכס"ט ב' דכנס ב' פל וסא' בשבט וסא' שבי' מלחמה רש"י
ואל' כמלחמ' מלח וכן ספס עוד שם פ"ל ובי' הדיע פל שווא
מלחמ' רש"י מפורש בספרי. וליע שם דלס ספס בספרי דמיירי
במלחמ' רש"י דכניע מפורש ללוד לכמלחמ' אפי' כשי"ט. וסבי
משמע לשון רש"י כחמ"ט הר"ל ולפי זה סובר כמ"ט השתתת מ"ט
וסמ"ט מפ"י"ר] הסוד

ה' יען כאלם אף כ' י"ט כמה דרכים אשר נסב נוכל להספיק
לוי בדרך הישר הלא יכול ל"מ ל"מ ספ"ט שיחייב לראובן אף ר"ט
ח"ט י"ה אחר שכן אחר ספ"ט אשמו או בזמן יסודין שלם פס-
אשה אחרת אף אם ישא בכולם פלוני' ספור ומשולק משפחה זה
לגמרי גאופן דכניעין שפ"י כחמ"י או שיאמר פלוני כל כמות ישראל
חן מו ושוד כמה דרכים אם לא ירא להאמינו פל שפספס. וכל
זה י"ט כמלחמ' וספ"ט מפי' פנ"ט יפ"ט ולכן לולי אהבהך כ' רכס
הוא גם דכני' כמלחמ' האלה לא כמלחמ'. כי מימי לא ר"מ ל"מ לספ"ט
ולגלוי דפ"י דכני' שווא חון לסוד ומלחמ' השולס וסבי ק"ל גבי
ליסוד וסבי שספור לחסם להסיר דבר הסמוע לרבים אפי' הוא
היסר גמור כמ"ט כשי"ט י"ד ס' רמ"ט ס' י"ט דלן דלן זה שווא דבר
פסוה חר ג"ד מנהג דת' ישראל שספספס יחד לשמות פסרה
כסודו וסח' חוסה כסודו וסבי רב מנהג אמתן דמקדש בלא שידוכי
לכ י"ד דפ"י וספ"י אל סכס כזה ופי' איסר חילי סייס גוזר פליך
שלא ספספס כן ודי כזה. מלס הסוד יאיר ח"ט ככר

קצו שאלה

שאלתי הרשע והקצין סאלוף הסודי ר' פלוני
שדברו בכנו ציון הנון כס פלוני שפ"י מוסל
ורכס ל"מ לו דין מסיס רק שלבו נוסקו כי הספולס ככר נחזו'
פס כן פלוני וסלר ג' חדשים אחר הקס מה כשולס הרס וסרס
ומודונס פס כן פלוני ומסלס חרשים לפי זמן חסוה מלה וסמ
כחילי סר"ט ספ"י מספספס בזמן הרס הווא פד שסמס אף ד"ט
נפי' מנח וירא סן מולס של הספולס גרס כמ"ט דל"ן קסל"ט:
והשבת לו אחר שאל דכני' האנר' וז"ל ופי' נקשך דפ"י
וספ"י קשה מלח ל"סן דכני' נלס סיכמו וססמו
ופי"ט וסלר דבר שבו סכנס נסס וסמ"ט י"ט ארז"ל סירוקי' לסכנס'
ר"ל כממיה אכל אם זה אומר חילו ארס הדבר ככני' שדבר לו
שידוך כזה לא מנפספי' כי י"ט לי סכרל אחרת וססס אחר דכני'
זה אף כי לא זכרו ארס וסלר כי סר"ט ז"ל כי ססס שאל קס"ד
כליש כשכ"ט ב' כשי"ט או יוסר מפ"י שסכסל חייב כמזונס אשמו
לכן אשה שסמו כ' אכשיס חזיק דמולס רפ שגזר שלא יכיה לה
מוזני' כריווח מלחמ' וסנה לכאורס כרלס דלפי' ספ"ט' אף לחס
כקיסור כפלמל ככלל דלל שי"ך סססס רק כלשה שי"ט לה מוזני'
כמכסלס ספ"ט ארסס דכלל אף לה מוזני' מסכסן אכל אף זה מספיק
לדח' כססס דל"כ ארסס דדכו כימי חמ"י ספ"ט ספ"ט דל"כ אף
לה מוזני' מן הארסס כמ"ט כליש ס' י"ד נפי' לא כחוס וסרי לא
ק"ל סבי רק גם כארסס י"ט לה דין קסל"ט כמ"ט שם ס' ס'
ופי"כ נל' שסס ל"סס סר"טס שי"ך לו' מפ"י שסכסלס סל"רסס הוא
הניסוחין סן גזר פלי' שלא סכס לכלל זה לסיסס כיוון אפי' שסס
אחס מלס כפסלס למוקף וספסלסס רוס מולס. דודלי' י"ט חילוק ספ"י
לספספס כמקיס כמלס כחיס כמה שיש אחר כססוחין וסמ"ט י"ט
לה דין קסל"ט ופי"כ נאזר כי לספספס סמול רפ כספסלס רכס
נמלסס ולספספס קל ידו זה מלד פלמו כי אפי"ס דמול מוזני' מול
ספספ"י לחד מ"ד מ"מ י"ט בו חילוק בין רב למספס וכל ססמול כסס
ל"דס כמסלסו וסוזוקי' כוכס רוס יחוק כח' . וס"כ סיה קיסורין
דין ולסכרל ו' אף חילוק. ולסד"ן אחר שספספס סמכס סריס
מקילי' כמ"ט ר"ט וסן ססס מפ"י דק"ל דחוקל כמחי' מיסמ
סמלן לא ס"י דבר וול' פ"י כפסלס וסכס"ג דיש לספסס כי אף
סססס ספספ"י דחזיק דרכיס מקילי' גם כמחי' מיסמ פלמן לכן כ"ל
דפסס מלספספסס סקולל מפ"י דל"ן סכרל לוזר אם חי כפסלס
אחר יסוחין כמה שריס . ואח"כ מ"ט ד"סיה לה דין קסל"ט וס"ל
דפי' וספ"ן קסל"ט הוא דומס למ"ט כריס אחר סמ"ל וסלר מלחמ'ס
סמ"לס ס"י ס' אשה שססלס לריס וספ"י מלחמ' וסמ"לס וסל"ך פד
סמ"ט וספ"י דמסמ"ט סמ"ט גרס לו סמ"לסס וסחילי' וכן ספ"י כלסר
לספספס ארס כן אפי"ט . שזוכ' פ"י כספ"י... כפס"י... כפס"י...
רמיסס ורכס דל"ל יסו שספספספס פ"י ספספסס סס אשה מיוחסס
גרס לחסמ' כח כלמי' חוזר לחיטו וסל"טס לסקל לכאורס לסס"ר
בין סכרל ו' דכני' זה בדרך אפסר ולפי' זה גם ארסס' דדכו
אף ססס. אכל דכני' חכמי' אמת וסוקורו כווסר שלא נאכל' פד"ן
כימי' סר"טס כדפס נאכל סססס סלל פ"ט ססור ולסמו סססס י"ט
סכנס ככל אלתס סכיל' כספ"י כספ"י כספ"י כספ"י כספ"י כספ"י
ססס

קצו שאלה

אחוס ראובן משרס' אלל לוי וסלר מלחמ'ס
ויסמ מולר מלח וסכרס ככל חכמס וסללסס
ולשונ' ומפ"י ק' רבו סקופ"ס ומסדריס אחריס ומכספי' ל"שאלס
מסס אף כספ וסנה לוי כסל סריס שלס אף לו כריס י"ט לו אשה
סולרס כחילי' סריסלס כמס שריס וכל סרספ"סס ספ"י אשמו מנחס וכלס
סויסס ואחריס כי לא סוכל לסמקיס כחיס עוד שסס ולוי דכני'
סס רלללן שאל יוסר לספ"י אחריו כי כססמסס אשמו יסללסס וסל
זה יכקס ל"סן ס"י ויססס ס"ח לפ"י פס"ס ורלללן ח"ט מלחמ'ס
ללוי ללללסו ולספספס כי הוא שפ"י מוסלס וסל"ס כפ"י וסלר מלחמ'ס
ל"סן לרלללן ס' ר"ט לריסו ולספסס ללחמוס ככוסס אף ר"ט
ולכ"ססס ככס מק' וסלל רלללן לספספס ספ"י לוי כדס מ"ט י"ט
כי י"טל גזול ספספ"י פ"י ללוי לקדש' לפ"י פס"י ספ"י מקודש'
אחר מוס אשמו :

תשובה

ויד' שאלך שאלה שאלה סונגס סיה ודונמס ל"שאלה
ז' שאלתי סכ"ט אלמן א' זה כמה שריס סהיה כסל'
סלו ח"ט וסלסו פריס מרד"ס ופי' סורס וסמל רב סיה ככמו
לסספסס ללסמו לחס לר ח"ט לנן ופי' זה רכסס סלחלוק' וספ"י
כריסס כמה שריס פד כי י"ט לחוס לקללולס פל סס לחס כי ח"ט
כסלס מלחמ'ס כלל וסלר מלחמ'ס ל"סן גם וגס סיה מרולל רק
ספסכס ממו רק חסמ"ס זכר ספסכסס פלמס אח"כ חילי' סריס
לל"ס אח"כ וול' סמוס כדפס כי מי יסללס פרוס ויחף ולין כליש
למלל' רכוס כס . וסלל' סלללן סמקופל ככריס ורלוט ליקח
לרסס אחר סילוחיס גפס כמכסלס אם יסללס אל סלללס כלס פללס
לסספסס ל"שאלו גם סלר רולל לסספסס ס"שאלס כלס סיה ולספ"י
לכן ספסכסס מל"ססס ללס כלס כספ. וסן סססס לרכ"י כי ודלי' אל
לא רלס סריסס ללסס גם ללסמו אח"כ סלן לו מריסס סך מס ולין
לה וכל א' ודיבר אל סלללס אם ספסכסס סמו ספסכסס לו יסן סלר
לכסלס סך סמכסס סכסל או יסמור לה סססן לו סיה קלס מוסר
סדבר י"ט לו דמיון מס למססס סכסוף אגדס סלח"כ אף דודלי'
אפי' ספ"ן לו מ"מ י"ט לוזס ספספ"ס לזומס מ"ט זה דלל סכ"ד
מ"י רק סירכר סס סלללס סמקל סגס מוס וול' סחוס ססריס
אח"כ לכוין וסריס ולין מי יסלללס מרססס וסלר גם מלח לכל
סירס ססקיסס . וס"ט סכס"י לו כלף וכממס וכקלף גזול שאל
ויספ"י לרל"י ס"י ככס' פלס ג"ד מלח סולס כי לא כהן לדבר
סס אשס ח"ט מפ"י יסוחיס אחר גירוסס ולין כי שאללך קלס
מלד שאלן כלן למו אשס ח"ט ספ"י פ"ט סרי' יחוק ארס כמה
כריס מ"מ חסורס יוסר מלחמ'ס לרדיס אף אם סיה אפס"י ללססס
כן מס סכס"י ח"ט שלס יקדסס וסלמ"ר לה ס"ל מקודש' לי כסריסס
ז' לאחר ססמו אשפי' יכל לחוזר בו ככסור וסוקיסס כליש וס"ט
ס' מי וסל יוסר ספסכסו אכל דל"ן חסס ארס ר"ג דלל סיקון
כארסס כמ"ט שם ס' ח"ט מ"ט ח"ט אפס"י דל"ך סלך פרוסס רלס
וסרי סיה אשה ח"ט וסל"י אכל' דלרס"י כסן ספ"י ס"י סוללסס
סרוססס רלס סייס מפ"י סכ"י כריסס סל"רסס זמן רב לפ"י כססוחין
י"ט כמס חילוק דריס כריסס כמ"ט סור וס"ט שם ס' י"ד לכן
כל כמס שלא יסל' אפס"י שסס כסריסס וסללללס סיה כמכס
כסכסלוי וסבי' מלחמ'ס כמ"ט כמ"ט דל"ן בין קידושין וססוחין
כלסס כמס ספסכססס רל"י ספסכססס כמכסס ס"ט ולסכסכס' כלפי'
וסל"י סרלס לסכסכס' כדריס כמכסס כסלוי סלר פד דס יסריס
כמ"ט שם ס' ספ"י וסד' י"ט לחוס לכמס ספספסס וסקלוי' כי מלח
כסרי' ישראל ספ"י ללסס קלולס רלסס סס סכסלוי' מלחמ'ס סס
כססוחלס גדרו גדר ולין מי סססס קלולס וסן חלילי' יכסילו כס
לגמרי לכן כלך מדרך זה וסללס סללס סריסס אחר לא כדפסס וסללס

היה

ביום הקץ גם היו נשי הסנייס מזכרים בכל יום בנקר והולכו
מזן לחוב בלמזכרות קטנות בלי' לייצר לחלוב פרות ברים גוים
שום ילד לרעות בלמו ולמכור אורו אחת לאחת במרה ברחוב .
יחי היום וכפנייה אשה אחת אצנב' של חלב פל בחנות שלפי
שמה ביה שביה בפלח חנות כמנה דברים מיני ופניי חלב
זבניה וקמח מהסין ליורוה ובכפ' ודרכה היה להפח דף על
האצנב' ושבה והיה פסוח ובה פיש פס גיים מביה שביה
וסרוו האפרוחים למזן האמצעי ומכרו כלם . ואמת רמזה לדה
לביה והרנישו בני בים שאין אפרוחי' אמה וחפשו ומאלו כלם
שגרים ממס סוך כלי הכ'. ומכנה פלה המרגולו' את בפלה
החלב לזין על הזק יב אפרוחים. והשיבה הלז לא בחמי בנבולך
דק אפרוחיך בלו לנבולי ולחמתי רק אחת שפלים לי דמי חלבי כי
לפסד ומקולקל וכנאש וכשמוס האחרת שזו מוכנת ממנה המחילה
לריב אחת בדברי קטנותי' ובידושים וחברתה גיב השיבה לה כהנה
וכהנה ואת שביה לביה ולא יספו שזי סוד. אמרה בלדבי אלו
בלשו אחת הדץ היאך לדימי דימי להאי דינא כי זה דרכי כל
הימים לפשו' וסרס נחא לנפס האכס' היה נראה שפ' חניס'
בפלה בחלב מפלה המרגולו' הייו דרין גם בזמן הזה כי הזק
שן ודגל השכיחא דרין ומבואר בש"ס וסור וש"ס ריש מיא משכ'
שניסם בביה מנהיח שרין חלב של זו כוא סולדה דאבנו סכיו

היה לה וכו' דא"כ מה מקשה ש"ס דמ"ז פ"ב מנחם סס המון לפני כהמם חזירו דדוקא סס המון' מש"כ סידו' חייב והאי מאי קשיא דהרי קסם דאמרינן ה"ה לה שלא תאכל הוא דוקא ביומא מקנה והרי אכמי לא חסוק דאמרינן דלא פנידא דאכלה אלא פ"ב כל שריוקא נאכלתה פסור בעל הסידור ואין חילוק. ואמרינן שהמון' שם בקשו לתם קסם פל ה"ה לה וכו' מפני דה"ל כדוח שאינה מלוי' לאו משום דאין מלוי' שאלו כ"כ רק שאין מלוי' שחמם באר"ל ומסונא' ה"ל וכו"ר' דהנחם סס המון' וכו' דחייב בדיני שמים נראה דא"כ' אם פ"י שיראה חכמה של בעלם החלב ה"ה בעלם האמרוני' שנעלם החלב יספס ממנו ה"ז החלב ולכן כפי' מי' אחר שחמ' פסורה בעלם האמרוני' מלשם נוקי החלב וכלקמן או שמא האמרוני' או יוסר מדמי חלב ואף כ' האמר שפסורה מדרי' אדם חייב' בדיני שמים כמו נחם סס המון' דה"ל לכסו' ולשמר חלבם שלא יחוקו בו שכנים . ואין לומר דוקא נחם סס המון' וכו' דמסין להזיק גם נחם לסירה ממנו וכו' דא"כ תאכל ממ"כ . ו. דפי' מה קשיא לרב ששם פל רב שם ואמר כד ר"ס הרי י' לחלק בכך גם הש"ס ה"ל למרן כך אלא פ"ב אין חילוק כ"ש זו שאינה פסורה מדרי' אדם אלו נכנסה ודוק. מיהא אם פסרה המרגנול' האם פל שסם האמכני' ומחלקה ומפלה לחוכו ומכנסה כ' לא היסר יכולה למלס לפומק האמכני' לל דספורה בעלם החלב. לאו משום ה"ה לה שלא תאכל כ' לא מהם מאכלת' רק נאכסה ומחלקה ומכנסה רק מהא דק"ל חייב' לה לפסרה ככמשהו ש' פקח כיום פסור מש"כ פל קטן כמבואר ברמב"ם וסור ושי' פ' מ"י פ"ב ס' פ"ב לכן פל מרגנול' אם האמרוני' פסירה. ולפי' חני' בעל' החלב מבפ' המרגנול' באלו לדין נפל לבור והבא' מצינו אפי' דסס חיי' נחל' הניח' הלא כחננו דהואיל שהרשות להריח לפני פסח בינו ה"ל לשין הוזק מאחרים כח"ר הניח' . לכן אם לא הבא' החלב ומסקל' סיכ' בשסם נפילה דל' ע"פ הר"ן ה"ל תולדה דקדן ומלס ח"כ כמ"ש בספ"ש רק אח"כ פסורה בעלם האמרוני' כמבואר ס' ש"ת. ואפי' שה"ה ברנליהם פסר ולרורי' הלא אפשר ה"ה לבפ' החלב לסננו נמכנסה ולנקומו ולמכרו והלפס"ד כמכמי נחם הסודר יארד חיים בכרך

קצמ שאלה

כבד אלי בעל מורה א' בענין מאורס רס שאירס שס בקהילה וז"ל שסם וקן ואינו לפי כבודו שסיכב בקלפי ככה"כ בקר וסבר יוס יוס וכל ע"פ הביאה לגין והגין סומחם וסור ומונה היתול' וסמנו כסנקמו ומחלקו לפני' פיר. וה"ה השמם נוסל בכל שסבו ממון חרין שגל הקלפי ונכד ומס"י שחלה השמם חודש ימים מודע לגין וסורידו לשמם והוקסם כביוטת וסרו כראוי לו וכממון לא קנסוכו כ' אמרו הל"ל שיה"כ אם כגזילה כ' לא שדס כמה גזל ומי' חקר השמם הל"ל בעל מורה ה"ל אם לכספשי' יד מחיב להשיב כגזילה וכמה ילכ ולמי ישיב כ' הגיד לו למדן א' כ' דין שסס הוא דספור מהשכס כגזילה כמ"ס דז"ל לשמור ולא לחלק לפני' כ' הוי ל' ממון שאין לו מוכס'ס וכפל מורס כ' אלי דרך שאלה להודיעו דמיו והרנסאי כוס ש"ד השמם כזה :

תשובה

כמ"ס החובל הוא ארנקי לדקה [פ"י ספר משפס דק' לגין] דחמא לפומרינא חסקיה רב יוסף גבי' הסוא גנרל (פ"י) רש"י רב יוסף גנאי (ה"ה) שסם כה וליגנבה חייב' רב יוסף ח"ל אר"י והמני' לשמור ולא לחלק לפני' ח"ל פני' דסומכדיתא מיקן קין לכו ולשמור הוא סירש"י דקין לכו כך וקך לשבט לכל אחד ה"ל ממון ש"ס לו מוכס'ס וקרינא ד"ה לשמור. ויש לדקדק לכאורה בש"סם זו אח' דלכאורה נראה דרב יוסף ה"ה חייב לשלם ויפסה הוא דין לפני דין אחר סס המון' גנרל כפרס למס דמסיק רב יוסף גוס"י הלשמור הוא וכו' ק"ל אן שואל רש"י להשאל וכן כל השומרים אפי' פלוי' עניי' לשמירתי' ואפי' ה"י ר"י נחן לדרכו לא ה"ה רש"י לפסוח כן אם לא ברסום ב"ד כמקור ושי' ס' ר"ג וא"כ קשה פרס' אין פסח ר"י שלא כהונ' כמס' שספקידו אלא אחר גם מה שפסח פלמו דין כדבר לחייב להסוא גנרל. ופי' למס לה"ה לר"י למימר משום דמיקן קין גהו כלכ"י י"ל מפני שהוא גין' ה"ל ממון ש"ס לו מוכס'ס ומי'ס

לשמור ולא לחלק לפני' כשאין סס גין. מש"כ ר"ס גין ודאי סוא ספוס וכמ"ס רב יוסף גוס"י שס ב"ק סוף דל"ז אן יד פני'ס אן אפי'ס דליכא פני'ס וכמ"ס המון' שס דה"ל כמסמך שלסמן ופי' פל מה שסירש"י שס לשמור ולא לחלק לפני'ס ח"ל דכין דא"ל חלקיו סו לא למסקיד נכוו ופני'ס לא מלו חכמו דכל חד וחד מ"י ח"ל וכו' ולפי' פ"י זה דוקא כספקידו לו נמנו לו פ"מ שהספקד יחלקהו לפני'ס דל' י"ל לא לו דמספקיד נכוו מש"כ כספקידו לפי שפ"ה כסובדל דרב יוסף וא"כ מה הקסם אכ"י מלשמור ולא לחלק לפני'ס שסרי ר"י לא הסקידו אלא רק לפי שסם . האשסם גם כל הסוסקיס לא חלקו כסנרל זו רק כל ש"יך לפני'ס פסור אכל לפי סירש"י לא ידסתי למס לא חייב ההוא גנרל לשלם לר"י ולפי' משמעות השמסיה לא ידס ההוא גנרל כלל שהמסום שייכ' לפני'ס ופי' לסירש"י החכר דמה שהספקד פסור מן הספקד מפני דמו לא דמספקיד נכוו והוא שסס דספרו מורה מן הספקד כמלס לשמור. ומה שא"ל לפני'ס להוליא' מן הספקד מפני דה"ל ממון שאין לו מוכס'ס ומל' זה הש"י חייב' ר"י דלא ה"ל ממון שאין לו מוכס'ס וא"כ פ"ב כפרס דלכ"י הקסם לו מלשמור ור"י הס"כ דלכ"י דספור מל' הספקד שמוכסו מ"ס חייב מל' מל' כ"י פ"י כפני'ס דמיקן קין לכו ולש"י דלא כפני' ל"י כאלו כמנו ל"י פ"י בגין' שהוא ר"י ומ"כ מה זה דסי'ס כשי'ס ולשמור הוא וכן רש"י דקדק וקרינן ביה לשמור ודוק מלכד מה שסמחוק קשייתני דר"י ה"י כפל דבר ונוס'. וז"ל דכוס הרג'ס הרג'ס ונרספין למימר לקמן. ופי' כמ"ס עני' דסומכדיתא מיקן קין לכו וסלא ארנקי ממין' למיר בלס כדרך עקרה ומה ש"יך כוס מיקן קין כד וקך לש"י שסירש"י. והלפס"ד דהא דק"ל לשמור ולא לחלק לפני'ס ה"ס לפסח רש"י הן למ"ס שאר סוסקיס שכל ש"יך שסמס לפני'ס פסור הנפקד אם שפ"ס היינו מדרי' אדם משום דליכא מל' דמ"י כפס ל"ה דהמורה פסרה מן הספקד דקד' כמספקד ויפסק ג"ספ"י ופני'ס לא יוכלו לכונו לכלל חד מ"י לרמזי מ"ס ח"י יולא ד"ס וק"י אם מחיב כחמירה שחומר ליתן לפני'ס וכדדרי' ר"ס ר"ס [ר"י פ"א] בש"ך זו לדקה דה"ל שאלו נמסר לטס ס' חוס' ב"ק דל"ו ה"ל ח"ך יוסר זה שפסח כממון של לדקה הנמסר לו זה ח"כ' להעלות פל לב רק ודאי בדיני שמים חייב לפרס לפני'ס הן פני' פיר או דלמל' ולא מפני' [ע"ס שסובה מ"ד] ממון שאין לו מוכס'ס' רק כספיקא דהמשפ"ה מש"כ ב"ס מחס' ידו דבר שאינו של ל"ך להוליא' ממחט ידו לכן ק"ל האוכל ממנוס כהונה פסור מדרי' אדם וחייב ב"ד'ס ככס"י ס"א ב"ד' ופי' הנה' ש"ט יד' ס' ריח ס"ה ומזה א"ך יספר זה דפסח כממון פני'ס מל'ס וסלא חייב אפי' גורס ה"ז כמ"ס פל אחר סמ"ס אה הגנעוסי' וכלפי' שח"א אין חילוק בין ידוס מ' גזל או לא ואחר הנח"ס נראה כ' ר"י לא ה"י ממונס לנכ"א רק של לדקה הכס'ס וינינא מפני' סומכד'ס' והסוא ארנקי דאח"א לשלם לא ה"ה מוסל פלוי' כלל להספדל' כה רק בא"ר ה"ה גין' ובכס'ס אלו ל"ס לזה שהגזילה לו למסו כ"ד הסוא גנרל לפי שסם לאיזה ססס והיינו חסקדה רב יוסף ולא שקיכלס וסור ואספקיד' כ' אז יכול להיות שהספקד לא ידס שח"א שחוס לפני'ס וספ"סא שה"ה חייב לשלם לר"י כ' אם ה"ה יורס שסס של פני'ס ה"ה לו סמחון סה שלוי' שד"ס שסס של פני'ס וספור מפס"ס' לא קינל' והא דמיקן קין לא ידס ולא הסובוק הרין ובאשר לא ה"ה כאלו שוס מבי"ס מלספקיד רק מל' הסני'ס נחן ר"י הספסס ש"סלס ואכ"י הקסם לו ממ"ס לשמור ולא לחלק לפני'ס ור"ל דפי' ר"ל דספור הוא מספס דג"י עני'י' ח"א לטס לתוכסו דא' ס"ד דלספ"ר לנכ"א להוליא' מידו כגזילס למס ר"ס פסרי' קרל והס"כ לו ר"י דשא"ל היכא דקין לפני'ס דהוי ממס כאלו ככר נמסר לפני'ס וסס הספקידו לו וכ"כ הרג'ס כס"י. והיינו דאחר דלשמור הוא ר"ל דה"ל כאלו כפני'ס כמנוכו לשמור ולפסחים יס' כג"ס הרג'ס כמקיס ולשמור הוא וה"י כאלו וכו' ולא אחר דסוי לשמור ממנו כאלו נמסרו הפני'ס דאן יד' עני'ס אן שסרי לז' מידו כלס ל"ד הס"א גנרל ואס לו מפני' שהוא גין' ה"ל ממון ש"ס לו מוכס'ס דא"כ נלך לו דמס שכסנה תורה ומיפסה הקדס פיירי בל'ן גין' וז"ל ל"כ למאי ר"ס פסרי' שסרי פני'ס חייב לשלם זה דוקא ששסן ולא לחלק לפני'ס כ"ס מחלק לפני'ס פיירי והוא אגין' אלא פ"ב מל'ס

זה לא נקרא ממנו שיש לו חובצ' לולי דקן לכו ואמ"ס דבכס"י
 ש"ס י"ד ס"י ריח לא משמע כן שכתב ח"ל ויכול גבאי לכוטע
 דמקרי ממנו שיש לו חובצ' לא ידעתי מנה ל"י הא דממדיד לא
 סבר דבר מהו יפ"ש גם ח"ל לזה רק דכ"ד ספן אותו לקיים דברו
 יוכייד מלויין על זה כספ"ק דריה ולא חלי כמובנים רק כעובדא
 דש"ס דגנב הסקידון ואין הספקד נהנה ממנו ואין האדקס עוד
 ברשותו גדל קין לכו היל ממנו שאין לו מובצין אפי"י יש גין
 ומ"מ ל"ל דאם האדקס שייך לבני עיר יכולים עמי עיר להפמיד
 מורשה דלא גרע כחם משאר מובנים רבים בשותפות מיוחד אפי"
 לא קין לכו ואחר שיש לו מובצין חייב לשלם דלא פסרה מורה
 מלשומר את הספקד רק לבני הספקד רק דמחילא פסור לגמרי
 גדל קין כמ"ש ודוק. ואחר הדברים והאמת כבר מילתך אצורה
 שריך השמע לשלם ולאליא מתחת ידו כסך מה שגבא לפי אומ"א
 ואם ירלה ללאת נקי כספ"ק אר"ק ילם עד שברור לו שגריבתו לא
 יחזר היה כמ"ש במסנה דרדתי וא"י יודע מה דרדתי וגו' והוכח
 בזור ושי"ע ס"י ריני וחזיר השנים השבה ללשכה ההיא שמתה
 גבא באופן שיבה המעשה ג"כ לעמי אצורה עיר. וכבר בא מעשה
 ליד מ"ג בחבורה לומדים מקשיבים לקול יום יום ועשאו מורשה
 קבצו לכל יעבור איש זמן הלימוד בקים שקבצו וגם כל שבו יתן
 כ"א דבר קלוב לקלם כחצר בשטר ומצות האלמפים יסיו ב'
 שלישים לסעודה שיעשו בכל שום ספר ושליש לעמי העיר ע"פ
 גבאי ההבורה וחזירו ויהי היום שחולך אותו גבאי שדירו הקלפי
 ל"סם למרחוק ובאשר ידע כי השמו משמשיות וגם בניו ובני ב"מו
 הינם בקים מאתן גריבה נהן בלאתו הקלפי שבה המעשה לערך
 חמשים ריט לחזירו הגבאי ופסע בשמירתה והייתה על השלחן
 שרבים יאלצו ויכנסים בו וגנבה ולעקו בני חבורה על הגבאי
 והגבאי על חזירו סוף דבר נקפו פני להגיד להם דבר ה' וז'
 הלכה ע"פ הדין. ואחרתי שהגבאי לא פסע באשר חזירו ג"כ ה'
 פעמים גבאי וידרו הלישכה וגם זאת הפעם לא קפדו בני חבורה
 ביד מי משמים הפקק או הלישכה לכן מהימן לכו ולא פסע
 הגבאי כצדקו הקלפי פסח בידו וחזירו פסע פסע מחויב לשלם לפי
 לומדת מה שהיה ממנו בלישכה שני חקקים לבני החבורה דהיל
 ממנו שיש לו מובצין כשותפין או ע"י הרשעה וחלק שליח השיך
 לפניים פסור מדתי אדם ומ"מ ללאת ידי שמים לרד ג"כ לשלם
 לפניים הרגילים לטוב מזה דלא גרע מנרעא דנכעייס ומעמי
 המנקק בראש היום ופסל לארץ דהטענה היו גול מדיניהם לפי
 מ"ס הכ"י ובש"ע ס"ס ש"ע א"ף כ"י יש לחלק דשם טרם כתיב ודעי
 לגבי הספקד בחזרה רק דלא נקרא רשע רק במכירה ושכירות כמ"ש
 ר"ת וטור שמי"ס הכ"י שהוא גול מדניהם ואינו יולא בד"ייס
 אי"א להגזירו כסוגיית הש"ס רק גול דניהם ודאי יולא בד"ייס
 וע"י המנקק אינו גול רק מפני ד"ס וכבר כתבנו מזה במקום
 אחר [ש"י פסוקים מ"ב דכ"ד ע"ב] ומ"מ ל"ל מ"ס דאם בא ללאת
 י"ש לרד להוליא מחמת ידו אשר נכזה מן הקודם שהוא חלק
 העניים הפ"י לא קין לכל ה' ואין לו מובצין בד"י אדם מ"מ כל
 היכא דלימא בקלפי דדכו הוא והנהנה ממנו גזול עניים ואין
 ספקה רק בחזרה כך לנפס"ד הסרוד יאר חיים בכרך :

רא שארה ראונו בא לעיר והגיד אף לפני יוד ימים כמ"א
 מעיר פלוי בקוף היריד ה"י שמעון גוסס א"ס
 יגידו ללוי בן שבעון הד"ר ס"י. וכלא דע"פ הדין אין חייב להגיד
 לכן כדי שיבאכל רק משום קדים לכן בא"ס י"ש שם אכלים אחרים
 לדעתה אף קדיל גבי גס דעליה שהיה המעלה גוסס לא יתנו
 לא בחוקם שהוא קיים מפני דרוב גוססין למיתא מ"מ מ"ד ספק
 לא נפק ואין ספק מולא מ"ד ודאי של שאר אכלים שם שם ואפי"
 ה"י וקן יתר מכן שגויס ומדע דהא כותמו לה ה"י ספק מעורשת
 כמ"א ס"ס קמ"א ומשנה כון יתר מכן שמורים גבשע גחיל לא"י
 ואם לבנו כנוסעו ממנו שיאמר קדים חוקק כסיעתו ולא ר"י
 האכלים וזו כדן ע"פ הגדול הרב שם . משי"כ בשאין שם אכל
 יכתבו לו או ירמזו לו דלא ה"י מולא דכא רק באצירה אמש
 כדמונה בגמ'. ולפי המנהג שגנלין גם לבתם ואומרים כדאי אב
 ואם שיאכלו בניהם עליהם אי"כ חלי הגדה בזהו חיל דין
 אכלות א"ס חייב להבאכל דכחם שש"א המציד והגולה אפי"י ברמז
 היל מולא דכא וצא"ר לחזירו חס . וכל דע"י להאכל משי"
 דרובא דאורייתא ואפי"י רובא דלימא קמן ועדף מחזק דר"י
 בחיים ומה גם דנוסע אימרת חוקת"י שחזק רובא וק"ל. משי"כ
 כנפשה אביו בן שגויס והוא במקום חס"א אפי"י דנע"ין קיל
 ג"כ דנוסע דמי ה"ינו מפני חומר שלפעמים תנא יכפה לשוק
 ולא פלוג ומדע שג"י גבי המלה לכתן ולעמי וכו' כפ"י דנע"ין
 מפרשים עליהם בחזקת שם קיימים . ולא פלוג בין גבי לוקן
 ובנוסע לא חילוקך לאשמועין דלא. אכל חילא דכתיב דמי אפי"
 לעין גיעין כנפשה ואפי"י ס"י היל משי"כ דרוב חללים לחיים
 וכ"ש אם מודע שמת פלוגי ולא ירעין חיתא דמוקמין ל"ה למשדע
 שנסתפק בו בחזקת חי מכה רובא דלימא קמן דשחית מלמד מאלף
 מתים מן החיים בכל יום כממשיך דשג"א חזק דבר ע"י האמילא
 ח"ק וכו' ע"י בל"א ס"י תקצי"י ע"פ ה"י רובא דרובא ח"א
 אפי"י מחללים פ"ס באשר לא ידעין ב"ה מקדש שוב רישותא דכל
 כל יום לאשר אמרינן דאורי' חזקת"י חלומת"י מכה רובא דלא
 קיל כמ"ד ס"י מה וקברו מוכיח עליו ע"י טור ח"מ ר"א. ילא
 אמרינן חיתא חזקת חזקת למפרע מפני שכבר מה כי מיתא דרך הצילם
 וזה רישותא הוא למפרע . וממ"ש ראי' וחזקת לסוראת מהרים
 מ"ן שמי שדעו לו שמת ל"י מת ואינו יודע א"ס כבר עמדו שלשים
 ד"פ

רא שארה ע"ד פלוי אלמן שש"א אלמנה וטור שש"א עשה
 שטר חוב לבתו שחייב לה ח"ק ר"ס ח"ס ששה
 אחת קודם מותו . ואחר מות' שבת האלמנה לגבות כמובנה
 כוליא הכה שטיח שלה המוקדם ל"קת הית' שהיה באופן שלא
 י"י להאלמנה הח"י מכתובתה וסגר המוסלני ש. ד"ייס לומר שאין
 לעט"ה זה דין שטר מכתב כי גדר שטר הגברתה הוא כשאין דעת
 זה שמקבל קין ויכתב השטר שיתקיימו דברי השטר כהיותו ולא
 נפסח חלל לפנים . כמו שהוא באופן דקון שכתובתה הראש"ש
 שבידו הסור ס"י ל"ס משי"כ אם מקרין שיתקיימו דברי השטר לא
 נקרא הכרחה וכמ"ס הראש"ש ח"ל דלומדתא דמוכח וכו' דאין סה"י
 שאין אדם מתן שלו לאחרים ויחזור על הפתחים וכו' משי"כ שטיח
 זה שהתחייב פלוג בקרין ומ"ל לפסוק בן כעסור וש"ס ח"מ ס"י מ'
 ודעמו חטלה ולכו שלם לקיים ההתחייבות ה"ס ש"ס י"פ שכתער
 דבריו שרירים וקיימים וכו' כהנה' ש"ס ח"מ ס"י ל"ס ס"י וכו' :

רא שארה ע"ד פלוי אלמן שש"א אלמנה וטור שש"א עשה
 שטר חוב לבתו שחייב לה ח"ק ר"ס ח"ס ששה
 אחת קודם מותו . ואחר מות' שבת האלמנה לגבות כמובנה
 כוליא הכה שטיח שלה המוקדם ל"קת הית' שהיה באופן שלא
 י"י להאלמנה הח"י מכתובתה וסגר המוסלני ש. ד"ייס לומר שאין
 לעט"ה זה דין שטר מכתב כי גדר שטר הגברתה הוא כשאין דעת
 זה שמקבל קין ויכתב השטר שיתקיימו דברי השטר כהיותו ולא
 נפסח חלל לפנים . כמו שהוא באופן דקון שכתובתה הראש"ש
 שבידו הסור ס"י ל"ס משי"כ אם מקרין שיתקיימו דברי השטר לא
 נקרא הכרחה וכמ"ס הראש"ש ח"ל דלומדתא דמוכח וכו' דאין סה"י
 שאין אדם מתן שלו לאחרים ויחזור על הפתחים וכו' משי"כ שטיח
 זה שהתחייב פלוג בקרין ומ"ל לפסוק בן כעסור וש"ס ח"מ ס"י מ'
 ודעמו חטלה ולכו שלם לקיים ההתחייבות ה"ס ש"ס י"פ שכתער
 דבריו שרירים וקיימים וכו' כהנה' ש"ס ח"מ ס"י ל"ס ס"י וכו' :

דיש להטאכל כי אמריק נס כח חוקמו קיים למפרע. ומש ששניג פלוי נס'י ביד מדרי ממוחם פרה וחמור. יל דקל אין הולבין דדרי ממו' אחר ברזג וכ'ס בחר חזק [פי אלימח' כו כי יש ג' מיני חזק פ' בקונטרסים] ולולי שכתבנו דחזקה דחיים מכה רוב אחים הי' לנו לחלק ולומר שאר חזקה דחיות' דארס דאין לי' מולא. ומ'ס פור דאין מספק דג' ברזג ומסקה בגל הי' אפשר לומר דשאר אלו מסרי שילא פיי סיבה רפה מדריך כל אדם במיתתו חסרפס לה חזק ורובא אפי' למפרע ומ'ס האמת יפשה דרכו דג' ברזג משום חומר אלא הוא דאפי' מגוייר וללוב וכ'ס גוסס ונסכס שא' מחלק ילל לא שריק לה כי'ס דלא נאמר להקל ודוק. ומתפלג בגל פשיטא דאין ראייה שריי בגל הזה המיתה אורח בנפילתו ולא מקרי חזקה למפרע רק משעת מפשה ופס' גיסי' סרנים כזה ודחי לי' מל' הכוס' שכתבו כל הסומאות כשעת מליחתו ואפשר לומר דהכוס' לי' שגא בנפלא מקיי ור' כל הסומאות ככילא כזה שריי לא כתבו הכוס' כדמק ור' ככ'ס' במקום דאין רוב וחזקה סומת ור' להכריח לאמריי משנה גוסס דפ' דסרסות מ'ד דקאי על גפ' ב'חד, בלילה דלכאורה סייפת' ומ'ס ל'ק דמאריכות גשו המסנה דר' למימר גפ' ב'חד בלילה ולמחר מלאו מת משפט ג' ממש' ואין ידוע אם חי ואם מת בשאר פמד שיהי גוסס או מפורק מחר בלחוס שבשפת גיפס כמסק דיקא נמי דקמיי ואין ידוע ולא מני ואינו יודע וככ'ס' דקרק הש'ס כהיפך דיכמות רכ'ס ופ'ס' כפוס' ובפ'ס' החיים כמשנה ה'ל' בשם חוססת' דדוקא בדלא רלטו חי מנפרכ ודוק ואין ביד' לפ'ס' ש'ס ממשכת מ'ס לפיין גג' ופוס' בשיעה דתשונה. ומ'ס פור ס'ס' משפר ראייה לקמור דשטר פשו' לפרוע נזמנו וארס לחיות עד קיל' [ודרכי שו'ס' מ'י לל'ס' במ'ס כל פדות שאין משיאין האשה ג'ל' אין מתאבלין וא'ל' אין מתאבלין על נפשה במ'ס שאין להם סוף וראשו ללוב ומגוייר]. והלכנס פ'ד ככתבי נאם יאיר חיים בכרך

הרינ'ס סי' שס"ד ומייתי לה בקצרה בנב'ס בל'ס סי' ל'ג סכ'ס לפיין חס'סם אלהמה ופור אמ'ל דכר חס'סם הלא ק'ל דלא מסרי חס'סם בנ'ח מאוחר שקרס ונב'ס אפי' מסלמלי אס הקנו למקדס מסלמלי אגב מקרקע כס'ס' ק'ד ס'ס' וכ'ס' מלוס בנ'ס גר ש'פמוד כמובן ואין לומר דכר חס'סם שלה כפדים ויש לכמד לוי מינו דלאחרים או החזרתי זה אינו שהרי ק'ל בנ'ס סי' פ'כ דברכר כמפורסם לא שייך מינו דהחזרתי וכ'ס' להר'ס דירא לננות סידוס וברי' ידוע לכל דס'ס' של רלובין שולח ביד שמתן ש'משך זמן רב חי או ס' שנה קל'ל אים לי' ואין כלן מינו ופור דלא מסרי מי ג ר' להאמינו כשפסמו דקסן וככר ב'יארט דאפי' נאמיכו דאמת שריק לו כמר רלובין מ'ל כתיבת אשה קורמת ואפי' חס'ס ולאסס הסנאי לא הארכתי בראיות גם במרחא מקומות אפס קלמו אכל הדברים בדורים מ'ל דאפי' אס הי' רלובין כפל הס'ס' חי כפס' זוכה לוי בדים עס כל אשר בו ה'ל חס'סם לוי חס'סם מחיים כס'ס' של רלובין על ד' ר'ס ששלה לו ואלו אס האלהמה תרנה להוליא הס'ס' מתחת ידו מלך לשלם לו גם ד' ר'ס' אלו כי ב'ח גיבה מוכו מס'ס' כמו אשה כמובנה דברדי הדדי מתניין סוף מ'ס' כדורים. נאם יאיר חיים בכרך

רג שאדה ומשואת חן חן לרוס מל'ס שנשפלינו זכר לנו דל'ס וברדיסא מפמרי ומפמרי ולימורי מדוס מלאחי חן כפיי אדוני להכירי ואנכי בל'ק נכריס מה ארס כמורי כי מדפכו ואנוס כפריי ומתשככוו בלחמ מל'ס שפסמיי משימיי כבים מלמודו של רבינו כמה ספמיי הי' פס לכדי לרנות פרי מבי'ס אס ספיקותי בלימודי יוס יוס עס שרי חכריס דף א' מ'ס'ס' ובושמי כזה כי נקלותי כפיי פהריין ג'רות פס אדוני וגם חכמי אס אקריק לו לא יפני האמנס פמה אשר מרחוק נלן אלי ד'ס' אחר לי לבי ויהי מה אדורא אל אים אלהים אולי ממלא חן להכירי דבר ופנוסותו מרביי כמה שנתקשיתי בגמ' יכמות קרוב לס'ס' אלהמה לכ' דס'ס' דמשיי הש'ס' אחר קר' לא יחלל זרפו מקיס זרפו לו מה הוא פוסל וכו' והיקס זה קשה כפיי כמורמס כי אין כאן בקר' דין זה דהוא פוסל רק דלמוד ממש' לא יחלל מי שיהי' כשר כפי' רש'י וכו'ל וזן מספסיה דקרא גם אין כאן שרי דברים פריסייס מפורשים שנאמר שנקיסס. ה' חדא. שית מה שלמדתי ושכחתי מקומי דמדותה לי ש'כ'ס' הכוס' שלשום מקסיין מה שנוכר בקר' ראשון לש'י לא בנסך וכאן פ'כ' לא יחלל הרומז לחילול האלהמה חכר לפיי מלם זרפו ואיך נקיס זרפו לו :

תשובה ופ'ד קושייתך כהיקס דיכמות דס'ס' פ'ל' מקיס זרפו לו והלא לא חכר בקר' שהוא פוסל. אין זה זרס ופלא כי מוכח ומבואר לרגיל כשותא דרבנן שיש כמה גזונא היקס' י'ס מהס חוקים כראי מולק ומבוארים ומוכחים מל' יתור איוה מלה או ארס או מכה קושיא וככ'ס' מליטורו במשנה ספ'ו דמנחות על זונתה פסח לה' ללן ובקר ובגמ' דר'ס' דל'ס' פ'ל' יומא דל'ס' פ'ל' ופור הדכה מל'ר וכ'ס' הכוס' זכריס דמ' פ'כ' וככ'ס' אמריין כס'ס' ככורות דפ'ו דלריכין למרוויכו. גם אמרו אין משיין פל היקס ככ'ס' דכ'ס' ופ'ל' קו' פ'כ' ומנחות דפ'כ' פ'כ' גם נחלקו במדה זו כפמינו ודבר אחר ביזמא חכמים דל' ומנחות דפ'ח' גם סקסו היקס'ל למ' לי. סנהדרין דפ'ד פ'כ' גם מואירין מן היקס'ס פסחים דכ'ס' פ'ל' גם היקס' כזה פריק מסמוכים כמ'ס' חוס' יכמות ד'ל' פ'ל' ופריק מק'ל' כמ'ס' חוס' ככורות דל'ס' פ'ל' וסוף דל'ס' ופ'ס' חוס' כ'מ' דק'ל' פ'ל' ופריק גם גמ'ס. פ' כריתות דל'ס' פ'כ' וע' כזה מחוס' זכריס דמ'ס' פ'ל' ופ'ס' אחר של ג'ס' מקובל איך דחה. [פ'ל' שש' קל'ס' דוף ק'כ' כל אלו איירי כהיקס' המוכח מל'ס' יתור מלה או ארס או שמי או שוס האכזה. וכלל מקוס שלמדו ר'ל' גופי תורה משיקס ולפי כהר'ס' איך יתור גם כ'ס' מורים ככס'ס' דמנחות ה'ל' במשנה וגם במ'ס' פ'ס' דמולין והכונס והמשא גם כל מקומות שהזכרנו פלינו לסרוח לחש' אחר דקדוק או יתור וככ'ס' ולא כפי' בל'ל' הכי. ויש דאנים כלל משוס רמו והוכחה רק דילפי דבר מדבר מסבירא וברוכס י'ס פלוגמ' כגון ה' דפסחים ר'ס דפ'ד וסוכה דל'ל' פ'ל' ושנה דל'ל' פ'ל' ובמשנה פירוכין פ'ד מ'ד' ופ'ס' פ'י' רש'י סנהדרין דפ'ס' פ'ל' רק דרז'ל סמכו קנלסס האמיתיים פל רמו היקס' מה כמ'ס' מסוס מקיס

רב שאדה כשאלתי רלובין שהשאל ס'ס' לשמפון הד' במקוס אחד להשחמש בו שמפון פס בני מקומו ומת רלובין והכיה אלהמה פס פזנזן מפס מופיר אינו מציג לכדי כמובנה וסכס' לאחר זמן גירס המושל הגדול אס שמפון ממקומו ולקח כל אשר לו מקרקעי ומסלמלי ומכר הכל ללוי הד' במקוס שמפון ומל'ו כשאר הס'ס' ה'ל' ככ'ס' בדים אשר היה דר בו שמפון ופסח החזיק לוי בדים שמפון וככל י'ס לו זככללו הס'ס' ה'ל' והנה כזה אלהמה רלובין ומכסה הס'ס' מלוי ולוי העני מל'ס' כהיקס' שמפון ששלה לנפלק פשרה ר'ס' ואחר שקרית הכל ככה דינא דמלכותא חסרפ' לי יוד ר'ס' הנכריס ופור ד' ר'ס' שגלויות לנפלק כבודנו חי :

תשובה הדין כדור אחר שהאלמה מורים כחז' שח' חייב כסלה יוד' ר'ס' ה'ל' רק שפסנה שפורה הייפה של כח שמפון זה כפיקסו רק שנממנה נמן לו אין זה ספנה דק'ל סי' ל'ל' ס'ס' י'ס לודן פ'ס' סמקסו של ארס וכו' ואפ' דסס' מיירי לחוכתו מוכח שס כספיק' שלפניו והוא מתשככות הרא'ס' דג'ל' לטוכת כפל הסנקס וא'ל' אפי' אינה מורים ומכ'ס' כאן דאין כאן פסנה רק מה דקברה והנה כמה שכתב שמפון החיוב כפיקסו אינללי מילמל דלא נמן כממנה כלוס ופל כן כודאי לא פוסל האלהמה להוליא הס'ס' משמפון פד שסרפס תחלה יוד' ר'ס' ה'ל' דכחי כמלה מקמי דמיי' זמן גביית כמובנה נפסית הס'ס' משכנת' פל מה שחייב לו רלובין ואפי' גר יתומים קסריס מהרי ככ'ס' מכ'ס' לגבי אש'ס וא'ל' ממש'ס י'ס ללוי כל זכוס שח' לשמפון אחר שילא מסי כשלטון שכל אשר לשמפון יח' ללוי כי לוי קנה הכל מהשלטון וא'ל' כפי' דדינא דמלכותא לא ה' דינא ככל מילי מ'מ' נפשה לוי כקונה מן הסנקר בל'שר דבר מלך של'ון ודאי ה' לאמר יארת דמי יארת לו מה שפשה ולא דמי לקונה מליספסיס גוי ואין להאריך בראיות מס' ש'ס' ס'ס'ס' מ'ס'ס' אלו ד' ר'ס' שספן לוי שגאר רלובין חייב לו דנאס אחר דכוי רק כפיהס כפ'ס' ולהאלמה לא הי' כדי כמובנה אלא ללוי לגבות חובו והרי הס'ס' לא בא ליד כמד לוי כל ימי חי' רלובין ממילא אף שפי' המושל זכס' לוי בדים שמפון ומזה זכס' ג'כ'ס' כפ'ס' שריסה מוכח' בל'רון הקודש אחר מקוס ככס' בל'וסה ב'ס' אין זה חס'סם כלל כמבואר בשו'ס'

מקום משה אם למטה אב כב"ד ר' ק"א פ"א ופ"ע ככ"ג מס' ר"כ ר"ד ל"ד וינמות דפ"ס פ"א. ולפעמים פשו סמוכות להיקש פ"י ח"ה דקדוק קל"ש כמ"ס מה פניו ריב"ס לנפשים וסנהדרין דל"ד פ"ב מה פניו יסד לרש"י גם כב"ד דפ"ס פ"ב וכן היקש אהליס לנחלים ברכות ר"ז. ומל"ו היקש ללמוד דין מדבר אחר אף דש ג"כ לא דפ"ס רק מק"ו ופ"כ היקש זה ח"ו רק אסמכתא כנגמ' חולין כס"ד דפ"ס פ"ב. ויש היקש"י דבר לדבר הרחוק ממנו רק שבהם כפרשה אחת פ"י ינמות דק"ה דפ"ב ופ"ע ממ"ס הכות' שם ד"ד פ"א ד"ה דכתיב ופ"י ס' רש"י סנהדרין דפ"ה פ"א וזהו דמ"ו ספ"א. ולפעמים הקשו במל"ה אהת הקרי והכתיב כמו כי יתן דומיא כי יומן [קידושין דפ"ס פ"ב] פנך עובד ספחים דר"ז וכוכה"י יראה יראה ר"ש חגיגה. לא משכב משכב סנהדרין דל"ד פ"א. לא חגלה. שבוש' דמ"ו פ"ב. ולפעמים הקשו גוף הדבר לדין דאחרת שיש כמו גם אהת לרבות שלוחם מה אהת בני ברית וכו' וח"ו רק מסביר כי לא יפה כח דבר דאחרת מגוף הדבר שממנו למד. סוף דבר ג"ל ברור שיש שני מיני היקש"י וקאמס רק אסמכתא אף ש"אלו ממנו גופי מורה עומדות וסבירות ופשוט כלם הם מקורות בדי רז"ל ואסמכתוהו על דרושים. ופ"כ לריב"ן אלו למד כן ככמה דברים וכו' ופ"כ דאחרת נדרשת וכו"כ כתבו הכות' ספחים ח"ן מספר בש"ס ואזכירה רק אחד מכל מין. פ' חוס' נדה דמ"ב פ"ב וסוף המס' בני ק"ו. וגבי ג"ס כסובות דמ"ו פ"א. וגבי היקש חזיר דכ"ס פ"ב. וגבי בנין אב ברש"י כ"ב דק"ב פ"א. וגבי מ"עוס נדה דמ"ב פ"א. לכן קושייתך הראשונה אם רפייה לך מאחר שהוא מחלק הזה שפיקר דין הוא קבלה רז"ל. ופ"ד קושייתך השניה לא דקדקה יפה כלל. כי ודאי מל"ו בש"ס היקש"י רובם ה"יווי ספ"א דקרא לרישא והרי שני היקשים שהוכרחי למפלה שהם במשנה והוא בחולין פ"ס מ"ה ומנחות ספ"א הם דמיון ספ"א לרישא (ובמשנה ר"ש סנהדרין כתיבת הגפלים וכו' והוא להיפך) ומפניו זה מ"ס ספ"ג דקדושין כל היכא דקרינן כי תהיינן קרינן ביה וילדה לו וכו' ובמכות ד"ס פ"ב כל היכא דקרינן ביה לפני ה' אלהיך וכו' קרינן ביה לא אוכל וגו' ושם ד"ה פ"ב כהיפך יפ"ס והם שני מיני דוגמות והם ממין וענין היקש הא' מקיש שני לראשון והכ' בהיפך. ובשאר מקשין סנהדרין למהדרי ודמקשה בקידושין ד"ה פ"א גבי איתקש הויה ליתא וסנהדרין דל"ד פ"ב כל ריב וכל געפ מקיש גפנים לריב"ס וריב"ס לגפנים יפ"ס וכוכה"ג ארז"ל פל להרפ או להיטיב שבועות דכ"ז פ"א ופ"ע קידושין ר"ד ל"ג וחולין דקמ"א פ"א והוא כפניו מ"ס ח"ן היקש למחלה ואין דפתי שזה פ"י מ"ס ח"ן היקש למחלה שר"ל ששכ"ס ללמד כ"א מחבירו רק פ"י ח"ן היקש למחלה שדברר הלמד מחבירו פ"י היקש ללמד ככל פרטיו זה דלא כמ"ס בק"א ספר המידות ד"ה ספ"ב. וע"י כס' רש"י הם כרימות דל"ד פ"ב דמ"ו רש"י פירוש פ"י ספ"א ולכן מחק הגר' שם ופ"ס גם כן נזכרים דמ"ו ומ"ס מ"ס ח"ן אהת וברור הוא דמקום שאפשר ללמד כל חר מחבירי מש"כ דלא"ל ללמוד שני פניו היקש"י ללמוד דבר כל אחד מחבירו ללמד מה שכולל לפעמים המוקדם מן המאוחר ולפעמים כהיפך. ומה שכתבת שלמדת שאין מקשין רק דמיון הראשון לשני שכתב הוא הכות' ספחים דמ"ג רפ"כ כשם ר"י בחירון הראשון פל מ"ס שם כנגמ' סר"א כל שישנו בקום אכול מצא וכו' יפ"ס כי ח"י חמור נושא ספרים כי פ"י שמהפסל ממך מקושו שכתב גם דבר הנאמר פלמו ששרי שם כנגמ' גופה דורש אח"כ היקש כהיפך רק שכתבו ששם יותר יש לדרשו מרישא לסיפא וכוכה"ג כמי ליק מ"י דודאי לפניו היקש לחדש דין ללמוד דבר מדבר ח"ן חילוק מש"כ אם ח"ן ספק וח"ן חידוש בגוף הדין רק שנהקור לדעת מי חייב זה ס"ל לר"י במל"ה הכות' שם ד"ס סברא כמו שכל מקום גוף הדבר קודם לפירושו שפ"ו ח"י מ"ס לא תאכל פליו חמץ שלח דפ"י מי לטוה כז. מפרש קרא כתיבה שכתב ימים תאכל מלות לברר מה ששמוס בלאו הקדום וס"ק למי ה"יווי לא תאכל למי שפ"ו חמץ מלות והם יש מקום לפקפק בדברי חוס' כ"ל הוא ממ"ס כס"ק דקדושין ופ"ס ח"ן גמ' לה מ"ה וכו' דל"ד פ"י פ"י רש"י דה"ו ג"כ רוגמס להיקש דכספחים כ"ל לפסוק שיש מתפילין כהיקש שני לראשון פ"ס ומ"ס י"ל דכוונה האות' דכאשר למות שני מיני הקשים מקשין ספ"י לראשון לשני

אפ"ס שהוא לקולא מלקים בהיפך לחומרא אפ"ס דק"ל דכאשר להקים לקולא ולחומרא מקשין לחומרא (ודמי למ"ס הכות' קדושין פ"ד ל"ד וחולין ר"ד ק"ז דאם מיתפטר טפי מקשין לקולא פ"ס חוס' תמורה דק"ב פ"ב וא"י חמה פל כזל ק"א מדת ג"ס פ"ג ח"א שכתב זה כאלו מדעתו הוא וכוכה"ג פ"ג מ"י ח"ו גופי חוס' דחולין כ"ל ואין זה חידוש מאותו מחבר דמ"ס שם כתר הכי חלקו דה"ה דר"י דרש כמ"ס סמוכים משום דידע שמוכחים הם ג"כ דברי הכות' ינמות ד"ד פ"א וכוכה"ג ריב"ס ח"ו והוא שנגמ כח האכר וחלילה לי לדבר פל לדיק עתק ומ"ס לא ר"ל דלא מקשין כלל שני לראשון זה מוכח שם גמ' כתר הכי) ופ"ס ככ"ה ר"ד פ"א פ"ס ואם יש מקום לחומרא הוא פל דברי הכות' סנהדרין דט"ז רפ"ב דכתבו ממש כהיפך דיש להקים שני דקרא לראשון לא הראשון לשני. ול"ק דברי חוס' אהדרי דשם מ"י כהיקש ללמוד דין דבר מחבירו וי"ל כהיה להיפך מלך הסברה כי לימוד הכרור בלי ספק הוא מלך לכן וממוקדם למאוחר רק דקשה על הכות' שם מחילי חילי היקש"י ששנים שלמדיו אלו לראשון משני כמ"ס דקדושין ד"ד פ"ב הסביר או הפכרים מקיש פכרי לעכריה וכו"כ דמכות מה שלשה מזמין את השנים וכו' האמנם שם הלשון במשנה להקים שלשה לשנים והוא לשון זר לכאורה כמו שהרש"י גם החי"ט ומה קלם סמך לדברי הכות' אלו דסנהדרין כי זה דרך ההיקש וי"ל באופן זה מה שנים יזומין משלשה וכו' וה"ו דומה ל"ב משניות כ"ל שבהם הקשים כך אמנם לשון משנה לפניו מה שלשה מזמין ומ"ס להקים שלשה לשנים מל"ו ככ"ה כג"ס מ"ס ד"ס פ"א כמ"ס הכות' שם. ובספר ש"י ד"ב פ"ב מ"י לחידוש הא דגיטין ולא זכר הא דמכות ומ"י פ"ו בשם הרשב"א מקיש ימי לידתה וכו' וכן הוא בספרא ח"ן בש"ס הגר' ככ"ה. האמנם לפי מ"ס כס' ח"ן היקש למחלה והוא כס' ח"ן ג"ס למחלה ור"ל שאין לומר שלמד ממנו מקשה דיו ולא כלו מפתה פניו כמ"ד דין ומה ומ"ס ופ"כ ל"ס מקשין כזכרים וכריתות דלכ"פ ח"ן ג"ס למחלה וכמ"ס זכרים ס"א פ"ב חמה המ"ס של שכתבו הכות' דס"ה פ"ב כפ"ס דין מ"ס ומ"ס והקשה מסוף ח"ר ושבועות ולפי מ"ס דין פ"ס הכות' ששרי מקשין בש"ס דלכ"פ ח"ן ג"ס למחלה. ומ"ס ל"ס פל מה דמל"ו פלונת' דדון מ"ס ומ"ס ח"ן דכ"י למימד דכ"ה פ"ג וכו' דרך ש"ס. ומ"ס ללמד דלדינא ס"ל לש"ס דין מ"ס ומ"ס ולמפן מדפ"י פלונת' דדון מ"ס ומ"ס ח"ן חוקי באתרא מל"ו בש"ס מקומות ח' כזכרים פ"י דל"א פ"ב. כ' מנחות ס"ה דס"ב פ"א. ג' ינמות ס"ה דפ"ה פ"ב. ד' חולין פ"ט דק"ב פ"ב. ה' שבועות פ"ד דל"א פ"א. ו' נדה פ"ה דמ"ג פ"ב ולפ"ד דהו איתמית' להגאון כפ"ל כספרו דקמ"ז פ"ב. ופ"ס מלך לישב ספ"ק הרמב"ם בהם כספרו הגדול כי במשנה קריבית ס"ו ובתמידין ומוססין ס"ה ושאר חבות סטומאה הם סימני אכ"ז שכתבו ספ"ק כמ"ד דין מ"ס ומ"ס ובא"ר ספ"ק וגם שאר פוסקי' כמ"ד דין מ"ס ואוקי באתרא פ"ע חוס' פ"ק דכ"ק דכ"ה פ"ב ור"ס הגר"ס פ"ס ספחים ר"ס דל"ג. ובספר ק"א ד"ה פ"א ח"ב כח טעם פלונת'ס בדרך משל והל"י מלך ולא יתכן רק כג"ס והלא רש"י פ"י כזכרים שם דבר הלמד כג"ס או כהקש וכו'. אהת הראית לדעת כי לא העלכתי כתבך אחר הרלת והמחזה רק נחמי לבי אליהם ליקרא דאריית' וליקרא דידך כרחמי' דברי קלם משום יגדיל מורה ואהת שלום וביפך שלום כנסך נפש נקי לדיק ופסע ד"ס ושוגס כהכתבך ממ"ד. יאיר חיים בכרך

רד שארה מפשה שח' ככ"ר בשמחת יס"ו ח"ן שלפת פכר בא אחד מבני הכפרים ומבני פכר כחלל וכוכה"ג לבית חמון ושם קול ששון וקול שמחה קשר הסרה כסרי' חלון של ברזל וכנסו ושמה פמהם וכוכה"ג אחד מבני המסיכה שבור יולא וראח הסרה קשורה וכוכה"ג והלכך לדרכה ולא ידע אדם מה ה' לה כי נאכדה וכלו למשפט ומתקשרו פ"ס הדין כי ח"ן דין כזמן הזה ככ"ה ד"ל גרמא ולא שכיחא דלא דמי לחקי כהמה כהדס מ"ס פניק למידע ח"אך לדידי דיינא להאי דינא. גר' ר"ח הכות' פ"ד נ"ה מ"ה אר"י ר' דברים הפושט אותן פסוק מר"א וח"י כד"ס וכו'

כלי קדשים אם הוא פסח ה' אכירה מדעת (פי' בשמחה אחר
שכונה ז') גם משמח קשרו בפניו כראוי ולא ימאז דבלי חסד
לא ה' משמח כראוי ופי' שפי' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
דאח' דיש לנפקת בסגרות ואין להוילא משון מ'מ אי תפיס לא
מפקין מיני מש'כ אלו חייב רק דר'ם כמ'ש הש'כ פי' תשובה
כללית: נאם יאיר חיים בכרך

רה שאדה

לורכא מרבין חריף ובני ומתמיד יודע עין
בכמה מיני כלי זמר שאל אם ברשות בידו
לנגן בכיור לפי חתן וכלה הן כליהן לחופה או במשחה של
מלוא חתונה או ימאז דאסור לו לבנות פלמו מפני כבוד תורתו
ומ'ש חסם שמחל על כבודו כבודו מחול י'ל הסדר כבוד דק'ימא
והידור שא'י מש'כ בזיון וכ'כ הרמב"ם והריב"ם בתשובה ס'ס
ר'ך וכתבו רמ"א בהג"ה קטנה ס'ס רמ"א:

תשובה

לפי הלפת שאלתך היה ראוי להספק אם כנגן
המנגן לפי חתן וכלה היו בזיון דלמלא לא היו
רק הסדר כבוד אף שהוא שירות ופזילה ודבר לקבל פליה עני
מ'מ הרי העמידה לפני המסורים ומשקה להם ג'כ שרי אשילו
לנשיא ופי' כנפ'ק דקידושין ד'כ פ'כ ופי' תאמר דלא מקרי
בזיון רק בפנין שאינו מתנהג בנקיות ופכ'כ' כענין מ'ש כל מ'ת
שנמאל רכב על בגדו וכו' מש'כ אם פזזה לכבוד אחרים: הלא נאמר
ח'יזה מכובד המכבד את הכריות וזה נקרא מוחל על כבודו. מ'מ
ניח ולא נזיח הלעזך בזה ונאסוס שא' ק'ת בזיון לפי סדר
וההנהג פולס ושמש מוכיח פליהם שנקראים ל'י'ס. ולפי זה ה'
נראה לכאורה דמלי כפולגת' דרבוותא כי דעת הרמב"ם גבי
מ'ש רז'ל זקן ואינו לפי כבודו שא' בעל כפ' הוא יחמיר ויסי'ר
אכירה גם יסרוק ויסיפין אף שא' ה' של לא ה' מתנהג בזה
והרא"ש חולק וס'ל דאינו ראוי לבנות כבוד תורתו אחר שהמורה
פסור פי' סור ופי' ס' רס' ורס' ופי' י'ל ק'ל למ'ת יחמיר'
דלא רמיא עלי' כלל כגון דיון ששאלת. ואין לומר לרעת הרא"ש
דס'ל הואיל דכתבנה תורה והתעלמת ש"מ דדעת תורה כ' ואפי'
דכלי נבי' גם כהן והוא כה"ק ושל מרובה מ'מ ככ"מ ר'ל
הוכיח הש"ס דלא חמי רק לזקן ואינו לפי' והי' דגלי גלי שגרי
נפ'ק דברכות כפי' ימאז שא'י תחס דכתיב והתעלמת ומאקס'
וייליף מינה רק דמשני איסורא ממנואל לא ילפיין ופי' ככ"מ
דלא הוי מניעתו מלנגן איסור ודאי נאמר ילפוט' מוהתעלמת ולפי
דעת הרא"ש אסור לבנות פלמו אף כי מירון איסורא מצינו לא
קרי בש"ס רק שז ופי' שא' (וכתוב) כי'מ ד'ל פי'כ דמשמע
דשאר מירון איסורא ממנואל ל'י' (פי' ופי' כ'ש דלדעת הרא"ש
אסור לו למ'ת להכבדות לדבר מלוא אפי' רמיא עלי' כ'ש ככ"מ.
ויש עוד כי'מ כפולגת' ה'ל דרמב"ם והרא"ש להא דק'ל שאין
הכ"מ מצידי רק כפי' המלך ככנסהדרין ד'ה פי'כ אם יד'ה
לכעיד אם ראוי הרא"ש אינו ראוי וכן לורכא מרבין דריע
סדוה' כמ'ש שכופות רז'ל להרא"ש אינו ראוי דהרי הש"ס מרמז
לה לפעמים שאלת ממנואל וכו' ואפי' דנקט לשון ואינו לפי'
פי' ר'ל דמכבד דל'כ הא כבודו מחול וכמ'ש כסמוך. ויש לי
תמיה על מ'ש ר' ירוחם גבי מ'ת שפכ'ד שולחין וכו'. דא"כ הא
דמקשה כפרק כה"ג ד'ה כה"ג מצידי והת'י'א והתעלמת ל'י'גי
ליה מאי מצידי לפני שייס ששולחין אלו אלא פי'כ דמ'מ הוי בזיון
שנפשה עד לפני כ'ר דווקרי מיני' מ'יו י'ל דמשמע ליה להש"ס
דמ'ש מצידי ר'ל שהולך לבי' דא' ש"ד ששולחין אלו מלך נמי
ככ"מ מצידי וככ"מ מרלו ש'ס תוס' על ספקו לוקמי' כפדות
החודש והי' ס' מוכרחין אנו למרן לדעת ר"מ דס'ל דמוחר לשלוח
פדות ככתב לכ'ר. ואין לומר לחלק דגבי אכירה חייפין לבזיון כבוד
המורה מפני הראויים דלא ידעו שמסל בה להחזירה גם כסורק
ופוסן יחשדוהו שמכזה פלמו כשכר שמקבל ממנו ולשון הרא"ש לא
משמע כן רק אחר שהמורה פסור אין לו לבנות פלמו מ'ש'א דאסור
מ'ד פלמו. ואין לנפקות על הרא"ש מ'ש' ודוד משון ומכרכ
וג' וכמ'ש מיכל כהנא'ת עולות אחד הריקס דודאי דבר שנקדוש
שא'י כמ'ש אין גדולה בשלטי' של מלך ומיכל שקלס למישרסס
כאח'ל. וכזה נאסוס ק'ת על שח'מ וגדולי הורו מקללי' כפולגת'
כעשיית סוכה אף כר'ה ובחזר המפולש וכך ראוי לנס וכן כמ'כ
מהר"ל

כו' וכבר הכי בש"ס אמר מר הסורן גדר לפני כהמם חזירו
ס'ד חלמא ככותל בריא כדרי אדם נמי מחייב פי' רש' ח'ל
כד'ל נמי מחייב מ'מא אכותל ואכמה ליכא למימר דהא חתן
פרומו ליספין פסור (והמנהג על הכי' שלא הכי' דברי רש' כהוויין)
ר'ל דגם הליספין פסור' דמוכח דכבר הכי אמר הוילא ליספין
ליספי' חייבים ומוכח מזה דמ'ש רש' אכמה אין כוונתו שנאכדה
הכמה דא"כ אין כדחם זה מפרומו ליספי' דמיירי כשהכמה
הזיקה אלא פי'כ גם כוונת רש' כך הוא כמ'ש אכמה ליכא
למימר ר'ל שילא הכמה והזיקה דכל אורו הלכה הקודמת שם
כזה מיירי מש'כ פרו' אכדון הכמה מאן דבר שמי' וכ'כ תוס'
דמ'ש כנמ' כד'ל נמי מחייב קאי אכותל רק דמשמע לי מדכריס
כמ'ש אכמה ודאי לא מחייב דה'ל רק גרמא שר'ל אם נאכדה
הכמה והכי מוכח כהרא"ש. והרמ"ם פי' הש"ס כמ'ש כר'ל נמי
מחייב קאי על הכמה שנאכדה כמ'ש הסור רק מ'ש מחייב ג'כ
וכ'כ הכי' לשון נמי ל'פ מאל לכו ד'ל דכס' רס'ל לרש' ותוס'
דקאי על הכותל ס'ל ח'יו דקאי אכמה. ופי' מדכתב הסור כתר
הכי דעת הרמב"ם והסנה הראב"ד עליו מדאמר בש"ס דדוקא
הכשה ש"מ דלרמ"ם ל'ק מידי דס'ל דה' דלחייב הליספין כנוקי
כהמה שהזיקה כפי' הוילא או הכשה דה ודאי גרמא הוא דמי
ידע שחוק לאחרים מש'כ אם נאכדה ה'ל זה שפרן גדר בריא
לפניה מעשה ממס ולא גרמא. והרמב"ם מפרש מ'ש כנמ' כד'ל
נמי מחייב כפספי' דרין משנה ומה דאמר עלה עד שם דמיירי
כפספיקה הכמה לאחרים אהמנס קושיית הראב"ד חזקה היא
ממשנה פרומו ליספי' פסורים גם הליספי' אם לא שהוילא או
הכשה. והכ"ה הביא מ'ש ה'ה שגראה שהרמב"ם פלמו נשאל על
זה והשיב שיש חילוק בין המחכוין לפרון גדר וכן ליספי' המחכוין
לגנוב ופי' ה'ה ואחרים פשוט פסור וחיוז על הכמה וכו' וזה
אינו וה'ל על הכותל כי הרמ"ם פי' לה על הכמה ואפס' זולתו.
וכנה הרמב"ם ז'ל קי'ר כפסס' וסכרה החילוק שככתב רק לפי
דעתו כמחכוין לפרון חייב כנוקי הכמה בלי מעשה מש' מחכוין
לגנוב ולככות ככהמה והנה בירושלמי משמע הסכרה הפוכה ממס
דא' הוילא ליספין כפי' דרי לאכדה פסור' אפי' הוילא ממס כ'ש
הכישו בה והכי זה הסור. ופי' דסכרה הרמב"ם הוא אם נמכוין
רק לפרון הגדר ולא שם לבו כלל אל הכמה ודאי הריצו מן
הכמה חוככ' לכתל הכמה וחייב לשלם זה הסורן ועשה מעשה
משלם לכתל הכמה מש'כ כשיזיון לכמה לר'ך דאחפיכדי'
מחשכתי' כאופן דעשה בה מעשה והירושלמי אישתמיסתי' להרמב"ם
שהרי דרכו להכיר חידושי דיני' דבירושלמי. ואחר אשר בלמו
כפי' לבאר הש"ס לפי כל הפירושי' שנאמרו בה נכוח לנדון ה'ל
והנה לפנין הלכה מסיק הכי' דלא ק'ל כהרמב"ם וזה חמה דכ"ש
סחם כוונת' אכן רמ"א כתב פל' כה"ג דכפי' הכשה וסכן פי'כר
ומי יכל להכרה אחר תוס' משה כסכר' נגד הכרעתו וכל זה
כשהכמה הזיקה לאחרים. ודון אכדה הכמה לא זכר הכי' בש"ס
וגם זה חמה ורמ"א פי'כ ככתב וי'ל אפי' על הכמה פלמו אינו
חייב אם נאכדה. ומלשון שככתב זה כי'א כהר' משמע שחידאי
הוא ונאמנת לא מאלתי מאן דלא ס'ל זה רק הרמ"ה. לכן נמי
יחייב לתקן לשלם הכמה ויולא משון פי'ס דעת יחיד. רק שיש
מקום לומר דאפי' כל הפסורים פסורן גדר על הכמה שנאכדה
מ'דא היינו משום דגורס כפולגת' הוא מש'כ אם עניד מעשה
והוילא אפי' ממנואל או הכשה חייב דמ'ש' זה מליספין ודוקא
לומר דשא' ליספי' דפי' הכשה נעשה ככהמתן מש'כ פסורן גדר
י'ל אפי' הכשה פסור דפסורן גדר ודאי משמע דהו לא עניד מידי
גם מ'ש כנמ' דפסורן גדר קמ'ל דה'ל דבר' נמי לא למחייב
ולפי' דבריו איסכא ה'ל דקמ'ל מ'דא גם מלשון הראב"ד כמ'ש
לפי מה שכמתיק סור וכו' אפי' הכשהו והזמינו לתקן משמע
דכהמנה לתקן מליא לא דה'ל כשלו והכי מוכח כנמ' דר' רפי'כ
דכריס לא קס ליה כדשמו' רק כהוילא ממס ופי'כ כתוב'. ואפי'
יאל לנו דכהכריס ונאכדה הכמה חייב הסורן ואפי' הכי התוס'
הקבר סור דפכדי מעשה כגוף הכמה י'ל גרם פסורן גדר וה'ל
כהכשה וכן כהכרה שכרי הכשה חייב אלא שפירין היא כפולגת'
הדיר והכי משמע לשון הרמב"ם הכשה להוילא ולא כריי שפאל
כולי האי כמתיד קשר [שהרי אם הניחוהו הכפלים אפי' כרסם

מכרי'ל שאלא מבריס עוסק בפשיית סוכמו מפני שסוכה קאם קדושה יז נה כמי' דיל שאל ש"ס על הסוכה כל שבעה כסס זחל על החגיגה ממ"ס ל"ה. האמנם קשה על שאינם צייס דרך ר"ה לרבי'ס ופי' למאות מלה הא ס"ל ביון כמי' לחוטבי פליס וטואני מיס זיכו על הראש' גוס' ל"ק חרדי' כמי' ש"ה מפסוק כסלמו בלישם המלום רי"ל שהי' בביבו ואל' צ' רואה וככה' י"ל נמי הא דבגמ' פק' כ"ב דקיי'ס פ"ה דרב יוסף מלל' י"ב וכו' פ"ס ח"ה ס' ר"י רק דבלס"י שגם קודם הוא וכמי' בסמוך ומי'ם שאינם מי'ס הנהוג קשה וכן גדולי הדור אינם נמנעים מלהסתר במחור' קברלי'ס ומיסל'ין נחפיר' וכל לרבי'ו. ואי' לפי מ"ש לדפס הראש' לא נכון להכח' לזרבה מרבנ' לפסום כן רק דמי' מה' דלפסחי שמואל דמור' לפי ר"י נר אלפ' דהוי מרקד אל' לפי חסן וכלה עד שגמרו חכמים קא מכסי' לן סכא ובלי ספק לחיי'ס בפלמ' ס"ל ביון וי"ל דאדם מפורסם בחסידות שאל' רק ד"ל ס"ה נדון דין דמי' ידפין דאין לו שבר בעמלו ושכח' עושה לש"ס ואל' זו שום נדמד חשד למח'סור לו וכ' ר"ל דש"י ומלום רבה סכיד לא ולמד מליזבל לפי דרז'ל במדרש. ודברי הראש' אינם רק בדבר מלום שטוב בין אדם לחבירו דספרה מורה לזקן ופי' וחי' לפי כדחו ככלל שאלו' כל שהי' מספל באבדה שלו ופוסן וסורק בשל ס"ב כשל חבירו דלא ליומה מורה רק ואלסנ' לרש' כמוך שח'ס ספס כלל מלום שבע"י. ואם ידלס להחמיר כשח'ס כמח'ס מורסו ליספל בממון פלום שאין ראו' לבזום פל' דני' אסור ורנא' כמי' בגמ' דברכות ס"ל חסור' ממנו' לא ליספין דקדי' להשכס אבדה ממנו' והל' חסור' ממנו' לא ליספין אלא פ"כ כמי' שמקור מלה זו אינם רק ממנו'. מש"כ במלום שרין ישראל למקום כ"ה כ"ס מלום שסומן גורס כן על כל ישראל הן המפורסם לפי שסם ליחיד נזיטור חן בו משום כיו' כבוד זקנה ומורה וכל המום קלות בעלמו לזורך גבוה ומלום ס' חף שחינה מלום פשה ממש רק גי'ח שילפי' מוסלכ' דברכיו ב"ז משוכח ומפי'ס והסלספיר' כמבני נאם הסרוד יאיר חיים בכרך

רז שאלה פיר' פריס המדינה ששלחונו בני המדינה בשכר שקלנו לו אל המלכות להסדל' אלל המלך פיר' הפלם אלף רי"ס שלא כסדרן על בני המדינה לסיוע הולאת המלך למלחמה עם שכנודו. והסדל' ליסול כח'י מהסך. והסלוננו בני המדינה על השדל' ונקשו לסקח שדור בני דברים הא' כי מרש להם שמהל' הפריס כמב' הרלשון במלך המלך להם פ"ק ומלחר שמוע' כי מלך רחמן הוא ואלו ביקש רי"ס ואפסר בלא דבר ה"ה מרוא' מלחר כי פני'ס הם והיוקר גדול וכלאו הכי הם מוכדדי' במסיס מדי'ס הרגילי'ס ובאפסר הכי' כמב' הנקס'ה. שרת אמרו פיר' ס"ל וגם על הולאת ור"ל חף כי נאמן בעיניהם מי'ס נראה להם כי פ"י שסמל'ל לפלמו כי חירות כמב' מל' וממן ומפס' ממכס' גוף וממון על כן ריבה כסולאום ור"ל כמני' הספל כי ע"י הסלום הללו נחקר' דעמם לסייעו בכל מוקד' וכן המלך בעלמו חירי' דנהג' סך רב מהק'ל על ידו מהכס. והסלי' כי ריבה כסולאום מאונות ושאר דברים כממך' זמן רב אשר שם והלרין בהפרשלות בלשר ה"ה אפסר לגמור ההכדלות בזאן קל' והוא מפני שפלא ונמן שם כמסך וחכב ואכניס מונות וחרדי' סך רב וכן לא יעשה והפרנס השי' כי דברים אלו הם רק פלינות ודגרי' בדו'ס כי לא נפרנס הולאום אפי' פרוס' ככילו. ומם שפס' כרי'י' סיק הוא פ"ס פל' יציי'ס ושרי'ס סם הסכממו ען יחרה חף המלך כמ'ס ירל' להם רק סך של הנל וכל'ס אם ינק' ללל' חש' :

תשובה לדעמי הדין עם הסרנס וכל דברי המסגדי'ס אינם רק דברי קנאים ומחלונני' שבערם קר' ואל' כאן עננם ודלי כלל ורוא' לנפור כמ'ס דל'ל'ס אמה חפל דל'ס לפי' חרי'י' שחלני' וככה'י חששו דיל' (פ' י"ד ס"ס רי"ב כהג"ה וח"מ ס' ש"ס ס"ג) כמב' דוכמי'. וחף אם כהם השדל' כסולאום כקבל' עם להם כרי' זה נכס' וזה חיו' משר כמבחר כהג"ה ח"מ כס' רסיד' פ"ד. ושאר דגרי'ס הם רק חששות. ומי' ששל' שדל'ן דפמו שיטע'ה כפי שכלו מ"כ'ס אם דבר'ס עם יוצאי' אשר ידפו דפם פלין הוא המלך וסכמו גם השכל נומן ד"ס ללום לחרון חף כשחל'ה

שאינם הונגם וסל' כמ' שבע מנב' נאם חריש'נ לחדויו' יוכי' . וכמי' דיל' על שגיאום מי ידן והסל'לו לנפור כמי' ואפי'ס דסס אחר כרי'וי דבר קמן חחר ומכס' שאל יחפס דאין כמקסמו ש"י' חרה מכסמו הראשונה מש"כ אם הנקס'ה ראשון רי'וי כמרון ס"ל. וכן חרז'ל על מ"ס ומכרסוך' דכשאל' שאל' [ברכות ד"ל מ"ה] ש"מ דלפ' כל'ס שמי' . ומה שאלו'ל על רי"ז' בלגור' סמרכ' שסיה סבר כסנר' זו משי' כמי'ס אחר' יל' דשאי' שם שאל' המלך שאל' וככה'י אמר והקס'ה חליש'ס לשאל' פ' שני' ודוק קך ר"ל מדמ' מורה ודפס' מוס'. הסרוד יאיר חיים בכרך

רז שאלה ראו'ן רן לקול השגש המכרי' כמחוב לקידוש לבט' ומפני מרלום פנפ כחומ' של לוי העומד'ס לס'י ספח בינו ושסך כד של שגן וספיל כמ'ס כלי זכריו'ס וסכיר' וסכמו לוי לדין וסכיר' ראו'ן כי רן כרסום לרבר מלום רכס' כז' כמי'ס חלו לא וכו' ישראל רק לקבל אבי'סם שבעמי'ס וק"ל ככה'י כרן כמי'ס בין השמשות פסור כמך' חבירו . וחבירו שהי' יודע סמר הסמכ'ס לפי דפמו להשי' כי ענין וקס'ס שהרן חיי' כמק' המסלך הוא מפני דהוי ליה הרן משה' כי דרך בני אדם להלך כרי'ר' לא לרין לכן לא משר ההלך ממנו כי כח ספלו'ס כמון לסדר עולם ולכן כמי'ס בין השמשות שרן כרסום ודרך בני אדם לרין ולכן סקור דס'ל לז' שסמלך להיחר' ולילך מן הדר ואם כן דוק' כלום חריווק משי' כסוק' כל'ס דלא ש"ך טעם וז' אפי' רן כרסום וספס' דל'כ' סקסס' למח' פסור כרן כרסום אם אשום דמכס' נכסל וממנו כלי זמן לנסינת לכ למח' שסלניו ס"ל כלי'ס קשה הלא חק חיי' גם כלי'סם ואפי' נפל מן הגג כרו' שחי' מלוי'ס כמי'ס כפי' שפיה' ס"ב פ"ס סמי' ופי' סכ"ה ס"ה וכו' אונס' של הרן גדול מזה . אלא פ"כ הקעס' משום דס"ל לחבירו להיחר'. ומור טען לוי דלא פסור דיל' לרן כמי'ס חל' דוק' כרי'ה ממש שכל כיו'ס עובדי'ס ושכ"ס שם רבי'ס וכמי'ס כמי'ס גם כשרין כרסום הוא משי' החגרות הסומדות לפני פמחי הכמי'ס אינם רק לדי' רי'ס ואין דרך כ"ה לרין שם דרך עובד'ס כרי'ס כשסלום כפיר' ומסיל'ל גי' חן דרך לרין שם והרי'ס אפי' כמי'ס כרי'ס לאו כרסום הוא :

תשובה מראה דחיי' ראו'ן לשלם ולא משום פסג' לוי דקס'ס כרן כרסום דספור משום דס"ל למסלך כרי'ר' להיחר' ממנו והוליד מזה דדוק' כסוק' אדם המסלך. חן סקסס' כטון דל'ס זה משה' ורן סמל'ס חן סנר' דמופל על בני אדם שגרי' להיחר' מזה על כי כמב'ג הוא יכה' ואי' כמי' לספרו גם כמך' כל'ס וכאמר מפני שרן כרסום מוסל' על כל כלי' חניות להכניס' כלי'סם ולא דמי' למחיר' עמ'ס וכענין דרך עולם כמי' [משנה כ' ס"ג ד"כ] כשל חניות ראשון ועומד לפסו' ומאיר' לבשל חניות שחרי'ו שיסמיר' ומה שניק'ס להוכי'ס טעם וז' מפני דל'ל' לומר דמי' פסור משי' דס"ל כמק' כלי'סם משי' דמה שרן הוא כרסום הלא ק"ל אפי' חיו'ס גדול דנפל מן הגג חיי'ר' לכאור' הוכח' כהנה' היא מפני קישר' אכל באמ'ס ל"ק מידי' והכס' כשל פוזר' ונפל' פוזר' דלא כמב'ס מורה כמק' אפי' נאם המוך רק כססוק' כטום או כמני' כרסום חרין והכי מבואר בלשון הרמב"ם כהרי' לכן כל שרן כרסום ס"ל כרסום פלג' ולחמות כחל' של שושבות משי' כשרן שלא כרסום ס"ל כחל' של אחר'ס שאין לו רשות כהם וק"ל והוא דנפל מן הגג כמי' מיי' כנפול' ללחר חבירו חריווק וכ' מבואר במשך דברי הסור ופי' ס' ש"מ. וגם משום פסג' לוי שסיה' שסק' דלא פסור לרן רק כרי'ר' ממש לא כדרי' ר"ה לא כרי'ר' לי להול'ל ממון חף כי סנר' כהנה' הוא מן הסכס' משי' כשרין לקידוש הלכ'י' שכל הקל' לאספי'ס פמל' דרך הסול'י' לילך אל' אשר יהיה שמה הרח' מיד כללמו מספח' כרי' כלי'סם וכדרי'ס וס"ל הכל כרסום . רק פס'ס ש"ל שרלון חיי' דאין למדי'ן כלל מרן בין השמשות כמי'ס. דכס'ל סוכ' שחרי' הוא ססק' ל"ל' והוא זמן פוש'ס לפי' הליל'ס ממש לכל' סיוסר' כרי' הילוך חלף' ות"ק אמה [בנסור ופי' ח"ה ס' מרי'ן] ואפי'ל' דמלום זו דרכ' גדולה מל' מל' כרי' אפסר' לקדש' כרי'ר' וס' דבר'ס סם וגי' חיו' כלי' שיסער' כרן וס"ה ס"ה ס"ה לכה"כ חפי'ס שי' לו כנפח' אסמכמ'ס

זו עוד דבר שראוי להסתפק אם שצאון יורש בחמם שחייב לו כמעט כי אם שומק וחליי רחל' לאציד וחץ כיד כיד לכוטו אם עובר בלא גיר. עוד יש ספק רחל' כחון סליל רק ככל פדות מתחן אם מצינו אם יורש שסלוי חייב לו וכוטו שומק ורן מכיר ולא ירלה לנדר דיבור וכוטוי אם בחמם חליי יורש חליי עובר רק י"ם אם יורש ודלמח לא פנר רק כחומר שחליי יורש מע"כ בשומק רק המשמעות קרל' אם לא גיר' משמח וחליי חליי' שומק עובר וכן המשמעות כפוסקים חייב לנדר וכן כס' סכונם חירות פדות לחכירי וחליי מתן לו חל' פוסק. וכל עוד חליי' מקצי' דמיון ר"כ היסם אם עזר' כנכנס פרמחי ומעביט שחליי' הכסע לו חייב להסד' ד"ס לו פוסלם שלל יחשבונו לנזלן.

כִּיךָ נִסְקָה נֶאֱמַר יֵאֵר חַיִּים כְּכֶרֶךְ

רמ' שארדה לראובן נפשה גרבה ונחמקבה לו ארצו מלאה
כלו כסף ומכשפים ועדיין לא נתייאש וחוקר
הדורש אחר הגנבים. וא' מטעם גנב מעורסם וחושך כיסים עובד
הביא תגורם כסף גדולה ללוי יוד פרסאות רחוק ממקום ראובן
וגריסה ששפים לו. וזכיקם למכרה לו בסתום מחל' דמי' שזים .
וראובן יודע סגר נספסק אס רשאי לקנותו שכרי ק'ל לחסור לקס'
מסגננ וכו' כסור וש"פ חים ר"ס שצו. י"ל דההיא מיירי בשזה
קלאו לפלגז מ"מ להרויח בו ואס' אחר הילוש י"ל דאסור כרייב
ספתא דמחזק ידי פוברי פכירס דלאו סבברא גנב לך י"ל דמיירי
בשאלא לגנב למכור לאחר כי ידא מהפסדוס לך בלס לא ימאל מי
שיקח ממנו יענש מלגנוב ומ"מ גרבל לסחמיר בזה וסלי' כפלתוס'
דבי"ד ר"ס ס' קריא בזה"פ פ"ס. מש"כ זה שדעסו לסחירו לראובן
מלה קצבד ומסאי ספתא נר"ך להחזיר לו מעוסיו כספי' ה"ל
ס"כ ג"ה וכו' מעוס' הבראו הס"ב ומס' ידא דכספי' ה"ל
משיב אצידס וכו'א דאסור מיירי דאק קונו זולס' כ"ל א"י דמי'
לסביר לעבד וכו'א וילא מיד הגנב. חס פשוט וברור לדפסי' השל"ס.
נאס יאיר חיים כהנך

מוסיק וחסידי כרים בלח לי מגבורי ז"ל סוף כתבו אלי .

[illegible]

אסמכתא מקרא לרין וגדול שבר אמתה קרים וברט וסמלם אס
כלימ. וכי כפי נפש המדרכי שאין ללמוד שאר דבר ממי מעי
בטי. עוד הנה נראה לכאורה לחייב ראוין מפני רלם סמריק
לכן כפי כל גוונא דרשי ס' דמיא רפיכ דלואו סוניה דרן חייב
דרן כפי ספור דרליכ פיל מיירי הכל כהוק בו חכירו ומיימי לה
הפמיס ס' שפיה סק ו' בלחם מיס כפי רשי כפי סחק לא
מלחמי ומימ מלילא מישמם ואיך דמיס כפוניא דליכ מיירי דוקא
כהוק הנה כינ הא דסור ליסי כרן כפי כפי מיירי כהוק ולפי
מיס הפמיס שפירשו שפמיק עומד כמקומו משיכ כהוק ודאי
חייב ליכ כרנין כיל דחטם עומד זה רן אחי כפי כפי הנה
דיכ ובר שמש לשון השים והוק המסלך כרן וכי הסור ופי כו
סמריס חילק מל פירשי וכן הרמבם וחילק להכריס כין גדולמן
רק שלא הכניס איך ימק סרס רליס ואפי' אחר רן ולי' שכל
הוק פירשי לרמס הפמיס ס' שפמיק חולך כלו ורס ממנו
המק עומד כמקומו ועוד קשיא מיירי ובה שאלר חס פמריא
דמיא רפיכ שרס כרסום שרס שלא כרסום שיקו זה אס זה
חייס ומשמע ודאי הא לי' כרסום ולי' שלא כרסום והוק זה
שכרסום לי' דלא כרסום ספור וריס ממס אחר רן ולי' מסלך
כפי כפי לשון לסיך וליכ לי' רן ולי' מסלך אפי' הוק המסלך
כרן ספור והוא מיס כמי' דכרסום ספור ורשי כקס לסקן זה
כמי' חיל' דכרס' ספור כין סק דכידים כין הוק דמימילא ודללא
יפ ליס רק שרפי קלוס מלחלמן ליך סק כידים ולא יפ ליס
ועוד דליכ לא סיפא רישא וכסור ושיס ורמבם לא יכיר כלל רן
סס כרן כמסלך. סוף דבר ליד עד להטל שני הסוניוס כפי
לפריש ולרמס מדכריס לק סיפיי קוסה למיירי רלואין מלך זה
ומלחמי' דמיס מדכריס בלשונים דלין ללמוד כפי כפי ס' כפי
כפי כפי מדרכי מיס שכי משמסם דכריו לספור כמיס כפי
נס כהוק רק שלא כהוק ופי לא מיירי.

מאס יאיר חיים בכרך

רח שאלה לוי מ"ח דר בק"ק בחוקת פני ופל ק איז טשע
 בשול ויב"י מבני אורח ממנון וואך שחי"י לכמה
 וכמה ח"ן פונען אורח מפני פניו. ושמוען הול"ח פליו קול שבעה
 ז"ב במדינה ובספרים חייבים לו וספרים לו ריבים שכול להסמק
 בו ר' ואמר ופי' זה בלו בפ"ח ורודסין אחר לוי והז"ב נמועין
 מלהסמו והקבל נקשו שיטא בשול ויקם לוי משכני הרגיל בביטו
 פמיד וידע כל פסקיו שניד כפורי פדום בלתיים אם ידע שום
 אדם שחי"י לו או אם שמעון סוחם שלא הול"ח פליו קול זה וידע
 ללוי שבא"ח שמעון יאל כקול ויקם שמעון כד"ר שאם כדברך
 שאין אדם ידע כלל שחי"י לו אדם ופלא דברם דבר משכני לו שלא
 דברם דבר או הדי בלתיים שלא ידעם אדם שחי"י לו פ"י. כך
 סכל ממלי פלוי' כ"י הקטילה שגעים לו להסך ונשאלתי א"ח ממחי"י
 שכן לו או שמעון פלמו לכדי כ' אפי"ס שאינו פסק תאם מ"ח
 ים לו אורחם בעידמו. ומפני שבעה"ש שש"י היי"ט נחשו ללא
 פן המסכיסה בקקוי וולא היה אפי' שום ספר כי כדמחמי אורחם
 לא השכמי דבר להשאל בגוף דרין רק שממי הפללותי'. ואנב
 כמכמי לו שאפי' היה פסק ממנון ופוטלם ים עוד פסק אם שיך
 לא יגיד כה"כ דקרא וכל מה שסדר במשנה ודרח"ל מי"ר נשז
 במשכניו כד"ר זיקם שניד דבר דכ"י שמעם והוא עד או רחא או
 ידע דוק שידע והוא מתחם או אם לא יגיד וגשא שומו. משכ
 אם המעוקם מתגשכים שניד שלא ידע דבר פלוי להשכר אפי' אדם
 פלוי ידע לא קאי באל לא (וי"ט לרחם זה שכ"י גם זה מ"חכיו
 שניד אם ידע או יגיד שלא ידע דוק ואפי"ס ש"יל שאין כאן
 מכינים שמן וגרם מתכנסים ממנון וואך לו פוטל' בעדותו כ"ח
 פלמר אחרים ליתן כמ"ס הסוד והרמב"ם מ"ח ים ג"כ סברא הסוכ'
 דכ"ח דחי' ים פוטל' אם לא שגל' ידע דומח' דראס וקל ונמח'
 קל להקל מ"ח הסברא בחיבור פורס וככ"ח כד' א' שסעיד ונפל
 ד"ח פלוי אפי"ס שס"ס אלל הפד וולא רחא ופמ"ס בגי"מ ונכסי
 ס"ס כ"ס ווארו אחר שומק וואו וואל להגיד כלל או רחא או
 לא ריל דמחויי כמ"ס וואס' אפי' וואל' לנח לכדי כלל אי"ב כד"ס
 כרחה אחרים תצירו ונמנע להשיב) יגיד ואנב נפל כדממי נדון

דרכים מחשבות לכל רוח לא נדע אדם דרך הישר לפני אדם נח
 ילך למקום מנוח (באם אין לפניו סייר נקי ושמירת מצולה
 מכל נזקי הכספים ודאי דאם יש שום חשש מחשבו הרל מוכ
 למנוע מזה ומקומו אל ית ויפסד כבודו וימנעו כלל כמו וימנע
 לרוב סוד הלשון ליראי ה' וחושבי שמו כמו כמה אלפי אלפים
 גדולים וחסידים ות"ח שכבוד מנוחם בחיל ותמה בכל דור ודור
 מרוכים מניי א"י כהם וכהם מאלה פעמים חלילה שילדו לירק
 וינעו לנבלה. ה"נ מי ומי יחיה או ימנע חיו ממשלה חכמה זו
 הגנה למעלה למשל בני פחד וכלי שיפור במחל לחזי לה וירית
 לה כבודו ור"ל שירית נשמה קדוש' גם זכה ללמדו מפי מקובל
 שקבלה ג"כ שרבו כמ"ס של הראב"ד זכרו כפל פה"ק חלק עבודה
 סי"ג הביאו ספר מל"ח דק"ו פ"א. ולא יזכר לזה רק אחד ומי
 אלה וירכבה. לא ולמד מד' שכתבו לספרים והמה גדולה הדור והק
 אחד מהם כהם ויאל בשלום ופסח מי ממנו יבקש לכנס ולא
 יחוש שאל יאל בשלום ואמר רש"י ראי' בני עלי' והם מוסיף
 אם שנים הם וכו' אפי' למ"ס במדבר חכמה דף י"ד ודף ס"ו
 והאמת אלו שנים קלת הגאונים ידעו והבינו נחמיה זו מ"מ ודאי
 היו יחיד' סגולה אחד מעיר ושנים ממעשה סה"ו מסתירין חכמתן
 מאל' (וגם חכמי משה אשר הם מדה שכלם חכמים כלם גבירים
 נחמיה זו מ"מ לא גילו דבר מזה ואף הם משיג' כוונה שכתבירו
 כמה סודות במשנה וכו' המקובלים ובפרט גורי האר"י פילי פילי
 אם קבלה היא נקבל וחלילה לי להרהר אחריהם רק אם אין חשש
 חסד כזה אזי אומר שהמקובלי' סמכו הסתרים על דברי המשנה
 אז הגי' בסמך דברי בוכה על ד"י שופר [שליה מפי ר"ה]
 ובה"ט משה"כ לומר שהבאים פלמן כיוונו בדבריהם לזה כ"ס
 אמוראי' דגמ' אחר שמנמסם לכורות הסם את המעשה אשר
 יעשו' אם לא בדברי הגדה הממוהין שלי' פסק י"ס כהם סוד
 וסתר והם דברי יחיד בלשון ספר פ"י ברמ"פ פ' פנחס על כ"ס
 שהכניסו ס' כרכים ובמקומו' גי' אר"ה דק"ו עד קרסולי' כימא
 הביאו בספר שער השערים ספ"ו ובהם רבים מאל' משיב דברי
 המבנה שחידר רב מכלו פלג' שנחלקו כ"ס הש"ס שמירר רב אבי
 באר"ה גדולה של אמוראים אחרוני' ובפסול רב וכלם ברורים
 וכוונים למבין וימרים למולאי דתם מטיב חס"י לן שכיוונו לסוד
 אפי' במקום דשחק רב שהחליט בצל מ"מ כסוף מאמר יונם אלם
 שלא ר"ה רב לגלוי' סוד נעלה סה"י לו בו פס קבלה היא נקבל וכו'
 נקט מיהו בוא רלו לגלוי' דבר. ומ"ס במל"ח ד"ב פ"ב על דברי
 כולל בחי' הדם כמהל' דר"ה למה שלא חזר בספרי רשומות
 מלאכות הגגרות. אין בדבריו כלום שהרי דברו במבנה ובכונה
 כמ"ס חס"י שם במוקדם פ"א) ולא גילו רק לתלמוד הגון מסה
 אל פה ובלחשה וכהל' דתק' אין דורשין במרכבה ליחיד וכו' וכמה
 הפליגו רז"ל שם בהספדן ומשבו ז' רקיעין וכו' וסיימו במחשבה
 נמך כל מדרוש וכו' ודגש"ה דגל הריב"ז במרכבה אחר ה' לא
 גבה לבי ולא רמו פיי' וכו' ונאמר ואף נפר ולא אדם בהמות
 הי"ת פמך. הן אדם שמעורר פמה"י על ספרי' שחיברו מאחרוני'
 שהביאו מאמרים מהוהר וכו' ור"מ ותיקונים התמיהין והמה
 מקשים בהם ומדקדקים בלשון צמלה ומלה ומכארים כפי שיקול
 דתם אף שהם דברים העומדים בדמות של פולט מי נפן רשות
 לשלל משה' להמלי' משקיל דפשו במציאות גבוה מעל גבוה בשלל
 ראשוני' ושלש כאלהמות שם ג' מקורי' לפילא לפילא מהם כי
 מבוחר כוונה דלים מקום לא קיימא לשאלה. ואין קיימא לדרוש
 להקשות ולפרק ואף כי המקובלי' פלמו הרגישו בקושי' זו מ"מ
 אין חירוש מספיק והלא פד החשמל הן הן ממש מרכבה והם
 חיות אש ממלוי' (ולפי פשוט' הם פתח הכסף וכו' כספ"ל ש'
 נמינו' פ"ד נבי' י"ד דס"כ פ"ב ופח"ס שער ערכי כתיי' שרך
 חשמל) והם בשפה קיווה למטה מנ' ראשונות (ובספרי' שער
 אבי"ס ספ"ז מיי"מ מ"ס בתיקונים שחוקק' לא הס"י ולא ראה רק
 בעולם היל"ר' כמו נזיר חתם דשפות י"ש) ואין ראה ממאמר
 זוהר וכו' ור"מ שקבלו מפי כהל' דסבין ואל' ומקדישין פלוי'ס
 וכן הכן יוקי' דבאר רוח ה' ה' כס ומילמו על לשונ' (וגם
 בללקי האר"י וגוריו שקבלו ממנו פל"ס מפי פלוי'ס ילאו הדברי'
 ואף בלמודי' אופן לא ימלא דעפיו דבר מוכן זולם קריאת
 המלות

דוכה לה וירית לה הוא מני פלי' אשר לו מה טוב חלקו ומה
 נפ"ס גורלו אכזב למשל' והחמד למנ' וכו' כאל"ל בשדך היוחסין
 על השפיר שם של מי. אף כי מה אדם אשר לא פדע הן בשיקול
 דעתך ברחמי מדעמי' כן מפי סופרי' גדולים אשר שמעו מנעורך
 כן מפי ספרי' המדברים מזה כפיין הלימוד או כפיין הכוונה
 בהפלה כל יקר רחמי' מיך מ"ס כוונה דוכמי' כמחשבות
 החכמה הונה כמה ספרים וכמ"ס בהקדמת הפרדס והרב כפל
 מנחת יודע בהקדמתו האריך לדח' דעות הממרחקים ממנה
 ובידלו כחסיד בשליה דף מ' גם מסתמא יס' נידך ספר נחיות
 הדם שביקש להדיח רבים בדף ה' פ"ב וממד גדול כאר' מהם הרב
 מבריה ישי' מקדימה בספרו מנח' נחמ' שהאריך מאל' וקינן
 כסמיר גורנה רוח דעות שקדמותו לקרב ולא לרחק בגורם עירין
 ומאמר קרישין לולי דליהו גוס' נתן דופ' בכל דבריו כמ"ס שם
 דף ק"פ פ"א שאלו' לפעמד פל' שור' דמת אדם ממוך ספרו כי
 לסממ"ס יחשוב אדם ספר ויעמוד כ"ן מסכים לחכמה מה אף כי
 לכו כל עמו רק פונה לדרך החר' (וכמו שדבר ככה מילא לשא'
 דחושל ממש כי בהקדמת ספרו כוננ' חכמה ככס של שונה
 דדברי' קבל' לא יחכם ולא יכין והביא דברו הגאון מוהרמ"ל בספרו
 שורם פולה ודברי' ברמזין' בהקדמתו ששניהם קוראים סגור פל
 המלפפוס והמכנים נחמיה זו כלי קבלה פל"ס י"ש וגם היא
 זכרם נספרו שזכרנו למעלה) וזה דופי' ופנס בחיבורי' המהברים
 ח"ו ואיכפא חזינו מ"ס חרסנו אכזב סקדל'ס אכזב אסלסין והאגזת
 אכזב יוסר ובכ"ג שלימים וכן רבים כמנו כזה. סוף דבר היתה
 שביקש' ישה מדוברי' אמנם לאהבה פוז ומוקף חכ"ס אהר' שחיה
 מלוי' דבר נשמי אללי לכל אשיך' ריקם ממנוקש' וגם לא הי'
 טעם זה לגדוד מספיק לולי שמלחמי יתר נחוש' מקוץ כעמוד כרול
 כמקום נאמן לתלום בו כוא מ"ס היא הגאון המופלג כמורה
 והחסידי' שכתב מזה כספרו הגדול שמן המאור ס' כי פשה
 ומסכים לקבל שר על הפרישה יוסר מעל הדרי' אסמיק'ס לפיך
 כסוף דברי' ועם כל זה גליתי לך דפמי' ברל'ו ושוב וכתבתי כפול
 שביא דברי' כבור בחינה' פסס אחר פסס ולא תסמך' ואלם
 הפכתך כלל וכלל על דברי' לא אמה ולא אחר שיחמדו לו דברי'
 מאמר הוא כי אין הכרע' ושיקול דעת קטן כמזי' כדאי להכריע
 ושימשך אדם אחרים. וכוני' אומר ברפד ורפת מה שאומר נקיט
 מעין מבני כבוד טחא הדרוש וחסה למשל אזי המקשי' לקולי'
 דרמיה פלי' לימוד קודש הקדשים הוא לנסיסה לארמת קודש דוכמי'
 דתם ואכזר' לא אחר ה' אלחמי דורש אומה ויהא מוכן
 לשכחו ולא נכח לנסלמה בקדושת מפלמה כי ידוע הוא מפי הוזהר
 וכל המקובלים (פ"י כספר מוכ האר"ן) כי רק בגלוי' וידוע מדברי'
 רז"ל גמ' סוף מפי' כמזי' שהר' זולתם כאלו פשי' כפי' ואין
 לו אלוה ואין מפי' חיים רק פ"י גלגול מחיל' ואפילו שפחה כלי'
 והמבנה ר"ה כלי' הוא בן פה"י ובתדרש אין חכמה כחכמי' ח"י
 ואין מורה כפורם ח"י ואמרו אורח דחי' מחכים חד מיין וכו'
 ואין מפי' פ"י מלך המשחים פ"י ספיר שער אכ"ס פ"ה ויש
 בה מלום פילי' חילוי' הנובין שם ולא בח"ל וכלי' ספק אשרי' מי
 שזכר לישב בה ולקמות בה שלימות כבור' ובמלום וכו' רח"ס
 מ"ס הפוס' גמ' הרי' דק"י פ"ב בקול' נמך וז"ל וכו' אומר ר'
 חיים דפסיו' חיו' אכזב לדור כלי' י' י' כמה מלות הפלויות
 נארן וכמה מושג' שאין אלו' יכולים להיזר' ולעמוד עליהם עוד
 שם של מ"ס הוא אומר לפלום וכו' חיו' כוכב כמון הזה דליכא
 סכנה דרכים פכ"ל ובה"ט כהר'ס בן הרש"ך הביאו הבי'
 כלי' ס' פ"ה וכתבו שם כש"ס. עוד רחמי' בספר שאל חיו'
 בעל יכולם שיכול להסתפק משלו כדור' לשם סוד יותר שיאמר חולה
 סן פ"י חסרונ' לא יוכל ללמוד ולקיים מלום ה' וחלילה פציונו
 יעבירו על דעתו ועל דעת קומו ובכ"ג זכר הרב החסיד הגאון
 בשליה וכו' אם הוא אדם רך ופיוג ופס' כח ורפיון המזו' ויש
 לחוש פן לא יוכל לסבול סיני' דרך הרחוק הוא קור חזק וחוס'
 מופלג ק'ן וחורף וסכנה דרכי' שזכר החוס' שיש על כמה פרים
 כן ימ"ס שיש סכנות רוחות ומשגרי' י' הן במדבר' שיש סכנה
 גמ' שרף וטקד' נלחמי' וליקסי' והנוכח מן הדרך הישר (כי
 פל כרוב אין דרך כעשה רכר וטרפ' ועל מסס שנמלא י' כמה

המלכות והמלכות ופירושם נשמיים וחליק דברים פנים בחינות
ומשלים ואחרים רבות שלא נכון פירושם נשמים זה לא יספיק
לישג דמית כי אם נקבל ואחרים כשלים זה שלא נכון מ"מ
אמרו לא נכון החיזו אך וזה נכון באופן שלא יהיה כמובן שם
סמירה וקויה וסירות חיו. והנה אף כי כהל ספיר לגדל קדושתו
וחסידותו חסר מאד כחמה מקומות ומזכיר מאד על מחשבה וזה
של סירוד ונבול. וממשל משלים כמו שפשה דכס פלא ודכס פיר
ובכמה דוכס וכו' דפיו רפיו מי יתן ויפיק המעין וכו' ודפיו
ספיו מי יתן ויפיק המעין וכו' ואף אלו נאמר מי יתן ויפיק
פניו רוח ממרו עשכיל ונבין שורש הדברים בלי נשים ען חלמה
ומשורשי דם ובאשר נבמיה חין אלו נשמים בזה מה לנו להפיק
פלאמי לירי מבחנה וחקירה וספירה ויש כי נבני חיל פליד
הובא בהקדמה ספר טבלות חכמה דפסרו על ספיקות טבלו
דכרי המקובלים שבעה הדרישה יתחדש לאדם ספיקות והסתר
הספיקות לא יבטל אלא בהקדמה רבות הביאו בהקדמה ספר
טבלות חכמה כי יש יתמי דפסמי כאנו על הראשונות ארי מלפנים
שקרה דפמינו ליייר רוב שרשי דם לקרנם אל השכל כי קשה
ללייר בריאם יש מאין גם קשה ללייר דבר רוחי שאינו גוף ואינו
כה בגוף ולא דפס מהום נשמי ונשמינו אשר נקדמו גם חיל
דבר שאין לו סוף כי בהמשך זמן או בעל וכן מי יתן שפלא
מבדור ודכס כלה אף הקיטור כסם יס' ולרשם הרמזים לא
נקראם אשונה רק המעוררים בלב כמ"ס חלק א' פיר האנשים חללים
לוי קד שאיך חבדו לגמרי אכשי חממה והארכנו פנים בחיזוי ימי
והוכחנו שם הרמזים לא סיל שאין זה אשונה רק שניה חממות
שלימה כחורה וברורה והוכחנו זה מדבריו פלן שם פליד פליס
וספס לוי והכי מוכח מ"ס בחוק ב' פכיד ופכיד מ"ג בן אלו
סוב לו האשונה בלי שום חקירה ונבין פי המלות של שיר יגדל
כמשפטן ונחיק מאד מן החיפוש כסם פ"ל החקירה ואף אם יבא
כלנו שום ספירה כסם מאד השכל ידחה ככל כמו ספרם השכל
מפני הקבלה מאכותיו ומנביאיו ומאדחיו המקובלים מים והסם
הכנסו לחקירה נכמה הקבלה ככל עם וכל שזה יבא לייבוי
ספירות מפעל ותרץ פאורי וליי נתיבות וטן שפירם וליי
גם למארים ונבולים והספירות והספירות ואשר וקדו לורא פלא
יספיקו דברי המחברים לישג דפמו וכאשר הפלא כלבו ואשר בספיר
כי גיב פני חלוקי בחינות ובקלם מקומות יובטו היסב בן אלו
נאמר שיש שם בספירות פ"ס שינוי בחינות נר פלה או פלולה
ממנה או מאד פלולה לכל בלש כי פני שינוי בחינות שינוי בפלם
דבר במציאות מפני שינוי בחינות חיל להולמו לקור דפסמי כי
פני שינוי בחינות חיו רק שכלי כסם ובמאמר דומה קלם למאמר
המאמר ואף גרסו שינוי בפלם ומה גם דבר שאסור לומר כי
שום שינוי וכוונת בזה כי נבארי מאמר ד' כי היה ובמיל ח"ב
פכיד ובספיקים מאמר שרי פילא וי"ג ראוה לדברי חלם ורמזי
בקור פולס הפיקר למחירי ד"ל חיל והוא כדבר חסידיו דיו
פ"ל חיל ההסם הקורדחרי מדבר כאלום הסבו וסם ל"ל בחינות
לכל החסם האשכחי (ר"ל הארי) מדבר בעולם הספיקן ושם טבל
הלשון כפופל וכו' נראה שהרנים פנין לשון בחינות שכתב בספיר
במקומות חין מספר ומ"מ לא זכר מ"ס שנקלם מקומות יספן
ובקלם לא ומה שמחלק בין פולס הסבו לעולם הספיקן היא נוסה
פליחה דפס מ"מ כנסה לא לורל לה ולולי דמיספיקל אמירה
על הגלון כפל הספר כמ"ס רביי נכסם על ה"ס הרמזין ביותר
מדלי סקס וכו' במקומות שמעורר ומדקיק ומקשה וסדר מפרק
מדפמי' דפסיה (וספר לדבר מ"ס בהקדמה ספר הקדוש מן
החיים הביאו קדושה חיל הגזיל) דלחן דברים הסומרים בספיר
ספרים ונמי נחיס דומים לדברי ש"ס ספיקן למדפמינו מה
שנפיקה לו כסם כן מאד הדבר נבאמו או מאד ספיר הדבר מירי
וכי לא ממאמר למאמר כי מסור לחכמי הדור ואינו דבר כח
במציאות כנסים חזונה האומר וכן בשאר חממות לנד מ"מ
משיב במציאות פלין גורל מרוס וקדוש שאף הסבום הספיקן לגדל
יתשב כמ"ס נביא חיל פלי' (ומלד הפלגה רומזם וסבולמו וקדושתו
גם הספיקה גדול מהחוקר בחכמה הסבונה גם מלד שאין כנאמל
כלי האר-ספירות מאחרים כחם אחר מיי' וביה אף שכתב דברים
לד

המלות) משיב אלו האחרונים המבטאי' לבאר דברי החזר החמומי'
וכסמלים ולפסמים הם כסומים אלו' אך יספוס שכל האמשי
ומה גם דדורו' האחרונים למלא ספר דבר מאד הסכרה ותיקול
הדפס. והנה אכודי כאר דל דון ממעל היל אל המעל כי המעלך
כר אל מקום ה' כסמם הסודי הוא קולר המשיג ופומק המושג
ארימי הסולמו שם סומם מושג' ככל השגם חכמה כמ"ס נבי
חלק א' פליד ובספר כנסתם חכמה זו שם מרשו' הסכנה חכמה
פני' ה' מאד מלום הלשון כדפס כלשון סוכר ה' מאד המעל' ה'
ג' מאד עומקו [ה' מאד רבוי ספיקות ספרים וספרים שדפוסם
ולפסום הלוטרים כסם לא הונאו ואין מסיר המעשולים] ופל כלם
מה שחלק גורם שחלם מנדי בן השכל להמחלק ולחלם
הספס במהלך רב הוא חלשם כח המשיג ומסרון דרך כחשה ויש
משק ספוס בדרך הוא בחינת ספירות אלו שכלן ובאמם לא נכון
ומחשבות אדם כנסתו המה הכל וריק ומה שיש דברים חוים
לכמה אדום ולא ידע הכולך חזו דרך ילך למקום אשר ידעו
ויקסם הוא ספירות דברי המקובלים לפסמים דברי החזר פלגן
ואף אם יאמר מקובל אחרון לישג חין שום אדם כדאי לזה דדורו'
האחרים. הן מה שמחלקו המקובלי יחד הן כסדר חלילות הספיר
הן כסדר ספירות י' ליייר ב' קוין י' דפוס פניולים זה מן
זה י' כדורם חילן ידע וכן נרמזים כי מבואר שיר מאמרות
שנמסרם הם י' ספיר גם מקובל שפשה ימי בראשית הם ששה
קלום גימ' וכו' ואף כמ"ס שניסם כי ה' מאמר' ה' אחר
כסם ימי בראשית ופסמי כספיר לישג זה אלו מי יבא ויגיש
לפסום הדברים ספרם ויסודם מ"ס כשפר שם האלילות פ"ג פיר
וכן מחלקו בספירות כסר ובספירות דפס אם הוא מן מן יד
ספירות ומי האים כדאי להכריע כחד כסם או חסם ידע' ספר
לקיים שיהם ודברים רבים כנסה וזה הרנים כפל בחינות דם
סוף דים וימי כפל מרף לחכמה דכ"ס פ"ל חיו מספיק כלל ולא
מלד פמה כי וכאשר פיו פסם כו שאין לסמוך על דבריו ד"ך כ"א
ארימינו למיל ולא זו כללד אלא שדבריו חסם אחד כנאמו המקובל
ידע ונבין חסר ומזכיר מכל שמן מחשבת פניול ודבריו מאמן
ילדו ספירות ומכוסם ובספיר שפר מהום והנסה פ"ב ופי'
בגדל קדושתו והסלם הסירות שפר והארי שלא נמשך סירוד רק
כל ספירה כלולה מכלם ואף מ"ס זו חסר חו דין רק פ"ס רובי
ויספרו ובשפר המכריפין פליד כסם להדיא כספיק ובה"ס האריך
במ"ס והנסה בשליל' דין חסלו מבינה ומפני חסאיו ופוטותיו
המנדלים לא ירדו לחמלם ותכלים הדישה והמוכן ובא"ל חין
מספר אף שכלי ספס דברי ה' כסיו חמם וקדו יחיו. וזה שיש
כמה ספוס נחם שרף וספיק וסוללים ובחזום ואנשים רקים
ולחמים עד שיגיש לספס אכדון גוף ומעין הם סכמי' נפס ודוח
ושמם וגוף כי יפסם הן פ"י שילך בדרך מקולקל כנסה ויחדם
דמיונו סכדום דחזום כוסום ויש סכנה פלומה לו ולכל פולס
כמ"ס סוכר שדורל רקס שוא ומוקף לאשם אורים ופס"ס כסדרי
מאמר ספר הכרי זכר בהקדמה מנחם יהודה הביאו כס"ה
ובמאמר להכמה ד"כ פ"ל למלח על השניותם על הפוס' כנאמי'
מרכסם וכו' מבואר בספר המגיד דלא יפסם החיים על שפשה
דמיונו כפער ספירות כל זה מיייר במקובלי פל"ס מרכס כפלי
יראם חסידים ואנשי מפשה ואם מאד שחכסם מן עוד מדפמו
יסהם ה' הסוב יספר משיב כון אף מסוררי קבלה פה אל פה
מחוקרי שלשום המפשה והפיון משוללי כחממה הדישה ככללות
אשר חוב מוסל פליס להכין משכ"כ סם ביאורה פשכפ"ס להכין
ולחזותם מאן דפיל כלל כר לפרסם ויכסל בדרך חיו שונג רק
מזד וקל דפס ואין סכד חלסים לגנר פירי. כ"ס הסכמי' המפיו'
לו כנאמר מוכרח לדבר כמספר במקום האחרים המחלק ונשמות
ימן ושגלם פיסם ואחר ודמיון אכרי גוף במקום שאין גוף ולא
דפסם גוף. ופנין המפסלום והספוסם ספר ודין סוב ורם קדושה
ויספוס אשר קרוב לסק חיו וחלילה שיפסל דמיונו כל זה
מקלן וסירוד. והנה כרמזים הפליה פלה הגדיל מוסה כספרו
מי כר חלקים הראשונים לבאר חין יוכס מה שמכרו כמכני
קדום מלום מורים נשמיים וסכומים והמפסלום ודבריו נכוחים
לפנין כי הורטו חין נבין המכוון האור משיב להרבות במציאות

כלל זה כהם שהם כעשם במלכות ומעט מחזיר מעכסם מכל
 שלא היה בו מחלוקת [פי' שבוטח רי"ת] ובאדל שכלקו חי פס
 חכמי איה בגלגל קבוע וכו' ופי' כמי חז' ספיח ופי' וחלקו
 כהנאים כהמלך החזק בלילה אם למעלה מכיפת הרקיע או למטה
 מהארץ ופי' כסוגיית הש"ס כהמ' פסחים ופי' והנה לפי דעת
 רוב הסוכריי' שגלגל פליון שכל גלגל הכוכבים הוא הסוכר בכל יום
 ממזרח למערב והוא כחזו מקיף כל גלגלי שבתוכו והסוכרים
 ומזלם ובכללם בגלגל חמה ושלם מהלך החמה בגלגלה הולכו ממערב
 למזרח וא"ל לבאר קצותיו וספיקות שילדו מזה מיוצא אריאל
 וקסיה וראוי שגם הנכנס והסוכרים וסכנו בכל לילה במזרח
 וממזרח למערב ופלי פלי' מבוטח כאלה) ובכלל המעל שיש בדרך
 הרחוק לאי ממשלות כסל' טראיס הרים ונכסות ואנמי מים
 שאפשר לקיים ולבאר וולסם דרך ישר למיר הכני הנומר בדרך
 הממועט בדברים המכרים אף שא"ל שלא יבואו ויפגשו בו קאמס
 כמיס א"ל לריש שילקס במלקס ורהיטא מימ יורט בדרך יבחר
 ברם נמיטו. ובנמשל הוא כסות ושגילות שכלו בדפוס כי רבו
 מאד בדפוס כספרים בגדולי' שני פליה הלומדים כהמם מעטים
 הם ואזכירה רק א' מהם כמיס ריש שפר פלמס וכלים כשיפור
 קומה פ"ו ולי' פ"ו כמבואר בחיים דליה פ"ס דקרא פ"ו ודק"ד
 ע"א גם ברוקס שפר קדוש הימור דליוני בראש' ד"ח פ"ב ולו
 הוה כדפוס פמיס ימיס ופמיס פמי יחיד פגילה פיקולי למכס' ו
 וליוסם של פרשת דרכים מעיר למיר בלפון כי ימלס הטפס במשל
 היל מן הספס בדרך לילך מעיר למיר וממקום למקום עד כי
 יבא ויגיש למחזו חסלו ויגל מן המכוכה שהיה אחת ממעשיות הגיל.
 מימ מאחר כי הרשימות והליוסם אינם כדורים ומכונים של הרוכ
 רק כחבו כרמו ובכפסם גדול וכלשון משמטם לכמה פמיס והכנות
 שותם טרין לא יאל הטפס מן הספס ואדרת לב ובנמשל הוא
 כספרים שיש לכל א' בדרכי מקומות שמיס במקורס וחיוסם
 ופלמס כ"ס כמלות לשון הקודש שאין לך מלס שלא ממל' שרומ
 לכמה ספרים שותם כמיס כספ"ר ריש שפר פרי כיטייס ואס
 אין לך קבלה פליס וביאור הדברים והשומן יחד שאמר נכד וכן
 לא מוכל לסמוך על גמטריא' שהם מראים פמיס לכל לז לכוז ולמוכס
 וכן ממל' כספרים פלמן ככסי כמיס כספ"ר כמה דוכס' .
 ומשם מולא מכלל דבריו שולאי הפורס לגמרי מחמם זו כפיר
 מחיו וכל שחי שחני שנלמדו כהוים ולמד' אחת ולדק כעקבליה
 פליס ממומחה שני' קבלה כמיס הראכ"ד והרעבין כיס אשר זכ
 לשמוע מפי קדוש פליון. וגם העקובל האלבי ריכ' בעל עבודת
 הקודש חלק עבודת פ"ג שהשיג על רביו כסיס הביאו כס' מורק
 לחכמה דיי' פ"ג וגם א"ל הגזיל זכר זה ככסי' מיי' כדששם
 ממש כחלק פ'. מה שלא מליט בדורות הללו שאין הלימוד מפי
 סופרים שקבלו פליס חכמה זו רק מפי ספרים ודאי דלא כל פלי
 שחין כספרים שחברו על חכמה זו ואינם פליס בקנה א' בעין
 הלימוד כהם. ולא מאד מעלות המחברים וידיעם חלילה לי מזה
 כי איני כדאי להכריע ולחלוק כבוד למעט ולרבות במשלתם זה
 מזה מימ פיון מיס כהקדמה ספר ממחם יהודי הביאו ר' יס"ר
 כספרו מורק לחכמה דיי' אף כי ודאי יש ויש מעלות ומורדת
 וחילוק בדיעה רק שאי כמיטע ידיעמי לא אבא לכלל זה וגם
 מכיס לא נסמק בלימוד מאד פליס הספרים רק מאד כלל החכמה
 לכן גם דברי אמורים כספרים המוכהקים שחברו מכצלי קבלה
 מומחים שמן המפורסם שדכריהם אחם ולדק ובאלו נקסם האי
 כללל בידך שכל דברים האמורים כספרי המקובלים שחברו בלי
 מחלוקת בדבר וכלי חקירה [פי' טורי מ"א ס"ס כ"ו וכס' קי ריש
 מ"ה וס' ס' כ"א וי"ח] והנשום קדוים וסיהוי ויוכו לך פשטן
 של דברים וחבור הדברים קשרם על לוח לנך ויהיו לסופרות בין
 פייך ואף כי יקרא לנך דברים הנראים סמנים מאד פלמו או
 מאד שנראה חלילה שיש סירוד ומספר ונשמות ושימי שקבלם כמאמר
 לאמן וסאמר בלכך כי קרה דעתך וידיעך כשומק הכנה מבלי
 ששקמקס חיו כלי' משרי הרם החכמים כיגל ובכמה דוכס'
 שריס גם מאד פליס אמות שפיקרים א"ל לירד מאד שכל האשמי
 לשיורסם אכל כשיסות השמוקים שדכרי המקובלים דשקלי וסרו

והקשו ופרטו וסרגישו כהם דששם לפעמי' סירוד ונשמות ובקשו
 לישב הדברים במשלים והסבירות והמיסם מעיקול הרפס לא חל
 מהם כי הם ודאי לספנות חסידותם וקדושתם כיוונו להסיר מכל
 ממשותם פגול ועון מימ דכריהם לא זיגלו ולא ילינו לאביר דורות
 הללו והולחי שלא יזקס אחר ששסמו ספס הספיקות והוא נמיס
 רשום לחקירה בדבר ויש לחוש שלא יספיקו דכריהם להאיל סמטיין
 מן השקיעה כשומק המכוכה וכמיס' לפיל כסם המ"י וכן בכל מה
 שפרסו מאמרי הזכר הסמוסים מאד פלמן או מאד הספירה ממיס
 כמקום אחר וכן כישוד וחבור דברי המקובלים הנראים סופרים
 וא"ו או שסם נד הזכר ורימ וסיקוי' פים הסכרה כחכס יודס
 שפר דבר יסיה מחבר הספר מי שי"ה מהאחרונים שאין לסם
 קבלה פליס חל לך מהם כי אין מולא לשיקול דסם אשמי ככאלי
 כג"ס ואריך כספר של המקובל האלבי מהריכ' כפסדס הקודש
 כחלק ובכמה דוכס' אף כי השיג על מיס כשיס הריכ' כסם
 רכיו נסיס כמו שזכרנו כמקור אין ממס ספירה לכל מה שכחכמי
 וטורלי גם הוא מורה שיסס למ לספסל פיד זה הפיקס כי בדכדך
 כמחלס ומחורי' סם אלוהך ודאי כוונס הוא קשה יותר מעשוקס
 מחכבכך בלימודך וסכמות שהזכירו כממס כלס ישנס סם כסותם
 הספילה והנה כוונס היחיד כספוק שמיס יש כפנים כרנס אין
 מספר להם ופי' ספר הקנה ואין לך דרך כוונס ממ"ס מדריכס
 וגלמדי' כממס א' ששום ומשקל לכל בגללו לוו ולכריס וכמכמי
 זה אפי' לגבאר דכומך מלל דסם וירלסם סי' כיס לרפחיתס ממך
 שלא יכוין רק לסיכס כל סיכס כורס שמיס וארץ וכמיס גול מל סי'
 דרך ובסח פליו והוא יסשה והוא מספיק לקיים מיס דספילס
 ולהשלמם המכוכס לרוב פס ה' ואס זה כוונס כיס שירחיק מלומד
 כפי' מחימם ובקשות שזכר כהם שמות ספרים וכיטייס המיוסדי'
 על אדרי קבלה שפסען של הדברים מורה סירוד ונשמות חלילה
 והנה מקרוב יאל לדפוס סירוד פסילה משיח מומק כמורי' ובידלי'
 סי' והדפוס בו דברי מוסר רכיס לגבי כפריס וכ"כ כהקדמתו שפיקר
 כוונסו להחזן כ"כ וכאשר הגדיס למחורס כ"כ כהווייס סי' סירוד
 פסלה ולפי א' מהם סיס סירוד פסלה חדשה מעידוריס כריל
 שאלוי אחר מהם שאמרס ג"כ מיס המהבר החדש שילמד לפי
 החמס חפלין ולדיסם לריס וכן כממס דוכמי לסי יחוד הקכיס
 וסכרימ' פי' הסוה פמיס ומלסם ובאשר כסלמי לם שלא לממרי
 הדברים רק למיח מוסלני' השיכרי שלא יכסק לאמרו וגם לסכין
 פמיס רק לחיד לו סי' המלות ובאשר דויסיו שריס אסו ואמר
 כדפס ודברי פדס המקצילים וברלוי' דסקי כוונס אמרי' לספס
 דשמו שילמין לי כסן דקי שנס ארי איני מבין סכלים דיסר
 דכריס אלו ופריס וכן כאלמס ואולי לא ידסו ולא יכיו אס כל
 חכמי הקבלה דורטיס אף המלפליס והמכמיס כקבלס הארי' ובספ"ר
 שפר ג' פ"ח לא ידסו מה הוא. ומשם לא ולמד שאמר למדס דבר
 ולהבין דבר חדש מתוך דבר הנכתב כספר מדפסו סן לא יכוין אל
 האמת ויטיה בכלל שיסס פסל כמורסר אמנס לבאר פסוקיס מיס
 מ"ס המקובלים שהקדמה קיומה וסוסכמת רק שכל זה מבאר
 הספוק או אומר שגרמו בו פים הנמכרי' רימ וסיס וחילוי' אסורי'
 ודרוס כרמיס סכ' כספיר שפר לי ובספ"ר פ"ח כוונס ריפס הוא
 רק שילמדו בדרך אפשר לא להחליפס הדבר כמיס לפיל שכל מלס
 כמאורה וסדכרי' חילי יס' (פי' קסיד מומס והסכנס פסיכ ופי'
 המליוסם סס"ל גם כס' ג"ד שס) לו פריס מראים לכל לז ובמקומות
 שוני' ואפי' כמיס השמוס והסמיות פלמן ואפי' מילוי' סס כן ר'
 שהידוס והמסירסם שד' מליואי' פ"ב סיג מיס כ"ן סן כמכמי' כרי'
 ת"ס ומלכותם נמליוסם פמיס כספריות אחרים ובספר שפר האלחוי'
 סי' דסיס פ"ב אבאר פ"ב סיג שריס כהכנסה ופי' שך פליס שס
 ס"ג סם האופיות וסם פ"ב סם האלס. כ"ס כקוד הכליות כריל
 שלפמיסם מלס שספ"ר מורה חסד וסוד וקדוש וגממרי' שלו היסך
 כלס זכ"ס אפשר שרומס על היס"ס כקוד הכליות סוד מדס לילס
 כיוס והיפוכו והסיס סרו וילדו אפילה סרו כקוד גם אס זה לפומס
 זה פסס אלסיס וכרי' שס פ"ב שולא כחסד וכאספר חסד
 מיטיותו ואופיות גממרי' גבורה . וכן ארי' ג' גמורס ואס כפרי
 אריס כחסד. ובחסד שס אכניסין שס כרלשון מו' אכני סקל שס

של מיד לי גי' שור שהוא משמאל כדמס' ואלו הם בחינות כאלה וכמס' בספר כחמה דוכמי וכפרס בשער מהם והכונה פירא וכן מלאמי בספר כחמי יונה שאלם אפס' להעלותם סוק מכאבי קודם לרמז רם וס'ת וגממרי' לשמות הקדושי' ופירי' פלזרים מה קוד ומה נחש. ולא יחמי האל אדם קונטרס חמה שפלה בגדולי מהגבו מלי מפליחא בלי קורה וחיפוש וכליו חמן רק בלילי המפורס אגר הכחמי' בה על משכבי בלילות והס פירי' פלזים דוגמם מי' בספר גינא אצו וספס על וטבלה שמוקום והמובחרי' שנגממרי' סס אומן המכחמי' בלי דוחק ולרך חשכן המיק וסס הבולל והטבל או סס האומיות שבה דחק הרב בשל המורים וכממה מקומם כבי' או שאלך לרף כי מי' רמזים רים או ס'ס מולס בממרי' ובכס' חלוק' אומיות רים וס'ת סס הגממרי' או דברים רמזים מאלס וכלם לבלום הזמן בהס אשור כי ודלי אחר הכיפוש יראה וימאל אלפים ודברים ויהי מלאכה ואינה חממה רק אגר נמן סי' כלבס והוא מופסס ויכח בלי דוחק אל ישלך אחר גיו' רק יכסכו לזכרון ויהי כפיניו כמולל שלל רב כי הוא סי' סוד לשמחו חלק אלום ממפל שיש לו יקסס וטבול במקום גבו' וקודם יאמר לי. ויפחה אחי הכס גליסי לך כל מלפוד לבי והפכרסי כל מודי על פוך רק כי קרסי מאד מאד והיה כחמי להאריך ספר ידוע על מה שכתבתי רק כי משא המאגר אינו סובל אריסי' והקלור יסס ומשוכה מפסי כבוד המקום ביה וכבוד הכריות ואס' המלך בגורם פיוק ודפמך הקדושה והרמזה מדעתי חולס בחינמך הסכממך לא פחלים דברי' ולא פלך אחר דפמי ופלאי ואס' ינסת ופיוק וטלאס דרך פולס כי ותכח דרך אחר בסכרפת שר חלקי בסומר הכיל הודיסי נח את דרכך חולי ישרו כפיני ואכסל דפמי אפסי דמחך ותרמיך שפמך כפמך ופסס מבקש שלומך . ספרוד יאיר חיים ככרך

וזה לשון קדושה וא"ל בגזיל בספרו שמן המאור פרשת כי משא

דודאי מילמא שכתבתי בשם החסיד הר"מ גבאי דכל מי שלח קיבל סמרי מורה מרבו וחיפוש לשוקלן כדפסו פוכר על לא תפסש לך סכל אמרתי סס לבי לאורר ולהוכיח על דרכי כבי אדם בדורותיו ראיסי פוללים לא ראו אור. יאמרו חזוסי ראיסי אור. בקרנמ טמן השאור. אפרוחים שלא תפסחו פיריסי. לא ידעו להכשיל דיי מורה בלימודיסי. כלמי מבייסי. ואף להס דמיו"סי. לא נפסיס ולא בחייל. ולא כסוד לא שרק ולא כחול. יפשו להס כניסיס. למוק כפמיס. באורה לא פלולה לרסם דרכי הקבלה. קונכסיס לימודים כוזרי. לא הדר לו ולא פואר. חוכבי מחשכס אף. מוסיין חסא וסון. לכס מלא סוללום. מבקסיס אסור בלימודי האלילות. הקרסר ילס יפלה ידס. לפיין כספר הסדרס. פועה פסל ופמוס. כמקור כס' כסוי יוס. יס דורסיס לגנאי. פ'ס מאמרי מדרס נחיי. כרסום רוח ויכסום. ילמד מפרכס אלסום. אף ס רוח סהורה. יפ' בלימוד שפרי אורס. קונס כחדק. יכנס כפפרי לרק. דל כמיס והלך. יסכן כממך המלך. מלא פפריס כגודס. יסב לפיין כס' סכום הקודס. להר"ס כן גבאי. ולס פוטס לדברי כחאי. וכסי הרקניסי. מפרסיס ומקריסי. אים זכס מכיסיס. לחקור אחרי ספרי קבלה הכרפסיסי. גס אחר כפריס וקונטרסיס. דברים אשר פסיק יומין כיסיס. לא ירגישו כממה ספיוס חיוסיסי. אשר נמאל למחפיקסיס. סגוניסיס וחופסיסי. וככחלסם משרי' ומחליסי'. שיסום וסיסום מחפיקסיס ומחפיקסיסי. יחשו וימארו רק כדי להשיג כפסיסי. והקויסיס אלים וסוכריסיס סהחריסיסי. להכין כל הכסודי' לחי' יפ'ס ופסום ופסיסי. הן המס הי' לבדי למקור מפל. מי ככס יפ'ל. אס מחמך שוך כאל. סוד וס מופיל. כי א זכס שסו לבזיל. והכל בס' התקום וטבול. הכר נח מי פשה ופסל מי מדר. מיס כפסל. חמיסיס המס כפיריסיסי. וסח מהשכיל למחיהסי. ואפי' בגדולים אשר בארץ. מי שילס סכסו שסו חריף וחורן : שמוק ומחודר כקי כחדרי מורס. אף ככס שכלו להשיג כחדרי מורס. כי אס מסי זקן ומורה. ולס אפסיק מ"ס הכר הגדול בגלון מכרמאלי' כס' מורס הסולס חי ס"ד חיל אמרסי פס לפסום לה' ספרו מורפך כי כסומס הדור נחממך כ"כ שלל ראיסי מימי

איש מקובל ידוע הדבר על דוריה מלך הקבלה האמיתית ודברים מהשגח פס כל אי קופץ ללמוד פריין הקבלה כי היא מלאה לפיסיס ובפרס בדברי האחרונים אשר גילוי דבריהם כספריסיס כביאור ו"ס בזמן הזה שדפסו ספרי הקבלה כגון כוזר ורקנע' ושפרי אורה אשר על מציין מסבוק כסס והכל הוא מבוואר לרסם המפיין אף פ'ס שדכריסיס אף מוכיסיס פ'ס האסם מאחר שאין מקובל מפ' מקובל ולא זה בלבד שסמכפריסיס יריסי כס אלא אפי' כבי שאין יודפין כין ימיסם לשמאלס כחסיכס יפאלס אף יודפין לפרס סדרס או פרסס כפירסי קופלן ללמוד קבלה וכל זה גורם להס שסוד יסום כסומס נחממסס החכמה כ"כ שאספירא בליגיא קיסי קיסי קריא וכל אי שראה כס מסס מספאל כס ודורס כריסיס וספיר ליסן אס דרוין וכחלסם שחקרון יריפסן היא חקפון וכמס לא מלי ולא מרגיסי כסכל ספרוס מכל כפסס כמממסס ולא יקסס פליו מאומס אכל המכפריסיס ידעו שסמכסס כס היא רכס סחק וכוסי שכי' הרמנץ כהקדממו לפי' הסורה פכיל וזיל הרמנץ שס ואלי הכני מביא כברים מאמסס והיא כטופסס פלס הוגנס לכל מססכל כס' הזה לכל יסבור סברא ולא יחשבו מחשכום דבר מכל הרמאי' אשר אפי' סוכב כספרי' הסורה כי אפי' מודיסי כחמסס שלל יוסו דברי' ולא יודע כלל כסום שכל וריכס זולמי מפ' מקובל חסס ללחון מקבל מכן והסכרל כהן אולס. מחשכס מופלס רכס סחקן מוכסי' החופלס. אל יאמן כסוא כפסס כי לא סבואכו כסכפרי' רק רסס כי ידכרו אל סי' סרה אשר לא יוכלו כפריסי. אל יסרכו אל סי' לרלום כי סי' אס אכסלס הוא אל קללות והוא יראה אס רליו מבורמו נפלואס פכיל ומיסי כי ידכרו אל סי' סרה כס"ל כסכ הכיכסיס כפסכס סי' קרי' וזיל גס כפפילס ימי' יס למקובליס ככל אי' ואי' כיוסס לספירא ידועה וכל זה הוא זר מאוד כפיני מי שחינו מקובל כמכסס וחופריסי שזה חיו אומיסי סיניס וככר שפסי' אי' מן כמספ'לסיסי מספר כגומס המקובליס ויהי אומר הוטריסי מאמרי' השילות וכמקובליס מאמרי' ספפוריסי פכיל וכסנה רכסי יכסלו מי שרזלס להכין מדפמו פ'ס ספפריסי סקלור דכריסי' וסמכו על הכיין יודע מפ' מקובל מומחז וולס זה יכא חיו לכנסיסי כספריסיס וליסן להס שיפור ונכול וי"יר כשכלו דמוס וממונה כמקום שר כי לא רלויסי כל ממונה. וכ"ס שאני סי' כרמנץ על הסורה שכי' כל דברי' כסכליסי הקליר כרמנץ לכן הזכיר שלל להכין כגון מדפמו מה שאין כן שאר ספרי' הקבלה בילרו דכריסיס הלא מרלס כפפרי' אורה כי' ככל דף ספמיסיס וסלס לשון הכני רומס וכי' וכן כסי' כחי' קיאר מאוד ורגיל על לשומ לומר והמשי' יל יכין כ"ס כוזר שכל דברי' נפליסיס וספמיסיס סנור ומסונר. חיל הקדמס סי' פן החיסי סס היום שכולאי' כדורום האחרוניסי האלי' יספרמחן מהאי חבורא אף ססק כי מי החכמה לא יפגלו לכל אדם ככס פיון כפי' ככלס האנוסי' והחומרי' אלא פ'י שפס אלסיי המושפס פליו רוח ממורסי כי' הלא דברי' הרמנץ זיל שיהי' אחרון מאוד קרוב לדוריו כי' כהקדממו ואלי' הכני מביא כברים כחמסס היא כטופסס פלס הוגנס וכי' ואס האחרון כמקובליסי ספלי' לו' שח' יוסו דכרי' כלל וסיקר אף יפסל כדפס שכל האנוסי' כפריס ככחי' דוריו זה להכין ולהכיל דברי' אלים חייסי דברי' כרשכי' פ'ס אשר קול כדוריו מלכסום אס וכן סמומין כחלף פוקלן הלא סרלס כי' כפס פפרי' כריסי אחרס האזינו לא נמן רשום לשוס אחד מפלמדי' לכסוב כספר דברי' כוזר זולס לבדי' אכל וכו' ואין ססק כי' לולי' שידס רשכי' והכיר כרוח קדשו כרי' אכל שהוא חכס וגדול יודע לסלגיס ולהפליסיס הדכריסיס דרך חידום ורמזס שלל יכרסס אפי' חכמי' הדור הוא יוסר מוללמו לא היה מלום לו כפרי' כס'תוכ וכו' לכן אפסי' לבכ שמו לי ולא יסרכו לרלום כספרי' אחרוניסיס ככניסיסי על פי' ככלס האנוסי' ולא אל דכריסיס ולא יאמן כככנס פיקניסי' במאמרי' כוזר וסמק לי' יסכן ככס פכיל. ולרפמי' ז"ס חיל כרסורי' פכירא קסס מפכירסי כי' כפאדס מוסל ככרסור מחשכמו פונס כמקום כמחשכס ספלי' וכו' כסממכס כמקריס שכלו דבר שול וספל כסולס ספליין פולס ספלי' ומקלן כניסיסיס גדול סויו מכווס משי' ככירא כמממסס פונס כפילס ספסי' וכפסס ימי' המפסס וכו' לא . אפי' שריסיס וכן פלזיסיס ממקובליסיס האחרוניסיס ספפורו כמאוד לכות כבי אדם

כל דבורותיו וכ"ס בחל נקבל שם של הספרים יוסר מזל
הדרישם הלואי שכל לעמוד על סקרי דם ובמספיק המלות והדרישן
והוראות ולימוד הש"ס וסידורים וספרי הסופקים קמלי ובמלוא
ולא יעזב מוכריו ואין לנו לחקור כנסאות כי אם לשמוע
בלימודי הוזהר שפסי המקראות בדרך הגולה ומכאן מוכרים
למנהג דברי ישרים וה' יכנס ביד אשר אשוריו ימצא עלממוד
בכור המורה כי ירפשינו קרה והסכמה גברה. ולקדושתו חסרה.
ואתם ממורה. ואותם רחמנא פסרה. עד רוח פאור. המורס
פליט ימרה. כיצטו במהרה. חכס לאורה. להכין מפרה. פדיל :

ריא שאלה פיד שנקבש לדעת דעת ומיזמא ופשוט' כחוי.
פל שי פסקי זמנא חוונ. האחת פלור שכל
פל כמול המיוסדם לו ומקשרם פמו' ולא מלא אותם כשילמו
כמול ולא רלס לישאנס וחקר ודרש עד שנפגדר הדבר וגם היא
מודית שזינסה רק שפסנה מלחד שנס אהם קלקלם פמי ולא
הקפדם לישא בשפם חופם כמול גם איניו מוכרם מלי איכסם
לך ככך גם לולי שפשיה זה לא נודע הדבר עד אחר החופ' והיא
אומר אין רלוי לישא מופקדם ומחלסם וכורחם ברים למי ששפס
כלי ואחבם זרים מנחם' כל ימיה גם כקש' לפסוס שפס כמול
הן פ"י חופ' וקידוחין או מקצ' הכי ואם חפא' כזה חקא כזה
לשובה נא פכ"ס פל פלמי איני מקפיד ועל אחריים לני מקפיד.
דקן פמו ורל' מהא דבחימ' פ"י רל"ב פ"ג דוק. והפטי שפסור
שפסח ונודע לו שפאמי שנלם כנימו הימם לזונס. ואחיה פושן
מלחד שאינה משובתם מה איכסם לך בכך והרי כס"ג סלוקה
שפסח אינו יכל לחזור מפני שפמפן כפגדים ליכא ככחימ' פ"י
רל"ב פ"י. אין בדבריו כלום כי ודאי ליכא למיזש אחר דפסמם
שפס אינירל לריכס שיעור הן שזל מלא בליל חולס כפגדים זינס
נפקת ברה כי אחר שהחוקק לזונס שוב אינה מקפדת ושפכרם
כפחותי לחס ואמין כל דכו גם נמשט אחריים לבימם פוחזי חלל'
יש כמס חשפות ואין אשפדפוס לפרי'. ואפי' בלוקה שפסח דקיל
מוימן שפסר שאין כסם ביפול מלחכס אינו חחר היינו מוימן
שפס זה נד רל"ה ובחנים דלזן חשך רש וסיוק להכס מחלס
מוס שפס מל"ב ככ"ג שפסד שפססס ומזנס מקולקל ופספס
ילר ממשכנס לבס דק רש ומזנס שאם נלכסס חייב לקיימם ואפסר
גם כמספסם שפס ח' בדרך מקרה יודוס שכל ימיה הימם לזונס
ומספסנס ככפריס וגם אחריי הן רק שזלס הפסס נפספס ומקרה
רפס הוא וכבר כתבו הפילוספי' שהפקרה לא ימצד לכן מחויב
הכ"ב להחזיקה רק לא תקל ראשם ולא מלס מפסח בימם רק
ברשום הכסי'. וככ"ג לרז'ל גבי שושן שילס מנשולס והלפספיד
כמכחי' : נלס ילר חיים ככך.

ריב שאלה חכרי גניס שאלח פלס כמולס וככנס דרך
חלון וגנב כספ חכס גרנה מלד והשך פמד
ברחוב לסרי החלון וזה זרק' לאור חיקו וברח. פסוס שזה שרי פיקר
הגנב ויכול הגנב להוליע ממנו כל גניבתו או דמיה אפי' שפסנס
לגנב הרלשון וזה מוכח מהג"ה בחימ' פ"י שמי' כס"ס. ומל' גם
שס גם כאן אכ איא להול' אפני מלי לסכופ לרלשון שגנב פסופל
מלס. ופ"ג ל"ב כס"י פ"י פל"ג ריש חילקין וס"ל דמן דקין כסיס
שחיקו ורל' להיפדס מלחד שפטי אינו משלס רק החל' ואיכ היס
שניס שגנבו אס ליא מלחד לגמור הדבר אי אין מלד יומר פופל
מלשטי כי מפייס אין בו מלס. [והכי מוכח כס"ג' כמס' שפס
ל"ג דכ"י מסק' כמס אמורלי מלכס מלניזס ורב אפי ג"כ חר
מייסו והפסס לי חר מן חריירל דכא לענין הקפס רלס מלשי רב
אפי גופי' על דיקק לוקה כמסייע והכי קיל כרייר פ"י קפ"א פ"ד
ואיכ קשיל הלכס' מלככס' וגם דברי רב אפי אחרדי. והשכחי לו
מלניו למרולי דפ"ג רב אפי' וגם פ"י קור ופ"ס מירי כשליא למקקי
להקיסו אחיכ מלס הנוקק פלמו ורב אפי סיל כרי' וריס והכי קיל
דחייבים ומי' שניו דלא דפסכא לא השכירל לך לרשון מסייע ככל
מקס פרינו פור מפס ומל' גם בלח"כ יכול מלחד לשפס הדבר
ולשון כש"ס פס שזאין השפרי' למקקי. רק הפירוק הכריי ואמס
הוא דלזן פני מסייע אין כי מלס לכאן כלל כי אין המקקי וסריקקי
שופסס

פל לימוד הקבלה והכחיסו מדכרי הוזהר ומיקורס ולא פוד אלה
שכסכו כל המונס ומדכך מלמו מלימוד הקבלה הוא נדחם ממחילס
לדיקס ומססיד פולמו ואינו זוכס לרלות בלור פטי עלך חיים
י' מלס לי דמר מלד ומלח' ולא פליגי בודלי מי שיכול
ללמוד מפני מקובל אלפי אשר שמו מודס כשפריס ויסכר וו
כפניס פס אל פס פ"ס הקדמוי מוכחוס כסוד שפס ודפס כלשר
שפס הבריל' כממו למלמדיו אשרי חלקו מה פוד ומס נפס שפס
אחיס גם יחד כלשר נדפס נדפס לדפס אפי' אכל להכין מדפסו
מתוך כספריס אשר גילו שפס וסיוס אמוס לא וגם פל"ס לא מלכס
ולא שפס אמוס מכל ארס אלא ממי שפס דקוק וממלס לממוחס
ומפריס דבורו כסם מקובל כמספסוס לשון הרמבין וחכמי' הג"ל
אכל מה נפסס שכבר הפיד הגלון כספר פורס הפולס שפלינו
פמינו לא נמלס אפי מקובל יודס הדבר פל בוריס מלד הקבלס
האמיסם כל שכן בדרותיו ימדי ד"מ. ואחיל דלני' והאחרוני'
הפירו ללמוד הקבלה גם מהכפריס ולהכין מדפסו מי' כיון
שכקדמויס מיוו דבר כוסס לפרק של רלשוריס ח"כס פמפסון
שכ ולי מפסס פסי מדיק ואף אס שקוליס הן קי"ל ספס איסורל
למורל ומכ"ס כסמל דחמירל מליסורל וקי' כסכנס הפסס
דחמירל מסכנס הגוף דהקוסה בדרכי הקבלס מקין כניסוס
ומסריד אלוסו של פולס ומדפס לרס ליוורס ופוכר פל לא שפס
לך פלס ופוכר ללסלס נפסו וחינו לממייסם ואף גם זלס דליחל
פוק אין ודורקן מלד רבי אפי אין מוסרין ספרי בורס אלא למי
שי' בו חמסס דכריס שר חמסיס ופולס פריס ויוסן וחכס חרשי'
וכיון לחס וכו' איך לא יכא החדס כוס יורל לגסם אל הקודס
כומריס אשר לא ימלס מי שי' בו חמסס מדוס הללו אפי לא
יכר מלד המלמד כי ירד מלס רבינו כעלמו וככדורו ביניו למסור
לס כודי יולריס אין מי שרלוי לקבל מחמס חסרון מלרי מדוס
הכיל בדרותיו ופוד אחס מפס היא אשר ימלס כפל מפלי מושלס
כפסידוס פמו וירלס כי אשר ילום לו למיפלס ולחכס כגנב דמלכס
חיל הוזהר פרסס קדוסיס ואיס ניסירן אחרין כגון נחשיס
וסקריס ושרפסי דוסירן הוזהר פוד דלא ייעול פמן דללו אינו
דלוי למיפלס ואם ללו כל חירלל חוו פללין ברזין דלורי'תל ובין
דל מלן דלוי חירלל ויפול למכרס רזין דלורי'ס' כמס מלכסי
מלס דלחמקירלו חק ופליסל מחסיס ופוקריס חיוס ברה מלמקירלו
וגנלגלין מחשכפסי דלא ייעול למלד דללו דליל פכ"ל - ופוד יש
מללי בלימוד חכמס הקבלס כככס הרמב"ס ספ"ד מל' יוד
כבורס חיל ואלו הן שפככמיס הרלשוניס קורין אמוס פדרס ר"ל
מפסס כרלשיס ומפסס מרככס כמ"ס ארכס ככנסו לפדרס אפי'ס
שגדולי ישראל היו וחכמיס גדולים לא כולס היס כהן כה לידס
להכין כל בדריס פל בורין ואפי אומר שאין רלוי לסייל כפדרס
[והכס יש להקסוס ממי' הרמב"ס גיפ' כפ"א מלככוס מים
דפול כפדרס ככלל הגמרי' הוא שפס אחר שיפליס שומזו מרריל
וסיס דריא ככחילס לימודו וכו' שי' דפיקק ככחילס לימודו פול
כפדרס ככלל גמרי' הוא מלסלס גופ' שפכס דריא וכו' ל"ב מלד
ככרי הש"ס שפס למולס יפליס אפי' כמס פסחיו אחר ומשכנס כל ימי
דכא כקסס פולס כפ"ס מי ידס כמס חין' אלא מי שנמלסל כריסו
לחס וכבר כול לידס כליסור וכמומר וכיולל כטן אשאר המלות
אפי' שפריס חלו דבר קקן קרלו און חכמיס ככרי אמור דבר
גדול מפסס מרככס דבר קקן הויוס דככ"י ורבא אפי' הן רלויין
הן להקדימן שפן מייסדין דפסו של ארס מלחיל ופוד שפן הקוב'
הגדולס שפכפסיס הקביס לישוב הפוה"ן כדי למחול ח"י הפוס"כ
וכהרמ"ל הכילו נקל"ר כש"ס מתי"ד סימן רמ"ו ואופן פלמדי
ככרי' זל נמלס ככחי שפיו יודשיס ובקליס ככל המורי ופוסקיס
הדק סיפס וזו גם הן מוסלניס ככסידוס ופמוה וירלס שמיס
ומדקדקן כמלסם והי' הפן למסן דקקמו שיגלס להן הבריי זיל
רזין פילחין כדמסיק כהוזהר הכיל חיל אכל מלן דלחיו פוד כל
אלן ניסירן חיוס למלרי' וקסיגור כפסס פסיגור ומפיילין ליה
הגנב ויימרון ליה מרלס ה' בר כס פ"ב ולדיק וירל שמיס כעל
למלסל קדמך ואמר ללס פסמו לי ככרי לך וכו' פכ"ל וככ"י
למחזקו ג"כ תלמידי מכריס קורדולרי זל' והיס להן ממי ללמוד

שוחטים כלל במלכות אחת אסורה רק זה מלאו דמקף חס מלאו דמקף דאסרה מורה אפי' איתו מעטעטע ואיתו מקיפ כלל כדלמי דיל מקרה. רק מה שחירן כה"ס במקיים הוא מכה קושיים רב חסדא מלא דאכל סמנא וכו' ור"ל דה"ל לאו שאין בו מעשה ומשני מקיים ולכן לקי' דמפסק כל דבו יסדק לזה ואפי' מקימה פו' חס פי' כך נפשה משפחה דמנוחה במס' מסנהדרין דה"ס וכו' סוף ד"ל פ"ט בחומ' ולפי' לאו דאמרי' זה יכול חס שהרי הריקף מלי לסקיף סלמו מפני דאמרי' חס הריקף מלי לאו דריקף חס ואפי' לזיוס ריקף בלי מקיף בין הוא בין אחר ופדיק מי' כתבו הכתי' מפי' שבת שם ד"ס אמר מר י"ש. ולכן ק"ל דלאו איכא אפי' איתו מקיים וכמ"ס כל הסופקים דהתורה אסרתו איכרא גם ככל הסורה אפי' דקל מקיים אין בו ממנו לפי' חשומ' או גבי איסור וסימ' דדיעבד מי' להחילה ק"ל דאסור וכו' ק"ל גבי י"י ב"ר סי' קכ"ה ופי' שפי' סי' ה' י"ש כ"ס כמס"ס פוסקי' פנייה ומחזיק יד' כמנפנה ספי' דכ"ר י"ש ופי' דפי' מ"ט. אפי' דכלאו איהו נמי ממעבד. ומכאן ראי' פלומה ל"ס מחמירין דכ"ה ב"ר ר"ס קכ"ה דעדרבנן אסור אפי' י' כמקום אחר למסור דלא עדיק משאלת בלי דשניית הכ"ל. והש"כ שם סי' ו' ספר לחלק בין ישראל לגוי ומתחילי מאל' דלפי' חס י' סבדא לחלק איהו לוי לפשומ' שלום בין הסופקים בזה שרי' בפי' כתבו הכתי' והר"ם י"ש שבת דגם בגוי אסור חס פלא רבתי פל הרב בש"כ ופי' בשפ' קפ"ה כחבת יסוד קאמ' כחמ"ס שם סי' ובפי' שמי' וי"ל דשם לא סייע בעיקר גביה דמק"י ק"י ואם נפרש מאחד הכל חס פופס מחברו הנגב החי' איס' יכול להוליא מידו אפי' כל הגריבה ביד חבירו וכן חס לא תפסו על בגריבה חס שבתא הגריבה לידו לא ראה לימ' לחבירו כלום איס' יכול להוליא ממנו דרך שהרי אין כממון שלו דלא קנאו כלל לפי' שבתא ליד חבירו אפי' דבהנבזה או הוליא נפשה פלוי גב' מי' איהו שלו ואפי' הקדשה איהו מוקדש' ובמה חכה להוליא מחבירו ואפי' דין שמים איס' מתחייב לזה כנגד רק לזה שממנו עבד משי' כשפשו שוחפות כשקר אפי' דרך כלל כ"ס על גריבות פי' סי' קפ"ו סי' ה' הג"ס והלפספיד כתבתי. האם יאיר ח"ס בכרך

מכונה על שתי שאלות המבוארים בהם :

ריג שאלה על הראשון אשר נסתפקת אם הרשות ביד לוי לילך להשתחול בעד נפשו לזרז שם שמיים ימים לו ימנעו מתחשן סן ימנעו מזה היות רבים (פ') כי הרבה יחידים מתגוררים שם גם השדרה מקפדת מאל' וכמה ספמים הוכרח כה"ס פ"ט יחזי' שלהם שיעקרו מ"ס בעונש וקנס לכן' זה המשתחול הוא מעורר ומוזיר (הדבר) לכאורי' ה"ס נראה דאסור מקי' שרי' על יחידים הדריס כספרים מוטל לפקוד דריס חס י' שם היות רבים כמ"ס במדבר' הנלאו רמ"א כה"ס נחמ' סימן קרי' ספי' כ"ב ואפי' כ"ס לפשומ' דבר כהשדלות לזרז פלמו י' שם היות רבים. אבל אחר כפי'ן אין משם ראי' כלל מכת' פשומ'. הא' הוא מאל' הדון הזה כי י"ל שלא מקרא היות רבים רק בחאפוס' קהל ועיר וכי' המדינה יחד שנתחברו וככ"ס גורן ואין ספק לפר' כגמ' וכי' מדינה שנתחברו ה"ל משי' אלו לקוסי' הבאי' מכסרי' ופיריות נפרדים ויזכרים לפי שם דקיק כ"חידים דמי'. הכ' אחיל דשם רבים איס' לכו מי' ודאי האם כה"ס מדרי' מי' שאל' להם לכי' כספרים היות רבות וברור ואם י' להם היות אפשר להם לנפוש מבני המדינה של השר היותם דמסתמא י' להם פרנסים ומנהיגים בחאפוס' שפכים אפשר לזקק' לחכום היותם וכו' מוכח ומבואר שם בפלמו ומאל' מקור הדין שהוא קהל ומוחזק דמי'. משי' כדון זה אם ימנע מלהשתחול ופי' כך י"ש להיות רב ממי י' שבת כי כ"ס המתגוררים הם ליקוטים ואין להם חיבור כלל בשום דבר. הג' הוא חילוק ברור ומוכח כי דווקא גבי חילון וגורן דברור וידוע היותם וכן כה"ס מדרי' שגור השר שכלי פסק גזור איס' ויקם כדבר מלך שלטון. משי' שיכא אסור לכל יחד' להשתחול ולמקח נפוכה פלמו מתחשן שפי' זה י"ש חק ליחיד או לרבים הוא דבר נגד השכל ולא יזלם על לב וכי' נאסור על פשיר מלחמ

דורון שם חדשה לשר מתחשן סן יאפי' על שאל' פשירים שנקט' ורמתי' הלה וסכרתי' משפחה שחיד' מהקל"י הפמיד דין סקיר שר' ח' בגילוי' מנילות מדינות ספאלן לפי' המשפט בגדול' שנקי' הידלגורני. ופי' זה פחדו ויראו וחי' אח' לכלל יסודים שבתמיהם הכל' ובפרט יסוד' הדריס כחאפוס' פקדות של השר כי בידו להשפיל' פלילות פליסם בכל פ"ס ובכל שפ"ס ודברו פ"ס הקלן כנקס' גדול' ובדמיות של"ס שיראל' לפשר פמו כי ככר גי'ס השר לנקוס כפי' ונפרט' למלכות קאמ' היותם אכל' לומר לו שפיס' חסו מאל' הדין לממש מהם היותם אפי' חלילה י' שם גירוש' לא יוכלו לנסת' נגד הקלן וקד' הונד' להם מפי' גדולים כמורה. ודאי' מאל' דק"ל בגמ' בגי'ן דלח' פודין חס' השמים יתר' על כ"ד דמיס' וסמס' דלא לגרי' וליימו וכדק"ל ב"ר סי' ריב' ומ"ס ק"ל דיוכל' ארס' לפדות פלמו [וי"ל דכדון' זה אפי' אחר מלי' להשפיל' פשיר ומשם דשבים חסיר' ספי' דאחר לא ובאם לוי' פ"ס כה"ס גם כשכ"י מוסר' כ"ר ריב' סי' ד' בכל ממון שירל'. וכן הא דק"ל אין מברחין חס' השבויס' מתחשן הכדמ' פול' האחרים ומי' פשומ' דכל יחיד שיכול' לברוח בורה ואין לו לחוש על אחרים וכן לא אסרו ללאור' פירוס' אפי' שכלי פסק' י' היות לרבים פי' יוקר' השער' אלא דוקא בפי' או כפי' שרובה ישראלים ובדברים ש"ס כה"ס חס' נפס' והוא כה"ס חס' י' ר"ל. והרי מוכח מדמי' כליל' ס"ק דב"כ דל"ל פתרון' אפי' שיהי' היות לנשאר' . וכ"כ כה"ס ש"ס סי' קס"ו . ואין להקשות משם ס"ו ולפי'ן מסי' ה"ו כשחפז' לידוע להמצי' ואפי' בהיות יחיד ליחיד כמפשי' לא מסב' חל"כ שיכא היותם מיד או שפי'ס זה דבר שדבר כפלו' מוק' לחבירו ופי' כה"ס סי' קרי' פלי' ובסמ"ס (ופ"ס סי' ספי' ס"ב סוף הגי' . ושם כה"ס כה"ס י' חס' ככר נא לו חק אסור לשלוק פי' כך יכא היות לחבירו ולכן פסקתי' כאשר ה"ס קפ"ו ביד ה"ס פ"ס ונקא' להשיל' כי' ג' כה"ס כה"ס כחומה לפשומ' פיר' פרוט' ש"ס ככר נגד השר על בית פלוי' אסור להשפיל' כי פי' זה י"ש חק לחבירו מ"ס כל אלו כה"ס ודאי' וברור) ובה' אין חילוק בין יחיד לרבים רק לפי'ן מוס' דמי' וקדימת' פילוק' ההיות מה שכל' זה לא שייך כדון דין וכע"ה אין ביד לפשר דבר' בפי'סור סופרים ש"ס ופוסקים קדמונים כי אין ברשות' ש"ס ספר :

ריג ועל השני אם ה"ס הכן מחזיק לקיים לוחות אלו בזה פי' שזוהי' בחוליה' שלא יסכר' בימיו להכא' לשום אדם ודר' בו לפי'ס כשכירות שבת ח"ס זקן וכעל' משפ"ס) ה"י נראה לכאורה לומר שאי' מחזיק לחוש לא מאחר' שלו מתחזיר' כמורה יוס' וליה' לא יסבות ומשפמ' ג"כ לפתים כספרי' כה"ס . וק"ל גדול' ח"ס מכיבור אב ואם וארז"ל יכול חיל' אבי' היסמא' וכו' פ"ל ח"ס חילס' חייבים ככבוד' . וק"ל אפי' אסור דרכן ולמדו מזה מהר"א כה"ס ומתרי' לפי'ן כן שז"ל ל"ס ללמוד או לישא' אשה הוכח ב"ר סי' ס"ס ר"מ ובכ"ס פ"ס וכל' אין ככור' ה"י מורה מלימוד מורה וברי' מאשרי' ח"ס מאל' ה"י ובכור' ח"ס הכ"ס מורה איהו ופורה איקרי' חק' כי אמרו חיל' כל בית שרי' כשמצין בו כלילה' אי' חר' שנאמר ולא יאמר איה' אלהי' פשו' וגו' חק' כי פ"ס על דעת לוי' לומר לבעל הבית כן הוקינס' הפסטר' שילמי' כל המשך השנה שזה אחת פ"ס כ"כ בחבורה כלל יוס' לזכות נשמת אמו הפסטר' והי' מקום לוי' כי בלי פסק' ריחא' לה כה"ס פלמו זה וממחול' על חואתם לכנס כי יסכר' לה לזקק' וזכות גדול' וכה"ס לפי'ן וחסא'ס קאמ' מרי' חס' גורם לוי' זקן וקני' חכ"ס מן הבית פ"ס לזוחה . מי' אין כל זה משפיק' לפ"ד שיעבור' הכן על לוחות האם כי לא דמי' להסמא' או אל' מחזור' או מוחה שלא ימחול' פלפוי' או לא יס' ללמוד למקום שחשן' או שלא ישא' פלוי' דל"ס מאל' דפוס' נכח פשה' או ל"ס משי' שריח' למה' ללמוד דבר' חק' כי ודאי' סוכ' וישר' הוא מי' חס' חוכה ולא מי' דרמ"א פלי' כלל. ויש עוד לאלו' מילין לומר מפ'י' שזוחה חזקה לכנס ה"ס דרך כלל שלא יסכר' ביתו לשים אדם ולכן אפי' אחיל' דאם לזוחה שלא יסכר' הבית למה' חס' מאלו' לקיים כי מחליס' דה"ל כ"י לנכל' מאל' מי' כה"ס איי' דחל' האוח' על שאל' כ"י אדם חל' ג"כ על כל ח"ס וגם על לוי' . ואין לוי' כה"ס דאמר שלא ה"ס

דעת המלווה על כ"ח. אמת נפודה חיים היתה יכולה לשלול על דירה בכ"ז ולומר אדמתי דגברא רבה לא מדמי מש"כ זו שזיומ' אח' יזוהה סתם אין לנו לחלק מדמיתו להלך על הכן ולומר לו שלא יחוש לזיווי האס. ועוד הרי זכרה הזקנה לוי בשם ואמרה שמיך סתמה כשכילו ולכן אח' לא ה' ללוי שום בית לדור בו לא היינו מרשין לכן הוא כ"כ שדר בו לוי פתח להשכיר הבית לו להבא כ"ש פתח שפסד לו להשכיר בית אחר והלפתג"ד כפכמי . נאם יאיר חיים בכרך

רמז שאלה

ראובן מנע לשמעון כפי כ"ד כמה פסמות ופנישיות וסבר ה' לזכות דין ולהוציא ממנו סך מאוס ויאל ספק דין ששמעון ישבע ליפסור וכן נכתב בפס"ד ויטן ביד ראובן וחמה אף ראובן בראותו שפלה חרם בידו ולא ביקש לרדוף לשמעון נכה פס"ד שבידו שיפסד לו כי ה' פשוט נפיתו שיפסד ממני שיבקש ראובן רק שם כל מגמותיו לנקום נקם והלך לפני השם ומסר לשמעון כמנה מניינים גדולים שאינם נוגעים בממון כלל. ובשכיל זה סרחו אנשים לפשר בניהם בפנין פסק שבוטע הכ"ל חלוי כחם יקבל ראובן סך מעות תחת השבועה משמעון אז יתחם על הרעה וירק מלרעם עוד סוף דבר מאלו פשר ברטון נפל דבר הכ"ל ששמעון יתן לראובן תחת שבועה הכ"ל עשרים ר"ס רק כאשר ירא שמעון מלתת המעות מיך ליד ראובן פן יודע להשר פ"י מי ומי מהמגידים ויהי' לו למוקש בפניי מסירות הכ"ל לכן הלכו שניהם ר"ש הכ"ל לבית לוי ואין זר פתחה ונתן שמעון כף ר"ס הכ"ל ביד לוי לפני ראובן וראובן גם הוא השליש ביד לוי פס"ד הכ"ל ואמרו שמעות זה יתן לראובן תחת פס"ד בחיוב שבועה זה רק שלא יתנו המעות ביד ראובן עד גמר המסע של שמעון אלל השם הכ"ל מעטס הכ"ל. אחר זה ביקש שמעון ליטב בשלו ומוזר פלוי רוננו של ראובן כי יסת ומוזר לסורו והלך לשר והגיד לו לאשר ולקיים מסירותיו ששמעון הסדיו לו כף ר"ס למטן ימנע מלרדפו בדיבות רעות שחלף עליו. ככן שלא השר אחר לוי והשפיעו כש"ח מאד כדרכם שיניד לו האמת פנין השלמת המעות ובחילה אופן הרשע . והגיד לוי שבועה הכ"ל שהמעות הושלשו בידו לימנע לראובן תחת חיוב שבועה שח' לו על שמעון ופסל כן השליש גם ראובן פס"ד שלו רק שלא נתן שמעון לראובן המעות מיך כי ירא פן יה' לו זה לפוקס ולמכשול פן יאמרו שנתנם לו כי ירא ממנו בפנין מסירות וחמת השם שכתה. וירכו הימים והשליש ושחקטו פניי מסירות לגמרי אין אומר ואין דברים והשר מת ושמעון הרחיק דוד מרחוק ואין מי יודע יום שובו וכתב ממקום שהוא שם לראובן שיקח כף ר"ס המושלשים מיד לוי תחת שבועה שנתחייב ויקרע הפס"ד וכ"כ גם ללוי פלמו ובאשר נא ראובן ליקח המעות מלוי הטיב לו לוי חילו ה' ביד משלך מעות זה כהנה וכהנה לא אחן לך כי אחם חייב לי ממקום אחר כאלה וכללה האמנם גם זולת זה שאתה מחויב לי גם שמעון חייב לי סך פלוס רק שאין לי עליכם שום כתב ורואה מ"מ א"מ טופסם מכת חובי של שמעון או שלך. וגם פס"ד לא ידפתי ממנו מאלוה שהושלם ביד וחס הושלם מחבר וראובן לוח ככרוביא הלא פ"ד כך הושלשו בידך שנתתם לי וגם אני פ"ד כך הולאתי פס"ד מיד שח' או בדי לכוף לשמעון ככל אורח נפשי ועתה אח' ה' בדי הפס"ד אינו שום כלום אחר שמעון בדרך רחוקה. וגם אהב לא הגדת לי דבר שאני והוא חייבי' לך שום דבר שח' לך לדבר דבר זה מיך אחר שכלו המעות לידך לא זו אף גם זאת הגדת כפתמך זמן רב אח"כ לפני השם מהשלמת המעות הכ"ל והרי פ"ס דברך כאלה ובשבועה ה' ביכולתי להוציא המעות מידך נכה השם ומה גם פתח. ומכל זה הדברים יכריעו ומבוררים כשמש כהכרים שקבלת אוחס פ"ד כך לימנע לי ואין בידך מעתה לתוסס בשום אופן אף כי שקר אתה דובר שאין אני חייב לך אח' פדוסה וכן שמעון אינו חייב לך מאומה כאשר בדי כ"י שמעון שכותב שאינו חייב לך מאומה רק מלנך בדי דברים אלה כדי להחזיק בממון שאינו שלך ולוי כאשר נפסנתו ואומר שמיך שקבלתי המעות עלה כמחשבה לפני להחזיקם לפעמי ומ"מ מה שגדתי לפני השם אופן ההשלמה אמת הוא. ומה שחקתי אח"כ ולא החזרתי לך פס"ד אם נא לדי מאד ממני ואינו רק גרמא

נחזקן ואמרתי כלבני אל אלא לריב מהר עד יבוקש המעות מיד ילמדו רבינו ויאל"ר פיינו דין עם מי :

תשובה

אף כי ד"ס ל"י מ"מ נלפג"ד דהדין פס ראובן ומחייב לוי ליטן לו המעות המושלשים וכל פפססיו אין בהם ממע כלו כפשוטו כלו וגשיב על חלוטותיו ופל דבריו על ראשון ראשון. כי מה שפמן לוי שרואה להחזיק בהם מנה ראובן אין דבריו ממע שאתר שנתפסרו יחד ר"ש ונתראה ראובן לפסור לשמעון מחייב שבועה ושמעון נתראה ליטן לראובן כף ר"ס ונתן אוחס פ"ד כך ללוי אין לוי יכול להחזיק במעות לפעמי אח"כ ראובן מורה שחייב לו ואין לו נכסים אחרים שיטל לוי לנפוחם וזה מבורר בח"מ סי' קכ"ה ס"ג ואסכריה לן הסמ"ט ס"ק י"ס ית"ש ונלדון דין לא לריבן לנכרת הולך כוזי וכן מן כוזי וכן דמסרו ייהלי' בסדרי דכל זה לריבנא כדי דלא לסימני' ללוי נמינו דלסד"ס או החזרתי ונלדון דין אין לו שום מינו הן מלך הפרסום הגדול כהשלמה א מפי ראובן שפירסם הדבר ברחובות ושוקים להזיק בזה לשמעון שיוודע לכל ויניע לאזני השם וגם לוי לא חש ולא חזר מלגלות (ולא אמרינן מינו כזה כמבורר סי' פ"ב סי"ח הג"ה) ומכ"ס כאשר לא נח דעת ראובן עד כי הגיד להשר והשר הכריח ללוי להגיד פנין ההשלמה שבועה מעתה אין ביד לוי לאשר דלא קבלתי ולא מינו דהחזרתי לשמעון כי נכפשו הוא וזה ברור. ועוד אחר שנתברר הדבר שהשלמת המעות ה' באופן שיזנה ביד השליש עד גמר המשפט לא עד שיסתקף הדבר כי לא נקח לב המשלים כהשחק הדבר פן יהא חוזר ויפטר רק שפי' שייח ראובן ידו מלנכס פדים ורואה להחזיק דבר המסירות ממילא יאל לאור משפט לזכות שמעון וכן דיבר השליש בשבועה לפני השם כמותתק מלה במלה ח"כ אין להשליש שום מינו אח' מינו דנתתי לראובן אחר שפדיין המשפט נפלים וע"כ לא יוציא המעות ממחת ידו אם לא ברטון שניהם שמעון וראובן. ומו דנאמת הוי מן כוזי ואפי' יאל מנה זו לפלוי כמבורר ר"ס הכ"ל בניה' ואפי' ל"א דגדי מפנה לא הוי מן כוזי מ"מ מדון דידן דה"ל חיוב שבועה פלוי ונפססרו יחד כסך דמיס ודאי ה"ל חוב והוי כוזי. ומה שסמן עוד לוי שרואה להחזיק בהם מנה שמעון הוא המשלים והמשלם. ג"כ הפלה חרם בידו הא' שדברי ראובן נכונים מאד שקבלת לוי פס"ד שלו והגדתו בשבועה לפני השם ימים רבים אח"כ ושחקתו כל זמן ההוא וכזה גרס היזק לראובן שלא החזיר לו אח"כ מיך הפס"ד שלו אחר שבה המעות לידו בכל אלה מחשבתו יכרת שקבלת מ"מ לתתם לראובן ותו לא מלי לוי למימר כוונתי מתחלה לזכות בהם לפעמי. ואפי' דמבורר בה"ס ר"ס פ"ג דלפי' שחק השליח כשקבלם יכול לומר אח"כ וכו' אדרבא משם רואה מדחורך לתת פסם לשחקתו והוא פסם כהן כרי שיכולו המעות לידו וכשנא לידו אחר באמת לפעמי קבלתם. מש"כ בדשחק בתר הכי ימים רבים אף כי דבר נפלמו לפני רבים גם לפני השם בשבועה אופן ההשלמה אין פסם מססיק שלא ללאת לריב מהר אחר שפי' כך יגרסו היזק גדול לשמעון ועל כרחו סופו לריב לומר שפי' שחק זמן רב. הכ' אחר שאין שמעון מורה שחייב ללוי אח' לוח מיך אחר שכלו המעות לידו לא מלי להחזיק בהם לפעמי כפצנת אמת חייב לי בשאין לו מינו וכבר נאמר שנגדון דין אין מינו ורואה לדבריו מ"מ כש"כ שם ס"ק ב'. מכל מ"ס יאל לנו שלא יוכל לוי לזכות במעות המושלשים בשום שבועה ואף כי ה' לנו מקום להאריך בראיות מש"ס ופסיקס קדמוים מ"מ לפ"ד די והותר במ"ס למעיין בש"ע סמ"ט וש"כ לאמת ולקיים מ"ס ואם יש ללוי שום פתנה על ר"ש אחר שנתן המעות לנכסיהם יקוב דין את הסר הלפתג"ד. הפרוד יאיר חיים בכרך

משונת הגאון מוהר"ר יע"פ ז"ל ח"כ דקק"ו על מדון הכ"ל .

רמז מאחר

שגיפתי זו אותיות דמפל' אחרתי לבוא בקצרה הסם שפירש בתשובות הגאון מהר"ר מאיר לובלין בדף כ' סי' כ"ב וז"ל תשובה הסם שגיפתי ממיר לשמות לפנת חכמים אחרונים שלא לכתוב שום פסק בדיו מעוות כלפי שגיפת הפסחת מפי הגדדים כפלי דייס כפלאם כר'א"תא במדרכי ובריב"ש אח' בדרך שאלה ראובן ושמעון' אלא ח"כ שכתוליס